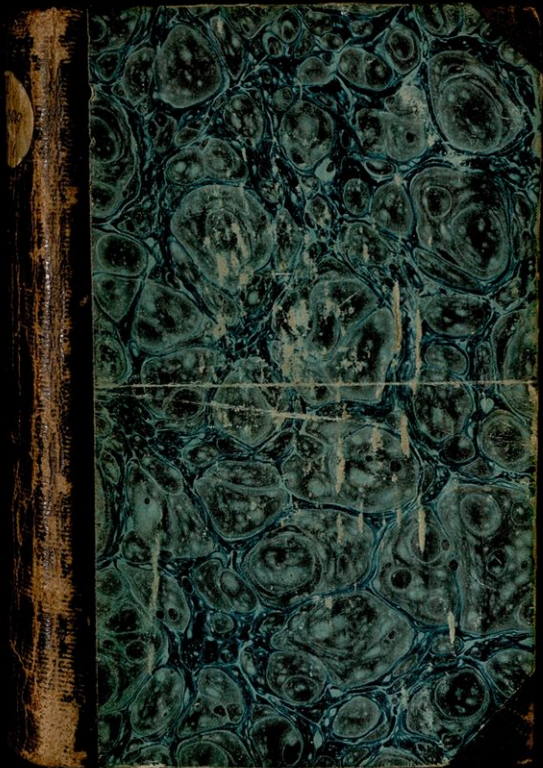
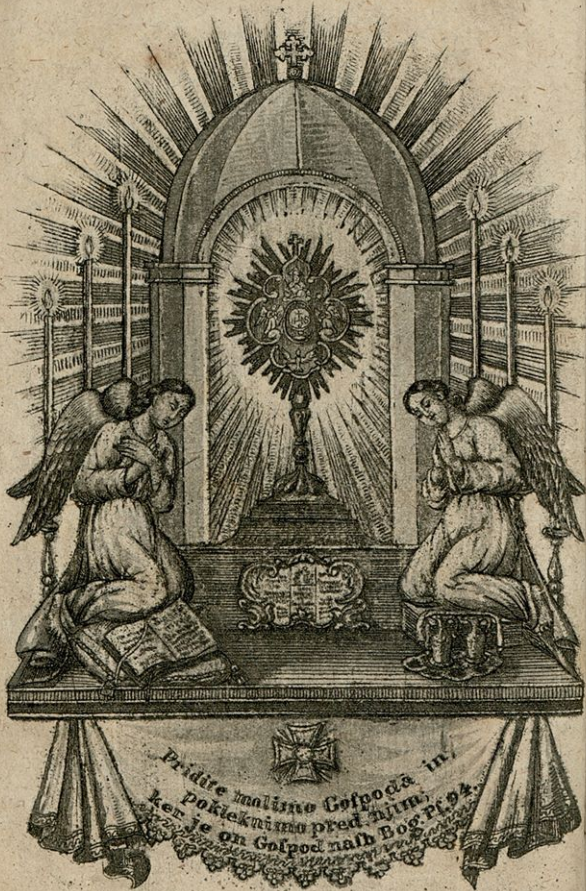

13029. II. C. f. 1. 2.

✓

Pridite molimo Gospodā in,
poklekamo pred njim,
ker je on Gospod naš Bog. Pr. 94.

OBIŠKOVANJE

Jesusa Kristusa

v' presvetim

refhnjim telefu,

in

POSDRAVLJENJE

M A R I J E,

prezhiste devize.

V' natis tih bukev so milostljivi Firsh

Gospod Gospod

ANTON ALOJS,

Ljubljanski Škof 29. velkiga serpana
1831 dovolili.

V' LJUBLJANI,

natisnil Joshef Blasnik, 1832.

*Na prodaj per Janesu Klemensu,
bukvovesu.*

ORIGINAL

1N=830007437

Predgovor.

Sin boshji Jesus Kristus je per sadnji vezherji kruh in vino v' svoje presveto reshnje telo in v' svojo presveto reshnjo kri spreobernal, in je tudi svojim apostelnam in vsim svojim namestnikom sapovedal, de naj to v' njegov spomin delajo, de naj tudi tako, kakor on, kadar bodo njegov spomin obhajali, (to je, per sveti mashi,) kruh in vino v' njegovo presveto telo in v' njegovo presveto kri spreobrnejo; sakaj njegovo veselje je, med nami biti, in je sam rekel, „de ho-zhe per nas ostati vse dni do konza sveta“.

Ker je tedej Jesus tako rad per nas v' presvetim reshnjim telesu, sakaj bi mi ne bili radi per njem v' njegovi drushini? Ljubi moji kristjanje! kateri Jesusa resnizhno ljubite, in mu tudi svojo ljubesen shelite skasovati, glejte, s' tem mu jo lahko posebno lepo skasujete, zhe ga bote radi in poboshno v' presvetim sakramentu obiskovali, in ponishno moliti. Leto obiskovanje vam bo k' svelizhanju vaslih dush veliko pomagalo; vas bo zhe dalej bolj v' ljubeshni boshji poterdilo, vam bo vezhi ajfer do molitve dalo, vam bo pomnoshilo vashe ponishnost, poterpeshljivost, pokorshino, ljubesen do blishnjiga in vse lepe zhednosti, od katerih nam je Jesus v' svojim shivljenji na svetu nar lepshi sglede dajal. — Per obiskovanji presvetiga reshnjiga telesa, v' presveti

drushini Jesusovi, bote prav sposnali,
 kako prasno in nezhimerno je vse po-
 svetno veselje; bote sposnali, koliko je
 vredna nasha dusha, sa ktero je Je-
 sus toliko storil in terpel; bote spo-
 snali, kako velika hudobija je greh,
 ker je le savoljo greha mogel Jesus
 toliko terpeti. Tukej bote prav spo-
 snali, kako neskonzhno velika je Je-
 susova ljubesen do nas, ubogih gresh-
 nikov, ker nas per vsi nashi nehva-
 leshnosti in hudobii vender sht ne sa-
 pusti in ne savershe, ampak ljubese-
 njivo nashiga spreoburnjenja zhaka.
 S' eno besedo, v' obiskovanji presveti-
 ga reshnjiga telefa najde vsaka ver-
 na kershanska dusha nar vezhi gna-
 de, nar vezhi perpomozhke sa vezhno
 svelizhanje in nar vezhi povefelenje,
 kakor sam Jesus pravi: „Pridite vsi
 k' meni, kteri ste revni in s' teshava-

mi oblosheni, in jest vam jih bom polajshal, vas bom povešeli.“

Torej vam prav posebno perporozhim, ljubi moji kristjanje! pridno in poboshno obiskovanje presvetiga reshnjiga telefa. Kdor ima perloshnost, bo grosno dobro storil, in bo sa svelizhanje svoje dushe lepo poskerbel, zhe bo vsak dan shel obiskat svojiga nar boljshiga perjatla Jesusa v' presvetim reshnjim telefu. Kdor pa tega vsak dan ne more storiti, naj si persadeva, de ga vender tolikokrat pride obiskat, kolikorkrat utegne; postavim ob nedeljah in prasniki.

Srezhen je, kdor terdno v' Jesusa veruje, in ga s' ozhmi vere gleda, kako ljubesnjivo sedi na sedeshi svoje milosti v' presvetim reshnjim telefu! — O s' kakoshnim veseljem, s' kakoshnim saupanjem, s' kakoshno

ljubesnijo se tak perblisha k' milostivimu kralju vezhne ljubesni! — Taziga ni treba veliko opominjati in perganjati k' obiskovanju presvetiga reshnjiga telefa.

Ker je pa Marija sa Bogam nasha nar vezhi pomozhniza in Jesufova preljuba mati; najdete, ljubi moji kristjanje! po vsakim obiskanji Jesusa tudi molitve do njegove preljube matere Marije. Opravite tudi to andoht s' saupanjem in s' ljubesnijo, in bote velike gnade prejeli, ktere vam bo Marija od Boga sprofila.

Sadnjizh vas prosim, profite tudi sa-me, kadar pridete pred kralja vezhne ljubesni.

FRIDERIK BARAGA,
Kaplan v' Metliki.

Libertatis et legumque libertas — Tu
cuiusque libertas libertas — Tu
cuiusque libertas libertas — Tu
cuiusque libertas libertas — Tu
cuiusque libertas libertas — Tu

M o l i t e v

pred obiskanjem presvetiga re-
fhniga telefa.

Moj Bog in Gospod, Jesus Kristus! kateri si is ljubeshi do nas v' presvetim sakramentu nozh in dan prizhujozh, in s' veliko ljubeshijo nas zhakash in vabish, de bi te prisbli obiskat; terdno verujem, de si resnizhno prizhujozh v' presvetim sakramentu altarja; ponishno te molim, in sposnam svojo veliko nevrednost; sahvalim te sa vse tvoje gnade, posebno te danš sahvalim sa te gnade, de mi v' tem presvetim sakramentu samiga sebe dajesh; de je tvoja mati, prezhista deviza Marija, tudi moja mati in moja besedniza pred teboj; in de si me danashnji dan spet poklizal te v' tej zerkvi obiskat.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus! is zeliga serza te tukaj zhaštim in molim v' presvetim sakramentu, pervizh sato, de se ti sahvalim sa ta prezhudni sakrament, v' kterim nam svojo nar vezhi ljubesen skasujesh; drugizh sato, de vsaj nekoliko popravim tisto neisrezhenost krivizo in nezhaft, ktero ti neverniki, krivoverzi in tudi malopridni katoliški kristjani v' tem presvetim sakramentu delajo; in tretjizh sato, de bi f' svojim obiskanjem in pozhefhenjem tebe, o prezhaftitljivi Jezus! po vsih tistih krajih na vsem svetu pozhaftil, v' kterih se ti v' presvetim sakramentu sapuſhen bres pozhefhenja snajdesh.

Moj dobrotljivi Jezus! perferzhno te ljubim, tebe svojo nar vezhi dobroto; is ljubesni do tebe mi je is serza shal, de sim grefhil, de sim tvoje ljubesnive sapovedi prelomil, ktere mi le sato dajesh, de bi me zhaſno in vezhno frezhniga storil; sdaj pa terdno sklenem se sa v' prihodnje f' tvojo gnado in pomozhjo vsih gre-

hov in grešnih perlošnost skerbno varovati, de tebe, o vezhna dobrota, vezh ne rasshalim.

Sdaj se pa jest nevredna stvar tebi svojimu dobrotljivimu stvarniku, popolnoma srozhim. V' tvojo sveto voljo vdam svojo slabo, le she prevezh na hudo nagnjeno voljo; v' tvoje sveto serze poloshim svoje revno, merslo, nehvaleshno serze, in te ponishno profim, o usmiljeni Jesuf! ushgi v' mojim serzu ogenj boshje ljubeshni, in vse mi is mojiga serza vse to, kar ti ne dopade, in kar me tvoje ljubeshni nevredniga dela. — Vef shelim tvoj biti, popolnoma se tebi dam; stori s' meno in s' vsemi, kar je mojiga, po svoji sveti volji. Sdej nizh drusiga ne ishem, nizh drusiga ne shelim, kakor tvojo ljubeshen smiram imeti, tvojo presveto voljo popolnoma dopolnovati, in v' dobrim do konza stanoviten ostati.

Perporozhim ti pa tudi vse verne dushe v' vizah, in profim sa-nje, slasti sa tiste, ktere so s' posebno po-

boshnostjo ta presveti sakrament moli-
le in zhaštile, in so bile tvoji neoma-
deshani materi s' posebno ljubesnijo
vdane. — Ravno tako te danš tudi
prosim sa vse svoje dobrotnike, pri-
jatlje in sovrashnike, in sa vse terdo-
vratne greslnike, de bi jim dodelil
duha resnizhne pokore.

Sdej pa s'he sklenem vse shelje
in sdihtovanje svojiga serza s' ljubesnji-
vimi obzhutljeji tvojiga presvetiga ser-
za, o Jesus! in tako sklenjene jih
dam tvojimu nebeshkimu Ozhetu v'
dar, in ga prosim v' tvojim svetim
imenu, de bi jih is ljubesni do tebe
milostivo uflishal. Amen.

*(Ljubi moj kristjan; to molitev smoli
vselej pred obiskanjem presvetiga
sakramenta.)*

Pervo obiškanje.

Poglej, moja dusha! tukaj je studeniz vseh gnad in dobrot, Jezus Kristus v' presvetim sakramentu. — On sam pravi: „Kdor je shejin, naj pride k' meni, in naj pije.“ *) — O kako velike gnade so svetniki vseh zhasov is tega studenza presvetiga sakramenta sajemali, kjer nam Jezus vse saflushenje svojiga terpljenja in svoje britke smerti deli, po besedah preroka: „S' veseljem bote vodo sajemali is studenza Svelizharjeviga. **)

Brumna dusha is reda s. Klare, ktera je bila savoljo svoje velike ljubesni do svetiga reshnjiga telefa imenovana nevesta presvetiga sakramenta, je bila oprashana, kako de se more

*) Joan. 7, 37. — **) Is. 12, 3.

vender toliko ur pred svetim reshnjim telesam pomuditi, kaj de moli in premislihuje? In je odgovorila: „Zelo vezhnost bi hotla pred svetim reshnjim telesam biti. Kaj ni tukaj ravno tisti Bog resnizhno prizhujozh, kteri je v' nebesih shivljenje vsih svelizhanih? In me she vprashate, kako se morem tukaj tako dolgo pomuditi, kaj delam? Ah! kaj zhlovek ne stori pred svetim sakramentam! Ljubi, povishuje in zhasti; hvali, prosi, sheli. — Kaj pa berazh stori pred bogatim zhlovekam? kaj stori bolnik pred sdravnikam? kaj shejni pred studenzam? ali kaj lazхни, kadar pride k' misi, kjer je polno jedi.? —

O moj dobrotljivi in preljubesnji-vi Jesus, moje shivljenje, moje upanje, moje bogastvo in edina ljubesen moje dushe! ah, koliko si mogel terpeti in prestati, preden si se nam v' presvetim sakramentu sapustil! Strashno smert si mogel pred storiti, de te sdaj na svojih altarjih imamo. Koliko sanizhevanja in nezhasi si mogel she v'

tem presvetim sakramentu preštati, ker shelish smiram med nami prebivati. — Tvoja ljubesen, o Jesus! ki jo do nas imash, in tvoje shelje, de bi tudi mi tebe ljubili, premaga vse.

Pridi tedaj, o vezhni vsigamogozhni Bog, pridi v' moje serze, in sapri sa seboj vrata mojiga serza, de ne bo nobena stvar vezh va-nj mogla, de bi nekoliko tiste ljubeshi sebi vse-la, ktero sim vso tebi dolshan, in ktero ti tudi popolnoma dam. Ti sam, moj preljubi Jesus! bodi moj gospod; tvoj shelim popolnoma biti; in zhe ti kdaj ne bom svesto pokoren, me ojsiro poshtrafaj, de si bom v' prihodnje bolj skerbno persadeval tvojo sveto voljo vselej dopolniti, in ti v' vsih rezheh dopasti.

Ponishno te profim, moj dobrotljivi Jesus! daj mi gnado, de poshmal nobeniga drusiga veselja ne ishem in ne shelim, kakor s' svetim shivljenjem tebi veselje delati, tebe v' presvetim sakramentu skritiga Boga vezhkrat obiskati in pozhastiti, in pre-

sveto refhnje telo vselej s' perferzhno ljubesnijo vredno prejeti. — Naj ishe, kdor hozhe, posvetniga bogastva; jest pa drusiga nizh ne ljubim in ne shelim, kakor tebe, o Jesus! in neismerjeno bogastvo tvoje ljubetni. — Tega ishem tukaj pred teboj, o Jesus v' presvetim sakramentu! Daj mi, de popolnoma sebe posabim, in le v' tvojo neskonzhno dobroto mislim.

O sveti Serafi nebeshki! ko bi vam smel sa kakoshno rezh nevoshliv biti, bi vam bil ne sa vasho visoko zhasht, ampak sa tisto gorezho ljubesen nevoshljiv, s' ktero vi svojiga in mojiga Boga ljubite. — Ah! uzhite me, kaj naj storim, de ga bom prav ljubil in rasveselil. —

O moj Jesus! tebe samiga shelim ljubiti, tebi samimu shelim dopasti!

Obhajilo v' duhu.

(Ljubi moj kristjan! to obhajilo v' duhu vselej po obiskanji svetiga

reshnjiga telefa prav s' andohtjo opravi.)

Moj Jezus! terdno verujem, da si v' presvetim sakramentu resnizhno prizhujozh. — Is serza te ljubim zhes vse, ker si sam na sebi vse ljubesni vreden, in meni neskonzhno dobrotljiv. — Moja dusha te sdaj sheli prejeti; ali ker mi sdaj ni perpusheno tebe, o Jezus! v' presvetim sakramentu resnizhno prejeti, te prosim, pridi vsaj s' svojo gnado in s' svojo ljubesnijo v' moje serze. — Ljubesnjivo te objamem, o Jezus! in se shelim popolnoma s' teboj skleniti. — O ne perпусти, da bi bil kdaj od tebe odlozhen.

(Ljubi moj kristjan! po tem, kadar si Jesusa v' presvetim sakramentu obiskal, obishi in posdravi tudi njegovo preljudesnjivo mater, prezhisto devizo Marijo. To bo Jesusu dopadlo, in tvoji dushi v' svelizhanje, ker bo Marija svoje proshnje

*s' tvojimi sklenila, in tako bosh
pred uflifhan.*

Posdravljenje presvete devize Marije.

Obilni studeniz nebeskih dobrot nam je tudi Marija, naša preljubesnjava mati, ker je tako polna dobrote do nas, in nam toliko gnad od Boga sprosti, de pravi s. Bernard, de ni nobeniga zhloveka na svetu, kateri bi ne bil njenih dobrot deleshen. Od njene obilnosti smo vsi prejeli.

O Marija, presveta deviza! ti si bila s' nar vezhimi gnadami od Boga obdarovana, sato ti je angel rekel, de si polna gnade. Ali teh gnad, kakor pravi tvoj flushabnik, s. Krisolog, ti Bog ni le sa-te dal, ampak jih je v' tebe, kakor v' veliko in globoko posodo vlil, de jih ti sdaj svojim otrokam delish. — Take gnade si le ti, o Deviza! prejela, ker si ti stiga rodila, kateri je vsimu svetu svelizhanje dal.

O Marija, sazhetik nashiga veselja! profi Boga sa nas!

Profhnja.

(To profhnjo vselej po posdravljenji Marije devize smoli, de se she bolj v' njeno mogozhno pomozh perporozhish.)

Presveta in prezhista deviza Marija, moja preljubesnjava mati, jest, med vsimi nar revnishi greschnik, danš k' tebi perbeshim; sakaj ti si mati mojiga Svelizharja, kralja nebes in semlje, nar mogozhnihi pomozhniza sa Bogam, upanje in perbeshalishe vsih greschnikov. — Pred teboj, o visoka kraljiza! se perklonem s' velikim pozheshenjem, in te perferzhno sahvalim sa tolikanj gnad in dobrot, ki si mi jih do sdaj od Boga sprofila, posebno, ker si me she tolikokrat f' svojo mogozhno profhnjo peklenfskiga ognja obvarovala, v' kteriga sim she vezhkrat savoljo svojih

grehov vershen biti saflushil. — Is
 serza te ljubim, moja preljubesnjava
 mati! in is ljubezni do tebe terdno
 sklenem, tebi ves zhas svojiga shiv-
 ljenja svesto flushiti, tvoje lepe zhed-
 nosti posnemati, in si persadevati,
 kolikor mi bo mogozhe, de tudi dru-
 ge na to perpravim, de te bodo lju-
 bili in ti flushili. — Sa Jesusam tvo-
 jim ljubim Sinam, postavim svoje
 nar vezhi saupanje na-te, in posebno
 f' tvojo pomozhjo upam vezhno sve-
 lizhanje sadobiti. — Vsemi me v' fhte-
 vilo svojih otrok, o mati milosti bo-
 shje! in brani me pred vsimi sovra-
 shniki moje dushe. Sadobi mi f' svo-
 jo mogozhno proshnjo, de me Bog
 reshi od vsih skushnjav, ali pa mi
 sprosi potrebno mozh, de bom samo-
 gel do konza svojiga shivljenja vse
 svoje skushnjave premagati. Sprosi mi
 tudi resnizhniga duha pokore in sta-
 novitno poboljschanje shivljenja; spro-
 si mi gorezho ljubesen do Jesusa in
 svesto posnemanje njegovih presvetih
 sgledov; sprosi mi tudi srezhno smert

in milostlivo sodbo boshjo. Sa vse to te prosim, moja preljuba mati! ne saversi moje prošnje, pomagaj mi v' shivljenji in v' smerti; skashi nad menoj, de si ref moja mati; skashi, de si nar boljši mati, de nobena mati sa svoje otroke tako ljubesnivo ne fkerbi, kakor ti, o nebeska mati! sa svoje sveste otroke fkerbifh. „Zhe tudi ktera posvetna mati posabi svoje dete, de se ga ne usmili;“ *) me ti pa, o milostiva mati nebeska! nikdar ne posabi. Prosi tako dolgo sa-me Boga, dokler me v' nebesih ne vidifh. Tamkej te bom potlej vezhno zhaštil in hvalil, in sa Jesusam bom tebi hvalo dajal sa neskonzhno frezho vezhniga svelizhanja. Amen.

*) Is. 49, 15.

Drugo obiskanje.

Kruh je jed, ktera ni nobenimu zhloveku soperna, in ktera se da tudi dolgo ohraniti. Sato se nam je dobrotljivi Jesus v' podobi kruha v' presvetim sakramentu sapustil, de ga vsi, ktere on k' svoji misi povabi, lahko savshijejo, in de vedno v' presvetim reshnjim telesu na nashih altarjih ostane, de s' svojo prizhujozhnostjo nashe veselje in saupanje obudi, de nam skasuje, kakoshno ljubesen vedno do nas ima, in de tudi nashe serza s' ljubesnijo do njega napolni. — S. Pavl pravi: „Kristuf je sam sebe v' nizh storil, in je podobno hlapza na-se vsel.“ *) Kaj bomo pa mi rekli, zhe premislimo, de se je she zlo pod podobo

*) Filip. 2, 7.

kruha, ki je s^{he} slab^{shi}, skr^{il}? — „Noben jesik, pravi s. Peter Alkan-tarjan, ne more velikosti tiste ljube^{sni} isrezhi, ki jo ima Jesus do vsake duf^{he}, ktera je v' gnadi boshji. Ravno sato se je ta preljubesn^{jivi} shenin, preden je is tega sveta sh^{el}, samiga sebe v' vedni spomin nam sapustil v' presvetim sakramentu, de bi ga nobeden ne posabil, ker se je od nas lozhil, in v' neb^{esa} sh^{el}. On je hotel, de ga v' vednim in prizhujozhim spominu imajmo, in sa ta spomin nam mi hotel nizh manj, kakor samiga sebe sapustiti.“

Ker si tedaj, o moj dobrotljivi Jesus! tukaj v' presvetim sakramentu is sgol ljubesni prizhujozh, de proshnje revnih poslus^{hah}, kateri k' tebi pridejo, in ti svoje potrebe poto^{shijo}, prosim te, poslus^{haj} tudi serzhno sdi^{hovanje} in ponishne proshnje, s' kterimi jest, tvoj nar nevredn^{ish} flushabnik, dan^s pred sedesh tvoje milosti pridem. — Sposnam hudobijo, ki sim jo storil, ker sim tebe, svoji-

ga Boga in Gospoda, rasshalil. — Sa-
to se vershem k' tvojim nogam, o
mogozhni Bog in Gospod! se udarim,
kakor ozhitni gresnik, na svoje ske-
fano serze, in te nar pred prosim,
odpusti mi, kar sim soper tebe gre-
shil; ne glej mojih grehov, ampak
moje shalofstno in spokorno serze, in
bodi mi milostiv ubogimu gresniku.
— In po tem te prosim o Jesus! sej
ti je snana moja proshnja, ker vi-
dish moje serze — ponishno te pro-
sim, dodeli mi zhedalej vezhi in ve-
zhi ljubesen do tebe. Kar sim sazhel
bolj sposnavati, kako neisrezheni lju-
besnjivo je tvoje serze, zhutim gore-
zhe shelje v' svojim serzu, tebe, o
vezhna ljubesen! smiram bolj in bolj
ljubiti, tebi v' vsih rezheh dopasti.
Ali sraven tega pa tudi zhutim tako
slabost v' sebi, de te sam is sebe
nizh prav ne morem ljubiti. Torej
te prosim, o vsigamogozhni Bog, do-
deli vsm svojim flushabnikom v' ne-
besih in na semlji, dodeli tudi meni,
ubogimu gresniku, gnado in mozh,

tebi v' prihodnje prav svesto flushiti, in te zhes vse stanovitno ljubiti. — Spreoberni me o Jesuf! f' svojo gnado, kakor svojiga apostelna Pavla, ker sim se do sdaj tolikokrat soper tebe vsdignil in te preganjal, de ti posihmal toljkanj svestejshi flushim, kolikor posneji sazhnem. — Dopolni, o dobrotljivi Jesuf! kar moji ljubeshi manjka, de te dosti ali vsaj toliko ljubim, kolikor sim te rasshalil. — Ljubim te, o Jesuf! ljubim te zhes vse; ljubim te bolj, kakor svoje shivljenje, — moj Bog, moje vse! —

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Sveti Pavl pishe: „Perblishajmo se s' saupanjem k' sedeshu gnade, de milost dofeshemo, in gnado najdemo, kader nam bo

pomozhi treba.“ *) S. Avgufhtin pravi, de ta sedesh je Marija, mati boshja, po kateri nam Bog vse gnade deli.

O preljubesnjiva mati Marija! ker tako shelish, greschnikam pomagati, in jim tako rada gnado profish; prosim te, osri se milostivo na-me, ki sim nar vezhi greschnik. — O kolikokrat sim tvojiga ljubiga Sina Jesusa, in s' njim vred tudi tebe, o presveta deviza Marija! s' svojimi grehi rasshalil! kolikokrat sim saflushil, de bi me bil tvoj boshji Sin vezhno spred svojiga oblizhja savergel! — Ali vsi moji grehi so me sdaj, ko smiram bolj in bolj sposnavam, kako ljubesnjiv je Bog, is serza shal, in terdno sklenem, svoje shivljenje poboljshati. — O Marija, mati milosti boshje, pomagaj mi milostivo, de svoje shivljenje resnizhno in stanovitno poboljsham. K' tebi perbeshim, v' tvojo pomozh se perporozhim. Sprosi mi

*) Hebr. 4, 16.

obilno gnado od Boga, in sprosi mi jo skoraj, de se ne pogubim. —

O Marija, perbeshalishe grešnikov! oberni k' meni svoje milostive ozhi, osri se na - me ubosiga, vender pa spokorniga grešnika, in sprosi mi odpushtenje grehov.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdešh na 11. strani.)

Tretje obiskanje.

„**M**oje veselje je s' zhloveshki-mi otrozi biti.“ *) — Glej, tukaj je našh usmiljeni Jesus, kterimu ni bilo došti, de je is ljubesni do našh u-merl; kteri je tudi po svoji smerti hotel she per našh ostati v' presvetim resh-njim telesu, de nam s' tem na snanje da, de je res njegovo veselje s'

*) Prip. 8, 31.

zhloveshkimi otrozi biti. — „O kristjani! pravi s. Teresija, kako morete vender Boga rasshaliti, kateri tako ozhitno skashe, de je to njegovo veselje, per vas biti.“ — Jesuf tako rad med nami prebiva; kaj mi pa ne bomo radi per njem, mi, ki imamo to veliko zhaft, de smemo biti v' njegovi boshji hifhi? kako zheshe se tisti podloshni sposnajo, kateri smejo v' kraljevi hifhi prebivati. — Glejte, tukej je pa sedesh nar vishiga kralja, tukej je hifha boshja, kjer mi s' Jesufam Kristufam prebivamo. — Bodi-mo sato Jesufu hvaleshni, in oberni-mo si njegovo drushino v' svelizhanje svoje dushe.

O moj dobrotljivi Jesuf, moj Bog in Gospod! oberni k' meni svoje ljubeshnivo oblizhje is tega altarja na kterim nozh in dan prebivash is ljubeshni do nas! — Ti si isvirk vsih gnad in dobrot, si sdravnik vsih nadloshnih in pomozh vsih revnih. Osri se milosivo na-me, o Jesuf! Glej, per tvojih nogah leshim, nar revni-

fhi, nar nevredniſhi greſhnik. Uſmili
 ſe me, o miſloſtivi Jeſuf! — Reſ je,
 in dobro ſpoſnam, de je moja hudo-
 bija tako velika, de ſim popolnoma
 nevreden tvojih gnad in dobrot. Ali
 zhe premiſlim, de ſi ti ravno ſato is-
 nebeſ na ta revni ſvet priſhel, in ſa-
 to v' tem preſvetim ſakramentu med
 nami oſtaneſh, de nam gnade in do-
 brote deliſh; ſe mozhno ſaupanje v'
 mojim ſerzu obudi, in ſ' ſerzhnoſtjo
 povſdignem ſvoje ſerze k' tebi, o
 vezhna dobrota! ki tukej na ſedeshi
 ſvoje miſloſti prebivaſh. — Zhaſtim
 in ljubim te, o Jeſuf! in te ſa vſe,
 kar ſi mi do ſdej dodelil, perſerzhno
 ſahvalim. — Danſ te pa ſpet novo
 gnado proſim, imam upanje, de me
 boſh uſliſhal. Glej, moj Jeſuf! ker
 tvojo neſkonzhno ljubesen ſpoſnam,
 ſim terdno ſklenil, v' prihodnje tako
 lepo ſhiveti, de te ne bom nikdar
 vezh raſſhalil. Ali pomagaj mi, o Je-
 ſuf! pridi moji ſlaboſti ſ' ſvojo mo-
 gozhno gnado na pomozh; ſizer ne
 bom nikdar tega v' djanji dopolnil,

kar fim sdej terdno sklenil. — O moj Bog! ti vidish v' moje serze, de te ljubim, in she zhedalej bolj ljubiti shelim. O daj mi gnado, de te vselej resnizhno ljubim, takej na tem svetu v' shivljenji in v' smerti, in tamkej vso neskonzhno vezhnost! —

Presveta deviza Marija; vsi isvoljeni nebeski duhovi! vsi svetniki in svetnize boshje! profite sa-me de svojiga neskonzhno ljubesnživiga Boga iszeliga serza ljubim.

O presveti kruh angelov! shivi mojo dusho takej in v' vezhnosti!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Njene svese so svese svelizhanja.“ *) — Bogabojezh uzhe-

*) Sirh. 6, 31.

nik pishe, de zhaft do Marije, prezhiste devize, je svesa vezhniga isvoljenja. — Profimo svojo dobrotljivo nebesnko gospo in besednizo, de nas smiram bolj terdno sveshe s' svesami svete ljubeshni do Boga in do nje, in serzhniga saupanja v' njeno proshnjo.

O milostiva deviza Marija! ti pravo perbeshalishe vsih spokornih gresnikov! kaj bi bilo nam ubogim gresnikom sazheti, ko bi tebe ne imeli, de sa nas Boga prosh, in nam spet gnado in odpushtenje grehov sadobish? — O Marija! spomni se, kaj se je pod krishem godilo. Tam si ti moja mati postala, tam me je Jesus tebi sina srozhil. O moja ljubeshnjiva mati! nikar ne perpuhti, de bi se tvoj otrok, ki te tako perferzhno ljubi, vezhno pogubil.

O Marija! tebe sgubiti, tebe vezhne zhase nikdar viditi, — o varuj me te neisrezhene nesrezhe!

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht na 11. strani.)

- Zheterto obifkanje.

„**N**jena prijasnost nima nizh grenkiga, in njena drushina nizh soperniga.“ *) Dobri prijatli na sveti imajo veliko veselje eden nad drugim; vezhkrat ostanejo zeledni eden per drugim. — Kdor Jesusa v' presvetim reshnim telesu ne ljubi, mu je dolg zhas, kader se snajde pred tem svetim sakramentam pred kterim so svetniki nebeshko veselje obzhutili. — S. Teresija je rekla: „Kteri so v' nebesih in kteri so na semlji, morejo vsi enaki biti, kar sadene svetost in boshjo ljubesen.... In kakor se svetniki v' nebesih sadershe do praviga shiviga Boga, ki ga oblizhje v' oblizhje gledajo, tako se

*) Modr. 8, 16.

moremo tudi mi na semlji sadershati do presvetiga refhnjiga telefа.“

O nedolshno Jagnje boshje, ki si bilo sa naf na terdim lefu s. krisha saklano in darovano! spomni se, de fim tudi jest smed tistih dush, ki si jih ti s' tako velikim terpljenjem in grenko smertjo odreshil. — Ti si se is neskonzhne ljubeshni popolnama nam dal, in se nam she vsak dan dajesh, ker se is sgol ljubeshni do naf bres nehanja na nashih altarjih svojimu nebeshkimu Ozhetu darujesh. — Profim te, o dobrotljivi Jesus! bodi tedaj ves moj, de te nikdar ne sguhim; in stori s' svojo gnado, de bom tudi jest ves tvoj, de se nikdar od tebe ne odlozhim. Ves se tebi dam, popolnama se v' tvojo presveto voljo podam, stori s' menoj po svojim nar svetejshim dopadenji. O Jesus! podversi si popolnama mojo le na hudo nagnjeno voljo; sveshi jo s' sladkimi svesami tvoje ljubeshni, de smiram pod tvojo pokorshino ostanem.

Do sdej sim tolikokrat le po sheljah svojiga serza shivel, in se nisim smenil sa tvoje sapovedi; sdej pa shelim le sato she shiveti, de bi tvoje svete sapovedi smiram bolj sposnaval. in vselej na tanko dopolnil. — Vse mi od mene, o Jesuf! kar she gresniga v' meni najdes; stori me popolnoma tebi dopadljiviga; daj mi gnado, de ne bom nizh drusiga mislil, kakor tebi dopasti, nizh drusiga shel, kakor tvojo sveto voljo dopolniti. — Ljubim te, o nar ljubesniji Svelizhar! ljubim te is zeliga serza; ljubim te, ker hozhes, de naj te ljubim, ljubim te, ker si vse ljubezni vreden. — Grosno me serze boli, kadar vidim, de nisi tako ljubljen, kakor saflushish ljubljen biti. — Perpravljen sim, ko bi bilo treba, svoje shivljenje is ljubezni do tebe dati. Prejmi o Jesuf! s' dopadenjam moje shelje, in dodeli mi svojo presveto ljubesen. —

O presveta boshja volja! tebi se popolnoma srozhim.

(*Sdej opravi obhajilo v' duhu.*)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Jest sim mati lepe ljubesni.“ *) — Te besede s. pisma oberne mati katoliška zerkev na Marijo, kakor de bi ona nam govorila, in rekla: „Jest sim mati tiste ljubesni, ktera dušham nar vezhi lepoto da.“ Po prošnji Marije, ki je nar ljubesnjevši deviza, polna boshje ljubesni; bomo nar loshej pravo ljubesen do Boga sadobili; tedaj njo te ljubesni prosimo.

O Marija, ljubesnjava mati Jesufova, in tudi moja preljubesnjava mati! ponishno te prosim, osri se milostivo na - me, in poglej na moje revno serze, kako polno je lastne ljubesni, in prasno ljubesni boshje. Bres

*) Sir. 24, 24.

ljubesni ne morem dopasti Bogu, ki je vezhna ljubesen; zhe ljubesni nimam, je vse drugo moje sa nizh pred Bogam. — O moja dobrotljiva mati! vem de mojiga svelizhanja shelish, vem, de shelish me vezhno per sebi v' nebesih imeti, sakaj ti me ljubish; prosim te tedaj, sprosi mi refnizhno ljubesen do Boga in do tebe; sprosi mi tudi pravo ljubesen do blishnjiga, de se bo v' djanji skasovala.

O Marija, mati ljubesni! sprosi mi sveto ljubesen.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht na 11. strani.)

Peto obiskanje.

Vrabez najde svoje prebivalishe, in gerliza svoje gnjesdo, kamor svoje mlade poloshi;“*)

*) Pf. 83, 4.

ti pa, mogozhni Gospod, moj kralj in moj Bog! prebivašh na naših altarjih v' presvetim sakramentu, in ostanesh vedno per nas, de te vselej lahko najdemo.

Kadar to premishljujemo, ne moremo drugazhi soditi, kakor de je tvoje boshje serze popolnoma od ljubeshni do nas premagano, in de tako rekozh ne vesh, kaj bi she storil, de bi nam bolj svojo ljubesen skasal, in našo ljubesen sadobil. — Ali kako slabo se pa mi ljubimo, o usmiljeni Jesus. — Ah, stori, de bo naše serze s' tvojo ljubeshnijo napolnjeno, de bodo vse naše shelje k' tebi povsdi-gnjene! — O, kako nespametno in hudobno je to, Boga ne ljubiti, kateri toliko stori, de nam svojo ljubesen skashe! — Ah, potegni nas k' sebi, o vezhna dobrota! potegni nas k' sebi s' prijetno oblastjo svoje ljubeshni! Daj nam dobro sapopasti, kako veliko veselje je to sa-te, kader te resnizhno ljubimo.

O neskonzhna visokost boshja! o nesmerjena dobrota! ti si sam na sebi

vse ljubeshni vreden, ti naš tako neisrezeno ljubish, in tolikanj si storil in terpel, de bi našho ljubesen sadobil; kako je tedaj to, de te malokteri prav ljubi? — Ah, tudi jest te do sdej she nisim nizh prav ljubil; ali posihmal nozhem vezh v' shtevilu tistih nehvaleshnih biti, kateri tebi tvojo neskonzhno dobroto in ljubesen f' hudobijami in s' rasshaljenjem povrazhujejo! Sdej sim terdno sklenil, tebe samiga, kolikor le morem, in vse drugo le savoljo tebe ljubiti. — O Jesus! ti si vse ljubeshni neskonzhno vreden, in nam tudi terdno in resnizhno sapovedujesh, de te zhes vse ljubimo. Sdej shelim na tanko to dopolniti, daj mi le potrebno gnado, o vezhna dobrota! daj mozh mojimu slabimu serzu, odtergaj ga od tega sveta, in k' sebi ga povsdigni! To shelim in upam prejeti po neskonzhnim saflushenji tvojiga britkiga terpljenja. — Daj le bogastvo tega sveta tistim, ki ga shele; jest pa nizh drusiga ne shelim, nizh drusi-

ga ne ishem, kakor nesmerjeno bogastvo tvoje ljubeshi. — O moj Jesus, vezhna ljubeshi! ti si moja edina ljubeshi, moje edino bogastvo in vse moje veselje. — O dobrotljivi Jesus, vreden, neskonzhno ljubljen biti! ljubim te is zeliga serza, in te shelim stanovitno in vezhno ljubiti; shelim v' tvoji ljubeshi shiveti in umreti, shelim v' ljubeshi do tebe, ko bi mi bilo mogozhe, she angele premagati. — O vezhna ljubeshi, kako nehvareshen je, kdor te ne ljubi! Ah, on saflushi na vezhne zhase spred tvojiga oblizhja savreshen biti! — Tudi jest sim bil v' shtevilu tazih hudobnih in nehvareshnih, in le tvoja sveta gnada me je k' boljsimu sposnanju perpeljala. — Prosim te, o Jesus, ki si mi gnado dal te sposnati in ljubiti, daj mi tudi gnado, de ti do konza svest ostanem.

O Moj Jesus! ti si se sa-me ves dal, tudi jest se tebi ves dam.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O nebeshka kraljiza! Š' svojo lepoto in dobroto potegneš vse serza k' sebi; potegni tudi moje serze k' sebi, de se nikdar vezh od tebe ne odlozhi. — Ali kaj, ko je moje serze tako slabo in nehvaleshno, de ne moreš ti nobeniga praviga veselja nad njim imeti! Od ene strani vidim tolikanj gnad, ki si mi jih še od Boga sprošila; od druge strani pa spoznam, kako grosovito sim ti sa vse tvoje dobrote nehvaleshen. — Vender pa še nad tvojo milostjo ne obupam: ti si perbeshalishe grešnikov, k' tebi tedaj ješ ubogi grešnik perbeshim, in te ponishno prosim, škerbi sa-me, de se vezhno ne pogubim; spomni se, de je tudi sa moja ubogo dušho tvoj ljubesnivi Sin Jesuf svojo sveto kri prelil; prosi ga, de bi sa-me saštonj prelita ne bila.

O Marija, mati milosti boshje! sprosi mi milost per Bogu.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdeš
na 11. strani.)

Šesto obiskanje.

„**K**jer je vaš saklad, tam bo tudi vaše serze.“ *) — Kristuf pravi, de zblovek vse svoje nagnjenje proti tistimu oberne, kar je njegov saklad, kar nar raji ima. Sato so svetniki svoje zelo serze, vso ljubesen in vse pozhefhenje na presveti sakrament obernili, ker so le Jesufa Kristusa sposnali svoj saklad, in njega nar raji imeli.

Preljubesnivi Jesuf v' presvetim sakramentu! kateri is sgol ljubesni do nas nozh in dan tukej v' tabernakelju prebivašh, prosim te, potegni k' sebi moje serze, de ne bo v' prihodnje v' nizh drusiga mislilo, kakor

*) Luk. 12, 34.

v' te, nizh drusiga iskalo, nizh drusiga ljubilo in shelelo, kakor tebe. Te gnade te profim po neskonznim saflushenji tvojiga britkiga terpljenja.

O moj preljubi, v' presvetim sakramentu skriti Svelizhar in nebeshki Shenin! kako milostivo nam svojo perferzhno ljubesen fkasujesh, ker shelish, de bi te tudi mi resnizhno ljubili! — O Jesus, vezhna ljubesen! ni ti bilo dosti, de si sa nas umerl, tudi she ta presveti sakrament si nam dal, kterim nas po poti proti nebesam spremish, nashe dushe v' vezhno shivljenje ohranish, in nam sastavo vezhniga svelizhanja dasth.

Res je tvoje veselje med nami biti, in v' kateri podobi se med nami snajdesth, fkasujesh svojo veliko ljubesen do nas. Pred si se najdel med nami kakor nedolshen otrok v' revnim hlevzu, kakor sin ubogiga zimpermana per svojim delu, kakor k' smerti obsojen na terdim krishi; in sdej se snajdesth med nami v' podobi kruha v' presvetim reshnjim telesu.

Ah, ali si mogel she kaj vezh snajti, de bi naf k' ljubeshni do tebe obudil?

O nefkonzhno ljubeshnjivi Jesus! kdaj bom vender sazhel in si terdno persadeval te refnizhno ljubiti, ker vidim, koliko sa-me storish, de bi mojo ljubeshen sadobil? — Moj Bog in Gospod! sdej shelim le sato she na svetu shiveti, de bi tebe samiga ljubil, tebi samimu flushil. Kaj mi bo fizer moje shivljenje pomagalo, zhe ga popolnama k' tvoji ljubeshni in k' tvojimu dopadenju ne obernem, ker si tudi ti svoje shivljenje popolnama sa-me dal? Kdo pa drugi sa-flushi vfo nafho ljubeshen, kakor ti, o moj prelepi, prijasni, dobrotljivi, prelubeshnjivi Bog! Moje shelje so, de bi moja dusha, kadar se tvoje ljubeshni spomni, od ljubeshni do tebe vfa vneta bila; moja refnizhna volja je, de bi jest, kadar flishim besede: „jafli, krish, sakrament“, vselej shelel velike teshave is ljubeshni do tebe terpeti, ker si ti, o Jesus!

tolikanj velizih teshav in grenkih britkost is ljubeshni do naf preterpel.

Daj mi gnado, o moj Bog! de pred ne umerjem, preden is ljubeshni do tebe kaj dobriga ne storim, in veliko soperniga ne prestopim.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Jest sim lepa oljka na polji, *) is ktere bres nehanja olje usmiljenja tezhe. Na polji stojim, sato de me vsi lahko vidijo, in k' meni perbeshe.“

Tako nam govori Marija, nasha dobrotljiva mati in usmiljeno perbeshalishe vsih spokornih gresnikov. — Rezimo ji tedaj s' svetim Avgushtinam: „Spomni se, o milostiva

*) Sir. 24, 19.

deviza Marija! de nikdar ni bilo slifhati, de bi kdo, ki je per tebi pomozh iskal, sapushen bil.“ — O dobrotljiva mati Marija! terdno saupam, de me ne bosh med vsimi, ki per tebi pomozhi ishejo, nar perviga bres pomozhi pustila. K' tebi, o usmiljena mati Marija! povsdignem s' saupanjem svoje serze in svoje ozhi, in te ponishno profim, potolashi pravizhno jeso svojiga sina Jesusa Kristusa, kteriga sim jest ubogi greslnik tolikokrat rasshalil; sprosi mi, spet njegovo sveto gnado, sprosi mi odpushenje grehov, pobolishhanje mojiga shivljenja, in milostivo sodbo straslni sodni dan, kadar bom mogel pred vsigavednim ojstrim sodnikom od zeliga svojiga shivljenja odgovor dati.

O usmiljena mati! sprosi mi gnado, de bi sa Bogam vselej per tebi pomozhi iskal.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesi na 11. strani.)

Sedmo obiškanje.

„**G**lej, jest sim per vas vse dni do konza sveta.“ *) Nash ljubesnivi in svesti pastir, kateri je sa nas, ki smo njegove ovzhize, svoje shivljenje dal, ni hotel po smerti od nas odlozhen biti. „Glejte, pravi, moje preljube ovzhize! jest sim smiram per vas; is ljubezni do vas sim v tem presvetim sakramentu prizhujozh; tukaj me bote vselej najdlji, kadar bote le hotli, kjer sim smiram perpravljen vam pomagati, vas varovati, in s' svojo prizhujozhnostjo rasveseliti; nikdar vas ne bom sapustil. dokler bo svet stal, in dokler bodo ljudje na svetu prebivali.“

Ta nebesški Shenin, pravi s. Peter Alkantarian, ni hotel, de bi nje-

*) Mat. 28, 20.

gova preljuba nevesta na semlji, f. zerkev, tako delezh odlozhena od nebes toliko zhasa sama bres njegove drushine ostala; sato je ta presveti sakrament postavil, v' kterim je sklenil resnizhno prizhujozh per njej ostati. — Ali bi nam bil samogel nash dobrotljivi Jesus ktero imenitnishi in boljsihi drushino dati, kakor to?“

O moj preljubesnji Bog in Svelizhar! prishel sim te obiskat, in shelim ti per tem obiskanji vso ljubesen skasati; ali sposnati morem, de, kadar ti mene obishefh, mi she veliko vezhi ljubesen skashefh, ker per svetim obhajilu v' moje serze pridefh. Takrat mi nisi le samo prizhujozh, ampak si moja jed, in se na tanko s' menoj sklenesh, tako, de lahko po pravizi rezhem: O moj Jesus! sdej si ves in popolnoma moj! —

Ker se tedaj ti ves in popolnoma meni dash, se saref spodobi, de se tudi jest ves in popolnoma bres sadershka tebi dam. — Ali jest sim sanizhljiv zherv; ti pa, o Jesus, si

moj vezhni Bog! — O Jesuf, vezhna
 ljubesen, vse ljubezni vredna dobrot!
 kdaj bo vender tisti frezhni zhas pri-
 shel, de te ne bom le s' besedo lju-
 bil, ampak tudi v' djanji skasoval,
 de shelim le tvojo voljo dopolnovati,
 de shelim ves tvoj biti, de si ti edi-
 na ljubesen moje dushe? Ti mi lah-
 ko to gnado skorej dodelish. Prosim
 te, o moj usmiljeni Jesuf! po saflu-
 shenji tvoje presvete kervi, daj mi
 gnado, de tvoja boshja ljubesen mo-
 jo lastno ljubesen premaga, de po-
 polnama sebi odmerjem, in le tebi
 shivim. Ti, o Bog, slishish molitve
 vsih ljudi, in vse nashe misli ves;
 prosim te, poslushaj danš tudi moje
 prošnje in sdihtovanje moje dushe,
 ktera le tebe ljubiti resnizhno sheli.
 — Tebe, o neskonzhna dobrot! she-
 lim is zeze mozhi ljubiti; tvojo pre-
 ljubesnivo, presveto voljo shelim v'
 vsih rezheh na tanko dopolnovati; te-
 bi samimu shelim do konza svojiga
 shivljenja svesto flushiti is sgol lju-

besni do tebe, de ti veselje storim;
in tvoje sveto dopadenje sadobim. —

O preljubi sin Marije! o presveti Sin vezhniga Ozheta! vsemi si mo-
jo voljo, moje serze, vse moje na-
gnjenje, in vse kar fim, in kar imam,
in daj mi samiga sebe; sakaj moja
dusha le tebe ishe, le tebe sheli, le
po tebi sdihuje, o preljubesnivi She-
nin moje dushe!

O Jesus! vsemi me meni, in
daj me sebi!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Usmiljena, preljubesniva mati
Marija! zela sveta zerkev te imenuje
nashe upanje, in v' tem imenu
k' tebi klizhe. Bodi tedaj tudi moje
upanje, o mogozhna deviza Marija!
— Sa Bogam postavim svoje nar ve-

zhi saupanje na-te; ti si nam Jesusa rodila, ti si njegova prava mati; on je bil tebi popolnoma pokoren, dokler je na svetu bil, kakor dober otrok svoji ljubesnjivi materi; on je rad tvoje proshnje poslušal, kar si ga prošila, je storil. Sdej, ko si per njem v' nebesih, te she smiram svojo mater sposna, in smiram s' dopadenjem tvoje proshnje poslušha, in jih rad ušlišhi. Sato imamo tako saupanje v' tvojo proshnjo, in sato te imenuje tvoj flushabnik, s. Bernard saštavo našhiga upanja.

K' tebi naj tedaj perbeshi, kateri she obupati hozhe, in po tvoji proshnji bo gotovo upanje in pomozh sadobil. — O usmiljena mati! zhe ti s' svojo proshnjo tudi take v' nebesa perpravish, kateri savoljo velikosti svojih pregreh she skora obupajo; pomagaj tudi meni ubogimu gresniku, ker smiram terdno upam v' tvojo veliko ljubesen in v' tvojo mogožno proshnjo per Bogu.

Sveta Marija, mati boshja! prosi
sa-me Jesusa, de se milostivo osre
v' me ubosiga greslnika.

*(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesih
na 11. strani.)*

Osmo obiskanje.

Vstani, in hitro pridi, moja
prijatliza.“ *) — Jesus Kristus v'
presvetim sakramentu vsako dusho,
ktera ga obishe, s' temi besedami
nagovori, kakor nevesto v' visoki
pesmi: „Ljuba dusha! ki me tukaj
obisheh, vsdigni se is svoje revshine;
glej, jest sim sato tukaj prizhujozh,
de te s' gnadami obdarujem; pridi,
in perblishaj se k' meni; ne boj se mo-
je visokosti, sej je moja visokost v' tem
sakramentu vsa sakrita, sato de se me

*) Vis. Pes. 2, 10.

prevezh ne bojish in de vezhi saupanje imash. — Moja prijazna! sdaj nisi vezh moja sovrashniza; sdaj te ljubim, ker me tudi ti ljubish; sdaj si lepa, in to lepoto ti daje moja gnada. Pridi, perblishaj se k' meni, profi me s' velikim saupanjem sa vse to, kar od mene prejeti shelish.“

Sveta Teresija pravi, de je velik kralj vezhne zhasi sato svojo visokost sakril, in se v' podobo kruha podal, de bi se mu s' vezhi ljubesnijo in s bolj terdnim saupanjem perblishali? — Perblishajmo se tedaj k' usmiljenimu Jesufu s' perferzhno ljubesnijo in s' terdnim saupanjem; sklenimo se s' njim, in ga is ferza njegove gnade profimo.

Ah, kako veliko bi moglo moje veselje biti, ker mi je sdej perpushe-no snajti se tukaj pred teboj, o Jesuf v' presvetim sakramentu! pred teboj, o vezhna ljubesen, ki tako neskonzhno mojo dusho ljubish! — O, vse dushe, ktere Boga ljubite, kjerkoli se snajdete, v' nebesih ali na

semlji! skashite s' meno in sa-me
 mojemu Jesusu v' tem presvetim sa-
 kramentu ljubesen, zhasht in hvalesh-
 nost. — O Marija, moja preljubesnjava
 mati! tudi ti mi pomagaj, Jesusa prav
 ljubiti. — In ti, o vse ljubesen vre-
 dni Bog! ti sam ushgi v' mojim ser-
 zu ogenj svoje boshje ljubeshni, de
 bo moje serze le tebi dopasti shelelo,
 de bo moja volja popolnoma tebi
 vdana in de bosh le ti gospodar zhes
 vse, kar sim, in kar imam. Tebi
 dam v' dar svoj um in svoj spomin,
 de nikedar ne posabim, kaj mi je
 tvoja dobrota storila; tebi dam v' dar
 svoje serze, de bo tebe zhes vse, in
 vse drugo le savoljo tebe ljubilo; te-
 bi dam v' dar svojo dushe, in vse,
 kar je mojiga, de bom sdaj in vezhe-
 ne zhase ves tvoj. Kar sim, in kar
 imam, naj bo vse v' tvojo flushbo o-
 bernjeno in v' povishanje tvoje zha-
 sti. — Perferzhno shelim, o Jesus,
 ljubljene Shenin moje dushe! de bi
 vsi ljudje tvojo gorezho ljubesen prav
 sposnali, ki jo do njih imash, de bi

fi potlej bolj persadevali tvojo ljubesen s' ljubesnijo povrazhevati, in tvojo presveto voljo tako na tanko dopolnovati, kakor sapovedujesh, in kakor se spodobi. — Ah! de bi te vsaj jest, o prelepi Bog, o vezhna ljubesen! zhes vse ljubil! — Danf terdno sklenem s' tvojo gnado in pomozhjo vse to storiti, kar ti je dopadljivo, vse to opustiti, kar vem, de ni po tvoji volji, naj mi bo she tako teshavno, naj per tem vse sgubim, tudi svoje shivljenje.

Srezhen sim, zhe vse sgubim, de tebe najdem, o moj Jesus, moj Bog in Gospod, preljubi Shenin moje dushe!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Kdor je majhen in poni-shen, naj pride k' meni.“ — Ta

ko naš klizhe Marija, kakor otroke, kterim je treba skerbne matere, de jih varuje in vodi; in naš vabi, de bi se k' njej obernili, ker ni nobene bolj skerbne in ljubesnjive matere, kakor je Marija. Veliko je ljubesnjivih in skerbnih mater na svetu; ali ljubesen vsih drusih mater je le senza Marijne ljubesni, do naš.

O Marija, moja preljudesnjiva mati! vem, de me perferzhno ljubish; vem, de me veliko bolj ljubish, kakor sim vreden; vem de ti sa Bogam nar bolj mojiga svelizhanja shelish. — O Marija! pokashi, de si moja mati; do konza svojiga shiviljena si bom persadeval s' posne-manjem tvojih zhednost ti tvojo ljubesen povrazhevati.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesht na 11. strani.)

Deveto obiskanje.

Sveti Janes pishe, (v' skriv. rasod. 1, 13.) de je vidil „enaziga zhlo-
vekovimu sinu, kateri je bil
zhes perfi s' slatim pasam pre-
pasan.“ — Tako je Jesus v' pre-
svetim sakramentu. Njegovo serze je
napolnjeno s' obilnostjo gnad, ki so
vezh vredne, kakor vse slato, in jih
vsakimu dodeliti sheli, kateri jih pro-
fi. — Kakor ljubesnjava in skerbna
mati svoje nedolshno dete s' veliko
ljubesnijo preshivi; tako nas Jesus v'
presvetim sakramentu s' veliko lju-
besnijo perzhakuje, de pridemo, in
ga gnad prosimo, ktere nas ho du-
sho v' vezhno shivljenje ohranijo. —
Jesus bolj sheli nam svoje gnade da-
jati, kakor mi shelimo jih prejemat.

O dobrotljivi Jesus, preljubesnji-
vi Sin nebeshkiga Ozheta! sposnam,

de si ti med vſim nar bolj naſhe ljub-
 besni vreden; ſhelim nar vezhi lju-
 besen do tebe imeti. — Dobro ſizer
 vem, de niſim vreden tebe ljubiti,
 ker ſim te ſhe tolikokrat, kakor ne-
 kdaj Juda s' greham prodal; vem, de
 niſim vreden ſe k' tebi perbliſhati,
 in te obiſkati, kakor te sdaj tukaj
 v' preſvetim reſhnjim teleſu obišhem.
 — Ali to mi ſaupanje daje, ko vem,
 de ti moje ljubezni mozhno ſhelish,
 in vem, de ti moje ſerze, deſiravno
 ti je bilo do sdaj tako nesveſto, ven-
 der ſhe ljubish. Sato mi ſhe ſhivlje-
 nje ohraniſh, in mi ſhe gnado da-
 jeſh, deſiravno ſim ſhe vezhno ſmert
 ſafluſhil. Vidim, de ſareſ ne ſhelish
 moje ſmert, ampak le de bi ſe ſpre-
 obernil in ſpokoril, in de bi vezhno
 ſhivel.

Vsemi me tedaj, o moj Bog,
 nar vezhi dobrota, vezhna ljubesen!
 vsemi me popolnoma v' ſvojo oblaſt.
 Tebe ſamiga iſvolim sdaj ediniga
 Goſpoda mojiga ſerza, in to revno
 ſerze ti sdaj darujem, o Jeſuf! in te

ponishno prošim, nikar ne saversi tega daru, desiravno je tebe popolnoma nevreden, temuzh daj mi gnado, de svoje serze zhe dalej bolj poboljšham, de vse is njega istrebim, kar je tebi soperniga, de ga smiram bolj in bolj od posvetnih rezhi odtergam, in popolnoma k' tebi obernem. Daj mi, o Jezus! tebi dopadljivo serze, de te bo svesto ljubilo in vso tisto ljubesen ti povernilo, ktero ti je bilo dolshno, pa je do sdaj le stvar ljubilo. — O moj Jezus! pridi ti sam v' moje serze, in ushgi v' njem ogenj svoje boshje ljubeshni, de bom le tebe zhes vse ljubil, vse drugo pa le v' tebi in savoljo tebe in po tvojim dopadenji. — Daj mi prav sposnati, de ti v' takim serzu ne moresh prebivati; ktero ni tvojimu serzu podobno; le v' ponishnim, poterpeshljivim, krotkim in dobrotljivim serzu najdesht ti, o Jezus! dopadljivo stanovanje.

O Jezus, moj Bog in moj Gospod! tebe zhes vse ljubiti, in tebi

smiram bolj podoben biti, to sdaj
terdno sklenem.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Marija je, kolikor je stvari mogozhe, popolnoma Jesusu, svojimu preljubimu Sinu, enaka; je tedaj tudi neisrezheni dobrotljiva in usmiljena, in nizeh je bolj ne veseli, kakor nam ubogim grešnikom pomagati. Shelje Mariine nam pomagati so tako velike, de smiram ishe nam od Boga she veliko vezh gnad in dobrot sprostiti, kakor mi sami prosimo in shelimo.

O Marija! po vsi pravizi si imenovana mati milosti. O, kako neisrezheni me to veseli, de je dobrotljiva mati Jesusova tudi moja mati. — Sares smo frezhni kristjani, ker je vezhni Bog nash dobrotljivi Ozhe,

ufmiljeni Jezus našh ljubesnjeni brat,
in mati milosti Marija naša skerbna
in dobra mati. — O, moja prelju-
besnjiva mati Marija, kako perferzh-
no vesel fim te velike frezhe! — Ni-
fim fizer vreden tvoj otrok imenovan
biti, ker ti shelish, de bi tvoji otro-
zi vfi tebi enaki bili, jest fim ti pa
fhe tako malo podoben; ali nikar
me ne saversi, ljuba mati Marija!
fej fi smiram persadevam, in fi ho-
zhem v' prihodnje fhe bolj persade-
vati tebi smiram bolj enak biti. Sej
fo mi tvoji prelepi sgledje vedno
pred ozhmi; le prosi Jesusa, de mi
gnado da vselej svesto ravnati po tvo-
jih svetih sgledih.

O Marija! kolikor vezhi je moja
nepopolnamast in nevrednost, tolako
obilnisthi naj bo tvoja proshnja sa-me.
— Veliko ljubesen do tebe fi mi od
Boga sprofila, sprosi mi fhe vezhno
svelizhanje! —

*(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht
na 11. strani.)*

Defeto obiskanje.

O nespametni otrozi sveta! pravi s. Avgusthin, kod ishete svojiga veselja? Pridite k' Jesusu, le on samore vashim serzam tisti pokoj dati, kteriga ishete.“ — Moja dusha! ne bodi tako nespametna; ishi le samiga Boga, ishi svoje nar vezhi dobrote; le v' njem in is njega je vse, kar je dobro. In zhe ga shelish hitro najti, glej tukaj je v' presvetim sakramentu. — Govori s' njim odkrito serzhno, kar shelish, on te bo rad poslusshal; ravno sato je tukaj v' sakramentu s. reshnjiga telefa prizhujozh, de te uflishti in oveseli.

Ni vlakimu podloshnimu perpu-sheno, pred svojiga kralja iti, in s' njim govoriti; nekteri smejo le po kraljevih flushabnikih svoje proshnje kralju na snanje dati. — Pred te pa,

o nar vikšhi kralj vezhne zhaſti! ſme nar revniſhi uboſhiz ſtopiti, in ſme, dokler ſam hoſhe, ſ' teboj govoriti. V' preſvetim ſakramentu naſ ljubesnjivo perzhakujeſh; in ſhelifh, de pridemo, in ſe ſ' teboj od ſvojih teſhav in potreb in vſiga, kar naſ na duſhi in na teleſu ſađene, s' ſaupanjem pogovarjamo. — Kralji in zeſarji na ſvetu ne dajo vſaki zhaſ lju- dem pred - ſe; teſhko je pred - nje priti, in teſhavne in ſitne ſo ſhege, po katerih ſe more obnaſhati, kdor hoſhe s' njimi govoriti. Ti pa, o Jeſuf v' preſvetim ſakramentu! vezh- ni kralji nebeſ in ſemlje! ſi nozh in dan perpravljjen, naſ pred - ſe puſti- ti; in nar uboſhniſhi zhlovek ſme ſ' teboj odkritoſerzhno, kakor ve in ſna, govoriti.

O preſveti ſakrament vezhne lju- besni! kadar te per ſvetim obhajilu ſavſhijemo, ali kadar te na altarji priſhujozhiga molimo, uſhgeſh veliko ſerz s' ognjem ſvoje ſvete ljubesni ta- ko, de ſe nad tvojo neſkonzhno do-

broto ne morejo nazhuditi, in de vse svoje shelje in misli k' tebi povsdignejo in le v' tebi shivé. — O Jesuf! ushgi tudi moje mlazhno in revno serze f' svetim ognjem svoje boshje ljubeshi! Sej vidish, kako neisrezhenno shelim tebe samiga ljubiti, in v' tvoji ljubeshi shiveti in umreti.

O moj Bog! sdaj srozhim popolnoma in sa vselej tvoji neskonzhno dobrotljivi fkerbi vse svoje namene in shelje, vse svoje nagnjenje in upanje, svojo dusho in telo in vse. Tebi se ves dam, in tvoj shelim biti in ostati; stori s' menoj po svojim dopadenji. Sdaj se nozhem nikedar vezh zhes to pertoshiti, kar ti storish, in kar ti meni poshljesh, ker dobro sposnam, de to vse pride is tvojiga ljubeshnjiviga serza, in je moji dushi v' svelizhanje. Sadosti mi je vediti, de je to tebi dopadljivo, in tedaj je tudi meni prav, sdaj in vezhne zhase. Naj se vselej tvoja volja s' menoj sgodi; popolnoma se shelim skleniti f' tvojo boshjo voljo, sakaj ona je nar svetejsi, nar boljshi,

nar lepšhi, nar popolnifhi in nar ljubesnjevšhi. — O presveta volja boshja! kako prijetna si mi ti! f' teboj shelim skenjen biti v' shivljenji in v' smerti in vso vezhnost; kar je tebi dopadljivo, naj tudi meni dopade; kar je tebi soperno, naj bo tudi meni. — O moj Jesuf, moj Bog in Gospod! daj mi gnado, v' prihodnje le tebi shiveti; le ljubiti, kar ti ljubish, le storiti, kar ti sapoveish. O, ko bi mogel is ljubesni do tebe umreti, ker si tudi ti is ljubesni do mene umerl, in se mi v' presvetim sakramentu ves dasih! — Sdaj savorshem in obshaljujem tisti zhas svojiga shivljenja, v' katerim sim le po svoji hudobni volji shivel, in tvoji presveti volji nasproti ravnal.

O presveta volja boshja, o presveti, preljubesnjevji Bog! tvoje naj bo moje serze, ti kraljuj v' njem, in vse svoje sovrashnike is njega presheni.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Per meni je bogastvo ... de tiste, ki me ljubijo, obogatim, in njih saloge napolnim.*)
— Te besede s. pisma se smejo tudi na Marijo, nebeshko kraljizo, oberniti; sakaj ona ref vsakimu, kateri va-njo saupa, in per njej pomozhi ishe, obilne gnade od Boga sadobi.
— Ljubimo tedaj Marijo, in sa Bogam nar bolj va-njo saupajmo, in v' vsih dushnih in telefnihi potrebah per njej pomozhi ishimo. Nikedar ne bo bres pomozhi in oveseljenja ostal, kdor se v' svojih teshavah k' mogozhni nebeshki kraljizi poda. Bog je Marii srozhil saklad svojih gnad, in rad vidi, de mi revni in sapusheni otrozi Evini k' usmiljeni nebeshki materi perbeshimo, kadar smo v' potrebah in teshavah.

*) Prip. 8, 18 21.

O Marija, mogozhna nebeshka kraljiza! osri se na-me, ubosiga gresfnika, ker danš per tebi pomozhi in tolashbe ishem. Vem, de je tvoje veselje revnim pomagati, in gresfnike na pot prave pokore perpeljati. Prosim te tedaj, o ljuba deviza Marija! sprosi mi od Jesusa resnizhniga duha pokore; sprosi mi gnado, de bom boshjo voljo vselej prav sposnal, in jo tudi vselej na tanko dopolnil; sprosi mi tudi stanovitnost v' dobrim do konza mojiga shivljenja.

O Marija! ti mi samoresfh nebesa sprostiti, in imam upanje, de mi jih bosh sprofila.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesfh na 11. strani.)

Enajsto obiškanje.

Persadevajmo si, kar je mogozhe, pravi s. Teresija, de se od svojiga ljubiga pastirja Jesusa Kristusa ne odlozhimo, in de predelezh od njega ne saidemo; sakaj pastir tiste ovzhize, ktere so rade blis okoli njega, vselej bolj ljubi, bolj sa-nje skerbi, in jim raji kaj da, kakor tistim, ki ga rade sapushajo. Vzhasi jim she kruha, ki ga sam jé, kak koszhik poda. In kadar se perméri, de pastir saspi, mu tudi takrat v' shkodo ne vtekó, ampak svesto okoli njega ostanejo, dokler se sbudi; in potlej jih she raji ima.“ —

Glej, moj Jesuf, moj preljubnebesški pastir! jest shelim tudi tvoj ja svesta ovzhiza biti, in shelim ves zhas svojiga shivljenja in vso vezhnost tako bliso tebe biti, kakor se sdaj tu-

kaj snajdem pred teboj, o Jezus v' presvetim reshnjim telesu. Daj mi, o usmiljeni nebeski pastir! daj mi tako gorezho ljubesen do tebe, kakor jo tvoje nar svestejshi ovzhize imajo.

O moj Bog! tavshentkrat bodi sahvaljen sa sveto vero, ktera me uzhi, de je v' nar svetejshim sakramentu, v' presvetim reshnjim telesu, sam Jezus Kristus v' podobi kruha resnizhno in is gol ljubesni do nas prizhujozh. — O moj Jezus! to jest f' tvojo gnado in pomozhjo bolj terdno verujem, kakor ko bi te s' lastnimi ozhmi tukaj vidil; sakaj moje mesene ozhi me lahko golufajo, in me tudi res velikokrat golufajo; ti pa, o vezhna resniza! me ne moresh nikedar golufati. S' ozhmi vere te vidim v' posvezheni hostji, o nar vikeshi Bog in Gospod, kralj nebes in semlje, moj dobrotljivi Svelizhar!

Kakor si ti, o Jezus! moje upanje, moje svelizhanje, moja mozh in moje oveseljenje; tako shelim, de bi bil tudi moja edina ljubesen, na kte-

ro naj bodo obernjene vse moje misli, vse moje shelje. — Vezhna zhašt in hvala bodi tebi, o Jesuf v' svitlim raji! Tvoja boshja zhašt in tvoje nebeshko svelizhanje, ktero vshivash na defnizi Boga Ozheta, mi vezhi veselje stori, kakor vse, kar samorem jest, slaba stvar, tukaj in v' vezhnosti veseliga ushivati. To je moje nar vezhi veselje, ker te v' duhu vidim na boshjim tronu, obdaniga od tavshent in tavshent nebeshkih duhov, kateri ti vezhno zhašt in hvalo pojo.

O Jesuf! vezhna ljubesen, ti sam si vse ljubezni vreden; stori, de te resnizhno ljubim, de ti svojo ljubesen v' djanji skasujem. Naj napolni tvoja boshja ljubesen moje zelo serze, in naj is njega vse preshene, kar mi ljubesen do tebe manjsiha. Moja volja, moj um in spomin, moje nagnjenja in moji pozhutki naj bodo flushabniki tvoje ljubezni; vse, kar je v' meni, naj bo popolnoma tebi pokorno.

O sveti Serafi, ki se tukaj snajdete okoli Jesusa v' presvetim rešnim teles! o kako srezhni ste vi, ker imate tako gorezho ljubesen do njega! Profite ga sa-me, de bi ga tudi jest toliko ljubil, kolikor je mojemu revnimu serzu mogozhe, in de bi ga kedej s' vami vred v' nebesih vezhno ljubil.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Srezhen je zhlovek, kateri mene poslušha, in kateri vsak dan na mojih vratih zhuje.*) — Srezhen je, kdor, ko berazh pred vratmi bogatiga zhloveka, vsak dan pred vratmi Mariine milosti zhuje, in daru boshjih gnad zhaka. She veliko srezhnishi je pa, kdor si svesto

*) Prip. 8, 34.

persadeva po Mariinih sgledih shiveti, in njene presvete zhednosti posnemati.

Moja preljuba mati Marija! osri se na-me revniga uboshza, ki se snajdem pred vratmi tvoje milosti, in ne saversi moje proshnje. Jest vidim s' velikim veseljem nad teboj take lepe zhednosti, kakor jih nad nobenim drugim svetnikam ne najdem. Ah, kako perferzhno shelim, vsaj nekoliko teh zhednost imeti, ki jih nad teboj vidim, posebno tvoje ponishnosti, zhistosti in velike ljubesni! O Marija! sprosi mi od Boga vse zhednosti, kterih mi je v' svelizhanje treba; posebno te prosim, sprosi mi ponishno serze, de bom svojo veliko dushno revshino in nevrednost sposnal, in tako boshjih gnad se bolj vredniga storil; sprosi mi zhisto serze, de se bom nar manjshiga greha bolj bal in varoval, kakor nar vezhi zhasne nefrezhe; sprosi mi ljubesnivo serze, de bom samogel Jesusu toliko ljubesni skasati, kolikor sim mu je dolshan,

in de bom tudi tebe tako ljubil, kakor nar boljši otrok svojo dobrotljivo mater.

O Marija, moje upanje! pridi mi v' vsih potrebah s' svojo prošnjo na pomozh.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdeš na 11. strani.)

Dvanajsto obiskanje.

„**B**og je ljubesen; kdor v' ljubesni ostane, ostane v' Bogu, in Bog v' njem.“ *) — Kdor Jesusa ljubi, ostane smiram per Jesusu in v' Jesusu, in Jesus ostane v' njem. — „Kdor mene ljubi, pravi Jesus, ga tudi moj Ožhe ljubi, in bova k' njemu prishla in per njem prebivala.“

Kader je imel s. Filip Neri na smertni postelji obhajan biti, je na

*) I. Joan 4, 16.

ves glas rekel, ko je masnik s' svetim reshnjim telesam v' hisho stopil: „Glejte mojo edino ljubesen, glejte moje edino veselje! Hitro mi dajte mojo ljubesen savshiti!“ — Ravno tako naj tudi vsak, kateri pride Jesusa Kristusa v' presvetim reshnjim telesu obiskat, is serza rezhe: Tukaj je moja edina ljubesen, tukaj je moje edino in nar vezhi veselje na tem svetu, in na unim vso neskonzhno vezhnost.

O moj Jesus! moj Bog in Gospod! ti sam nam povesi, de, kdor bo tebe ljubil, njega bosh tudi ti ljubil, in bosh v' njem prebival, in ga ne bosh sapustil. To me možno perganja k' ljubeshi do tebe. Ljubim te, o vezhna ljubeshi! kolikor mi je mogozhe, pa te she veliko bolj ljubiti shelim. Stori zhe dalej vezhi mojo ljubeshi, o Jesus! in ljubi tudi ti mene, sakaj zhe sim od tebe ljubljen, mi je ljubshi kakor bogastvo vsiga sveta. Pridi, o Jesus! in prebivaj v' meni, ne saversi revniga prebivalisha, ktero sim ti v' svojim ser-

zu perpravil. Revno je, grosno revno, in ni vredno te sprejeti; vender te prosim, de pridi va-nj, in popravi si ga, de ti bo popolnoma dopadljivo. — Oštani, o Jesuf! vedno v' mojim serzu. — Pa sej vem, de po svoji neskonzhni ljubesni rad v' mojim serzu ostanesh, zhe te le sam ne preshenem is njega. Prosim te tedaj, moj dobrotljivi Svelizhar! daj mi gnado, de te nikedar vezh s' kakim greham is svojiga serza ne preshenem. To sim do sdaj velikokrat storil, in ravno to se utegne v' prihodnje tudi she sgoditi; ali prosim te, moj Bog! nikar te hudubije ne perpušti, nikar ne perpušti, de bi ti jest tako nehvaleshnost skasal, de bi tebe, svojo nar vezhi dobroto, ki mi vsak dan tolikanj gnad in dobrot dodelish, is svojiga serza preganjal. In vender se utegne ta hudobija in nehvaleshnost she sgoditi. Torej te prosim, o Jesuf! zhe je tvoja sveta volja, pušti me rajshi umreti, de te neham shaliti, in de se s' teboj sklenem v'

vezhni ljubeshni. Refnizhno, to so
 moje shelje, to je moje upanje, ali
 vender ne moja, ampak tvoja volja
 naj se sгоди. — O Jesus! stori me
 vredniga tvoje ljubeshni; stori, de te
 bres nehanja ljubim, in v' tvoji lju-
 besni svoje nar vezhi veselje najdem.
 Daj mi gnado, de savoljo tebe tudi
 svojiga blishnjiga ljubim, kakor ti
 sapoveh; daj mi prav sposnati, in si
 k' serzu vseti, de ti je to, kar svoji-
 mu blishnjimu savoljo tebe storim ta-
 ko prijetno, kakor ko bi tebi storil.

O moj Jesus! na tem svetu in
 na unim vse vezhne zhase nizh tako
 ne shelim, kakor tebe ljubiti, in od
 tebe ljubljen biti.

(Sdej opravi obhajilo v' duha.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Kdor si persadeva meni flushi-
 ti, pravi Marija, ne bo greshil; in

kdor si persadeva tudi druge na to perpraviti, de me prav sposnajo in ljubijo, bo vezhno shivljenje sadobil.“

Torej terdno sklenem, o Marija, nebeshka kraljiza! vselej in povsod per vsaki perloshnosti, kjer bom le mogel, od tvojih zhednost in od tvojiga pozheshenja s' ljudmi govoriti, de bi koga k' vezhi ljubeshni do tebe obudil, — Prosim te, pomagaj mi v' tem persadevanji; stori me vredniga te hvaliti, o sveta deviza! Srezhen je, kdor te vredno hvali, in tvojo zhaft na svetu povishuje; srezhen je, kdor te prav posnema, in po tvojih svetih sgledih shivi; srezhen je, kdor te prav ljubi, sakaj ljubeshen do tebe je nar gotovshi snamnje vezhniga svelizhanja, in ta ljubeshen je nar lepfshi dar gnade boshje. Stori me vredniga te hvaliti, o sveta deviza! in daj mi mozh soper tvoje sovrashnike. Sprosi mi mozh in serzhnost, de nikoli ne perpustim, de bi kdo vprizho mene kaj tebi v' nezhaft govoril.

O de bi te vsi ljudje zhaštili in ljubili, ker te sam Bog vekomaj ljubi in zhašti!

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdeš na 11. strani.)

Trinajsto obiskanje.

„**M**oje ozhi in moje serze bodo tam vse zhale. *) — To zhaštitljivo in veselo obljubo si ti, o Jusu! ljubesnivo dopolnil v' presvetim sakramentu, v' kterim nozh in dan med nami prebivaš. Ne le podnevi si per nas v' naših zerkvah, de te obiskujemo, molimo, in se tvoje drushine veselimo, ampak tudi po nozhi ostaneš med nami, desiravno se zerkve sapro, in te nobeden ne pride molit in zhaštit. O Jusu!

*) III. Kralj. 9, 3.

tvoja neskonzhna ljubesen do nas to stori. Tvoje veselje je med zhloveshkimi otrozi biti, ker nas bolj ljubish, kakor samorejo starshi svoje otroke ljubiti. —

O preljubesnivi Svelizhar! tvoja nesapopadljiva ljubesen do nas bi nas mogla vse perganjati, de bi tudi mi radi smiram per tebi bili, de bi te radi v' presvetim reshnjim telesu obiskovali, in se per tebi tako dolgo pomudili, dokler bi ne bili perfiljeni te sapustiti; in tudi potlej bi te smeli le po telesu sapustiti, nashe serze bi pa moglo nozh in dan per tebi ostati, ker tudi ti, o usmiljeni Jesus! nozh in dan v' tabernakeljnu ostanesh v' presvetim sakramentu, in nas perzhakujesh, de te pridemo zhastit in molit, de ti svoje teshave in potrebe potoshimo, is kterih nam tako rad pomagash, zhe f' terdnim saupanjem pred svetim reshnjim telesam pomozhi ishemo. Tukaj ti sam prebivash, o milostivi kralj nebeshki! in frezhen je, „kdor pride, kader

mu je pomozhi treba, s' saupanjem pred sedesh tvoje milosti; tukaj usmiljenje sadobi, in gnado najde.“ *)

Resnizhno, o moj Jesus! v' prihodnje si bom terdno persadeval, smiram s' teboj sklenjen ostati, in tvoje dopadenje smiram bolj in bolj saflushiti; sato ti darujem svojo voljo in vse svoje shelje, de bom vsaj v' duhu smiram per tebi ostal, ker ne morem po telesu smiram tukaj biti. — O, kako bi jest frezhén bil, ko bi samogel nozh in dan smiram v' te misliti! —

O Jesus, preljubesnivi shenin nashih dush! ti se v' tem presvetim sakramentu snajdesh posebno sato, de se svojim ljubim nevestam savshiti dajes. Ali od ene strani nas strasni tvoja neskonzhna visokost in svetost, in nas odvrazha od prejemanja tega nar svetejshega sakramenta; sakaj kdo je vreden, tebe, praviga shiviga Bo-

*) Hebr. 4, 16.

ga prejeti? Od druge strani pa — o usmiljeni Jezus! kako samore naša dušha bres tebe shiveti, ker ti sam pravišh, de le, kdor tvoje meso je in tvojo kri pije, pravo shivljenje v' sebi ima? — O dobrotljivi Jezus! ti pridešh naši slabosti na pomozh, in skrijesh svojo boshjo visokost in svetost v' ponishno podobo kruha, de si upamo k' tebi priti in te prejeti; sakaj ti neisrezhen shelish, de te prejemamo v' presvetim sakramentu.

Pridi tedaj, preljubi shenin moje dušhe! pridi v' moje serze. Shelim f' teboj skleniti se, pa ker mi sdaj ni dano te resnizhno v' presvetim sakramentu prejeti, te prosim, pridi f' svojo gnado in ljubesnijo v' moje serze, in ostani vedno v' njem. Vse, kar sim, in kar imam, naj bo tebi darovano. — O presveta ljubesen boshja! napolni moje serze, in ga popolnoma v' svojo oblast vsemi; potrebi in isderi is njega vse, kar je she posvetniga in greshniga v' njem. — Nikar ne perpušti, o Jezus! de bi

jeſt, ko ſim ſhe tolikokrat tebe, ſvoji-
ga ſtvarnika, prejel, ſvoje ſerze od
tebe odvrazhal, in na ſtvari navesoval.

Potegni me k' ſebi, o Jeſuf! ſ'
prijetno oblaſtjo ſvoje ljubesni.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. ſtrani.

Posdravljenje preſvete devize Marije.

Sveti Bernard naſ opominja, de
iſhimo gnade per Bogu po proſhnji
Marije devize. Ona nam ſamore in
nam tudi ſheli gnade ſadobiti; ona
je mati miloſti boſhje in poſoda vſih
boſhjih gnad. Sato naſ ſama vabi,
de k' njej pridimo, in per njej iſhi-
mo, kar nam je treba, ker vidi, ka-
ko ſmo revne ſtvari.

O preljubesnjava mati Marija!
jeſt, revni in ſapuſheni otrok Evin,
pridem k' tebi, in te perſerzhno pro-
ſim, nikar me nikedar ne ſapuſti; ſej
ſi ti moja preljuba mati, ſproſi ſvoji-

mu otroku vse, kar na dushi in na telef potrebuje. Veliko gnad in dobrot si mi she sprofila; pa imam upanje, de vse to she ni dosti tvoji ljubeshni. — O nar viksha Gospa, nar prijasnishi kraljiza nebeshka! poglej milostivo na-me ubosiga greshnika, ki se s' velikim saupanjem v' tvojo proshnjo perporozham. Velik gresnik sim res, to morem sposnati, in drusiga ne saflushim, kakor vezhne shtrafenge. Ali boshja gnada, ktero shelim po tvoji proshnji od Boga sadobiti, me samore od grehov ozhishiti, s' Bogam spraviti in mi nebesa odpreti. Toraj perbeshim k' tebi, o Marija, perbeshalishe vsih spokornih gresnikov! in te ponishno prosim, spravi me s' Bogam, sprosi mi praviga duha pokore, sprosi mi odpushenje grehov in stanovitno poboljsanje mojiga shivljenja.

Pod tvojo pomozh perbeshim, o sveta boshja porodniza! ne savorsi moje proshnje v' mojih potrebah.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesht
na 11. strani.)

Shtirnajsto obiškanje.

Preljubi Jesus! slislim te v' tabernakeljnu rezhi: „To je moje pozhivalishe na vekomaj; tukaj bom prebival, ker sim si tukaj pozhivati isvolil.“ *) Ker si tedaj ti, o Jesus! nashe altarje v' svoje prebivalishe isvolil, de si tukaj v' presvetim reshnjim telesu nozh in dan med nami, in ker to le is ljubesni do nas storish; se saref spodobi, de tudi nashe serza s' vsimi svojimi mislimi in sheljami per tebi prebivajo, in v' tebi svoj mir in svoje narvezhi veselje najdejo. — O srezhne števe, kershanske dushe! ktere Jesusa zhes vse ljubite, in na zelim svetu

*) Pf. 131, 14.

nobeniga lepšhiga in prijetnišhiga prebivališha ne najdete, kakor v' Jesusu, v' presvetim sakramentu! Srežen bom pa tudi jest, zhe se v' prihodnje na nobenim kraji ne bom s' vezhim veseljem snafhel, kakor v' zerkvi pred Jesufam, v' presvetim reshnjim telesu!

Ah, sakaj sim toliko let svojiga shivljenja sam sebi to srezho odjemal, ker sim tebe, o Jesuf v' presvetim sakramenti! vse premalo sposnal in premalo ljubil! — O to so bile nesrezhne léta, in is serza sim jih sdaj shalošten! — Tebe pa zhastim in hvallim, o neskonzhno poterpeshljivi Bog! kateri si toliko zhasa mene nehvalessniga greshnika voljno prenafhal, in she sdaj s' menojo tako dobrotljivo poterpish. — Sakaj, o moj Bog! sakaj imash vender táko poterpljenje s' menojo? — Le sato, de bi me s' svojo poterpeshljivo ljubesnijo kedej premagal, in me popolnoma sebi perdobil. — Ah, moj Bog! sdaj se ti ne bom vezh vstavljaj, in ti ne bom

vezh tako nehvalessen. Po vsi pravizi in pameti se spodobi, de ves zhas svojiga shivljenja, kolikor si mi ga she namenil, naj ga bo veliko ali malo, popolnoma v' tvojo flushbo obernem; in imam upanje, o Jesus! de mi bosh gotovo pomagat, de se popolnoma v' tvojo flushbo podam. Sej si mi she takrat dober bil, in si mi veliko gnad in dobrot skasoval, ko sim te bil sapustil, in ko sim tvojo ljubesen sanizheval; kolikanj bolj smem sdaj upati, de mi bosh dobrotljiv, ker te sam ishem, in v' prihodnje tebe samiga zhes vse ljubiti shelim. Daj mi tedaj gnado, o usmiljeni Jesus! ker vidish, kako sem reven in slab; daj mi gnado tebe, vse ljubesni vredniga Boga, zhes vse ljubiti. Dopolni, o Jesus! moje shelje. Shelim te ljubiti is zeze mozhi; shelim te ljubiti zhes vse, kar je na semlji in v' nebesih; shelim te ljubiti bolj kakor svoje shivljenje. Toliko te ljubiti shelim, kolikor sim te ljubiti dolshan. — Is ljubesni do tebe

mi je is serza shal, de sim te kdaj rasshalil. Odpusti mi, o milostivi Jesus! vse moje grehe, in daj mi, te prosim v' tvojim presvetim imenu, daj mi tako ljubesen do tebe, de te ne bom mogel nikedar vezh s' nobenim greham rasshaliti. — O Jesus, spreoberni me popolnoma s' svojo sveto gnado; in naj vidi svet nad menoj ta velik zhudesh tvoje vfigamogozhne ljubeshni, de te bo moja dušha, ki ti je do sdaj tako nehvalessha bila, v' prihodnje nar svestejshi ljubila! —

Ah, veliko prosim, in skoraj se mi prevelika sdi moja proshnja! — Ali glej, moj Jesus! v' tvojim imenu te prosim, ker saupam v' tvoje lastne besede: „Kar me bote v' mojim imenu profili, bom storil.“ *) Ne glej tedaj na moje grehe in na mojo nevrednost, ampak na svoje neskonzhno saflushenje; in tako me uflifhi.

*) Joan. 14, 14.

Zhaft in hvala ti bodi, o Jezus!
de si mi tako dolgo sanafhal. O, de
bi ti jest mogel tvojo ljubesen s' res-
nizhno ljubesnijo poverniti!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O zhaftitljiva in isvoljena deviza
Marija! ref si ti, kakor te s. zerkev ime-
nuje, nafha gospa, nafha fredniza, na-
fha besedniza, nafha pomozhniza. —
Kadar kdo kako gnado od Boga prejme,
mu jo ti sprofiti pomagash; kadar je
kak gresnik s' pravo pokoro od vezh-
niga pogubljenja reshen, se mu je sa
Bogam nar bolj tebi sahvaliti sa gna-
do resnizhne pokore. O Marija! mo-
je upanje in moje veselje in moja
nar vezhi pomozhniza sa Bogam! zhe
mi ti s' svojo mogozhno proshnjo
ne pomagash, sim vezhno pogubljen,

nikedar me ne bosh per sebi v' nebesih vidila. — Ali to tvoji ljubeshni mogozhe, o dobrotljiva mati milosti boshje! Ni mogozhe, de bi me ti kdaj sapustila, ker te tako neisrezhenno ljubim! — In tudi rassvetljeni sveti uzheniki pravijo, de ti nobeniga ne sapustish, kateri per tebi pomozhi ishe, in de ti vsakimu, kateri se tvojim proshnjam perporozha, in tebe prav zhasi s' posnemanjem tvojih sgledov, vezhno svelizhanje sprofish. — Glej, tudi jest, revni greshnik, perbeshim k' tebi, in se tvoji mogozhni proshnji perferzhno perporozhim, ker sa Bogam vse svoje saupanje v' te postavim. — O Marija! spros mi tako veliko gnado od Boga, kakor je moja ljubeshen do tebe velika. —

O Marija! moje nar vezhi saupanje sa Bogam in sastava mojiga upanja! (S. Bernard.)

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesha na 11. strani.)

Petnajsto obiskanje.

Ogenj sim na semljo perne-
sel, in kaj hozhem drusiga,
kakor de se ushge.“ *) Nobene
rezhi ni na svetu, ktera bi ogenj
boshje ljubeshni v' nashih serzih bolj
ushgala, kakor sakrament presvetiga
reshnjiga telefa. Ta nar svetejsi sa-
krament je kakor velik ogenj, kateri
se po vsem svetu rashiri; toraj je
nesapopadljivo, kako more kateri kri-
stjan na svetu biti, kteriga serze se
od ljubeshni ne vname, kadar premi-
sli, kako neskonzhno naf Bog ljubi.

Ushgi, o Jesus! s' ognjem svoje
svete ljubeshni moje serze; stori, de
ne bom nizh drusiga misli in she-
lel, kakor tebi dopasti, in ljubeshen
do tebe v' djanji skasovati. — O, ka-

*) Luk. 12, 49.

ko frezhen bi jeſt bil, ko bi bil od tega ſvetiga ognja veſ vnet; in ko bi on ſ' ſvojo mozhjo vſe poſvetne miſli in ſhelje v' mojim ſerzu do zhiſtiga poſhgal! — O Jeſuf! is ljubezni do naſ ſi ſe na ſ. krishi ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu ſa naſ v' dar dal, in ſpomin daritve ſi nam v' preſvetim ſakramentu altarja ſapuſtil. Ker ſi ſe tedaj ti, o Jeſuf! ſa-me v' dar dal, je moja dolſhnoſt, de ſe tudi jeſt tebi popolnoma dam. Tedaj po-loſhim danſ k' tvojim nogam, o narvikſhi Bog in Goſpod! ſvoje ſerze, ſvojo voljo, ſvoj um in vſe, kar je mojiga, in te proſim, vsemi ſ' dopadenjem ta moj dar, in bodi mi miloſtiv.

O vezhni Ozhe! ki te ſklenjeniga ſ' tvojim Sinam, tukaj pri-zhujozhiga molim; ſklenem ſvoj ſlab dar ſ' neſkonzhno daritvijo, ktero ti je troj Sin, moj dobrotljivi Svelizhar, Jeſuf Kriſtuſ, kdaj na ſ. krishi opravi-l, in sdaj vſak dan per vſaki ſveti maſhi opravlja. Naj ti bo dopadljiv

moj dar savoljo neskonzniga saflu-
 shenja Jesusa Kristusa, in daj mi gna-
 do, de se ti bom vsak dan do konca
 svojiga shivljenja popolnoma tebi da-
 roval, dokler v' tvoji sveti gnadi in
 ljubeshni svojiga zhasniga shivljenja
 ne sklenem. — O Jesus! shelim tisto
 veliko gnado sadobiti, ktero so imeli
 sveti marterniki: ki so svojo kri is
 ljubeshni do tebe prelili. Ali te velike
 gnade nisim zelo nizh vreden; toraj
 te prosim, dodeli mi pa to gnado, de
 bom ves zhas svojiga shivljenja svojo
 voljo in svoje serze in vse svoje du-
 shne in telesne mozhi popolnoma tvoji
 sveti volji podvergel, in de bom po-
 polnoma sadovoljin, kakorshno smert
 mi bosh hotel poslati. O moj Jesus!
 edini Gospod mojiga shivljenja in
 moje smerti! daj mi v' tvoji sveti
 gnadi umreti, de te bom v' nebesih
 vekomaj zhasstil in ljubil. V' tvoje ro-
 ke srozhim svoje shivljenje in svojo
 smert, in te prosim, de naj se mi v'
 shivljenji in v' smerti vse po tvoji
 sveti volji sgodi.

O ušmiljeni Jusu! ki si is ljubeshni do mene na s. krishi umerl, daj mi gnado, de tudi jest s' gorezho ljubeshnijo do tebe umerjem.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Perpuſti, o ſladka deviza Marija! de ſ' ſvetim Janesam Damafzhanam ſposnam, de ſim ſvoje nar vezhi ſaupanje, vſe ſvoje ſaupanje ſa Bogam na-te poſtaviſ. — Kjer je ljubeshen, tam je ſaupanje. Kako bi v' te ne ſaupal, ker vem, kako neisrezheno me ljubifh, in kako reſnizhno ſhe-liſh, de bi kdaj ſ' teboj vred v' ne-beſih Boga zhaſtil. — Ti ſi perbeſhalifhe greſhnikov in pomozh vſih kriſtjanov. Te zhaſtitljive imena, ktere ti ſ. zerkev da, me ſhe bolj v' ſaupanji poterdiſ. O Marija! naj ne

bo to moje saupanje saſtonj, ſtori mi po mojim saupanji: ſproſi mi odpuſtjenje grehov, ſproſi mi ponishno in ſpokorno ſerze, poboljšhanje mojiga ſhivljenja in ſreznho ſmert; proſi ſame tudi ſhe po ſmerti, de bi me Bog ſkoraj is terpljenja vſel, ki ga bom mogel v' vizah preſtati, in de bi mi dodelil vezhno ſvelizhanje. — Kdorkoli je v' nebefa priſhel, ſi mu ti ſ' ſvojo mogozhno proſhnjo v' nebefa pomagala; proſi tedaj tudi ſame, o uſmiljena deviza! de, kar moja nevrednoſt ne ſafluſhi ſadobiti, po tvoji proſhnji doſešem.

O Marija! pokashi mi po tem revnim ſhivljenji Jeſufa, ſhegnani ſad tvojiga teleſa.

(Sdej opravi proſhnjo, ki jo najdeſh na 11. ſtrani.)

Šestnajsto obiskanje.

O, de bi vender vsi ljudje v' svojih teshavah in potrebah pred zhaftitlivim sakramentam presvetiga reshnjiga telefa pomozhi iskali! Gotovo bi ne bili tako revni, kakor so sdaj. — Prerok Jeremija je s' shaloftnim serzam Israelze vprashal: „Kaj ni vezh sdravila na gori Galaad, in ni nobeniga sdravnika tam?“ *) — Gora Galaad v' Arabii: na kateri se grosno veliko lepo dishezhiga kadila in masila najde, in posebno tudi veliko sdravila, s' katerim se rane nar lepshi sazelujejo, je podoba Jesusa Kristusa, kateri nam v' presvetim reshnjim telesu nar boljshi sdravila sa vse dushne bolesni in rane daje. — Kadar to premishljujem, se mi ravno

*) Jer. 8, 22.

tako sdi, kakor de bi flifhal Jesufa rezhi: „Sakaj se tako pertoshite, o Adamovi otrozi! zhes svojo slabost, zhes svoje dufhne bolesni in rane? Sej imate v' presvetim sakramentu sdravnika in sdravilo sa vse svoje slabosti in bolesni. Pridite tedaj k' meni, kateri ste revni in s' teshavami oblosheni, in jest vam jih bom polajshal, val bom ovefelil.“ —

Na tvoje ljubesnivo vabljenje s' velikim saupanjem k' tebi pridem, o preljubesnivi Svelizhar! in te nagovorim, kakor Lazarjeve sestere: „Gospod! glej, kteriga ljubish, je bolan.“ Ah, moj Jesus! vem, de me ljubish, toraj pridem k' tebi pomozhi iskat. Glej, moja dufha je vsa slaba in mozhno ranjena, greh jo je tako ranil. O vfigamogozhni in usmiljeni nebeshki sdravnik! osdravi me s' svojo gnado, in prevarovaj me tudi v' prihodnje, de v' nobeni greh vezh ne padem, de svojo dusho zhisto in sdravo ohranim. Poterdi me prav v' svoji sveti gnadi, in ushgi v' mojim

serzu presveti ogenj boshje ljubeshni. Serze, v' kterim ta ogenj gori, se ne more v' grehih in v' gresnih navadah sadershati. O, kako frezhen je, kdor tebe prav ljubi! Toraj te prosim, o Jesuf! vsemi mi, zhe je tvoja sveta volja, vse, kar imam; le gorozho ljubeshen do tebe mi daj. Vezhi veselje je sa-me, zhe sim s' teboj sklenjen, kakor ko bi zhes ves svet kraljeval; in raji bi vse sgubil, kakor tvojo ljubeshen. Malo fizer imam, im malo premorem; ali ko bi tudi vso zhasht in vse bogastvo vsiga sveta imel, bi hotel vse prav rad oddati, de bi bila le nekoliko tvoja ljubeshen v' mojim serzi povikshana.

Tedaj kar imam, popolnoma tebi srozhim, in se is ljubeshni do tebe, zhe je tvoja sveta volja, vsimu odpovem, kar mi je do sdaj kakoshno veselje storil; tudi tistimu notranjimu veselju se radovoljno odpovem, zhe ti hozhesht, de bi ga jest vezh ne vshival, ktero sim do sdaj tolikokrat per molitvah in per prejemanji

presvetiga sakramenta v' svojim ser-
zu obzhutil. — Shalostno je sizer bres
notranjiga pokoja shiveti, v' dushnim
sapushenji in v' suhoti: ali de imam
per tem le upanje, de je to po tvoji
sveti volji, in de hozhesh mojo lju-
besen s' tem skushati, zhe je dosti
stanovitna ali ne; me to popolnoma
sadovoljniga stori.

O moj Jesus! stori s' menoj, kar-
koli hozhesh; le to te prosim, naj
bo moja ljubesen do tebe zhe dalej
vezhi.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O Marija! ref si perbeshalishe
in upanje vsih spokornih gresnikov.
Zhe je kdo she tako gresnen, ga
vender ne sapustish, smiram Boga
sa - nj prosish, in perferzhno ga she-

lišh s' Bogam spraviti. In to je tvoje nar vezhi veselje, kader vidish, de se kateri greschnik s' potertim serzam na pot pokore poda, in de se sheli s' pomozhjo tvoje proshnje s' Bogam spraviti. O usmiljena mati! s' kakosnim veseljem sprejmesh vsaziga greschnika, kateri s' temi sheljami k' tebi pride, in kako svešto profish sanj Boga! Nizh vezh v' to ne mislish, kolikokrat je ta greschnik tvojiga ljubiga Jesufa, in s' njim tudi tebe rasshalil; ampak le v' to mislish, de bo ena dusha od vezhniga pogubljenja reshena, in Bogu perdobljena. — O Marija! ti si imenovana in si tudi resdravje bolnikov; slasti na dushi bolni in ranjeni, ki so she tavshentkrat bolj revni kakor drugi bolniki, se ti she posebno smilijo, in s' veliko ljubesnijo njih rane obesujesh, de popolnoma osdravijo.

O Marija, usmiljena mati Jesufova! ker si greschnikam tako usmiljena in dobrotljiva, in ker jim tudi pomagati samoresh in shelish, sato

perbeshim jeſt, revni greſhnik, k' tebi, in te proſim, govori ſa-me Jeſufu, in proſi ga, de mi vſe tiſte gnade ſpet dodeli, ktere ſim, kakor ſgubljeni ſin, s' greſhnim ſhivljenjem ſaprazil; in de me do konza ſtanovitniga v' dobrim ſtori.

Sveta Marija, mati boſhja! proſi ſa naſ uboge greſhnikе!

(Sdeſj opravi proſhnjo, ki jo najdeſh na 11. ſtrani.)

Sedemnajſto obiškanje.

Kdor kaziga praviga prijatla ima, de ga prav ljubi, je nar raji v' njegovi druſhini. — Zhe tedaj Jeſufa ljubimo, moremo ſheleti ſmiram per njem biti. Jeſuf v' preſvetim reſhnjim teleſi naſ vidi in ſliſhi; ſakaj bi ga tedaj ne priſhli radi ga obiškat in s' njim govorit? — Bodimo tedaj

radi v' njegovi preljubesnivi družini; veselimo se, kolikorkrat premislimo njegovo veliko zhaſt, ki jo v' nebesih ima; in gorezho ljubesen, ki jo ima veliko duſh do tega preſvetiga sakramenta; in ſhelimo is ſerza, de bi vſi ljudje Jeſusa v' preſvetim reſhnjim teſi prav ljubili, in mu ſvoje ſerza dali. — Dajmo vſaj mi Jeſusu ſvoje zelo ſerze. Jeſuf naj bo naſha edina ljubesen, Jeſuf naſhe edino veselje, k' Jeſusu naj bodo povſdignjene vſe naſhe ſhelje.

Bil je nekdaſ bogabojezh kloſterski duhoven, imenovan Pater Saleſi. Ta je preſveti sakrament altarja neisrezhen ljubil; kadar je le od tega sakramenta govoril, ali govoriti ſliſhal, je bilo njegovo ſerze polno veselja in ſladkoſti; nikedar mu ni bilo doſti preſvetiga reſhnjiga teſa obiskati. Kadar je is hiſhe ſhel, ali ſpet naſaj v' hiſho, in per vſaki perloſhnoſti, je ſvojiga preljubiga Svelizharja ſhel obiskat, tako de ſo ſe njegovi tovarſhi preprizhali, de je ſko-

raj vsako uro presveti sakrament obiskal. Savoljo te velike ljubesni do presvetiga reshnjiga telefa si je pa tudi to gnado saflushil, de je martnik presvetiga sakramenta svoje shivljenje v' rokah krivovernikov zhasitljivo dokonzhal, ravno takrat, kadar se je s' nar vezhi gorezhostjo saresnizo in zhasit tega nar svetejshiga sakramenta potegoval.

O, ko bi tudi jest imel to frezbo in gnado, de bi umerl v' ljubesni in is ljubesni do presvetiga reshnjiga telefa, v' katerim si ti sam, o pravi shivi Bog, Jesus Kristus, resnizhno prizhujozh, de nam svojo neskonzhno ljubesen prav ozhitno na snanje dajejh! — O Jesus! koliko zhudeshev si she storil, de si ljudi v' veri na ta presveti sakrament bolj poterdil, prosim te, stori nad menoj samo ta zhudesh, de bo moje serze, ktero je bilo do sdaj le prevezh na posvetne rezhi navešano, v' prihodnje le tebe samiga ljubilo, in se sa vse drugo nizh ne smenilo. O moj dobrotljivi

Jesuf! sej si ref le ti sam vse nafhe ljubeshni vreden, vse drugo, kar je na svetu, saflushi le toliko zhiplano biti, kolikor naf k' tebi napeljuje in hvaleshno ljubeshen do tebe v' nafhih ferzih poviksha. — Jesuf! edino bogastvo moje dushe! zhe le tebe imam, fim dosti bogat, dosti imeniten. Daj le posvetno bogastvo tistim, ki imajo veselje nad njim; jest ne maram vezh sa-nj, ampak le to te prosim, de me obdaruj s' svojo sveto gnado, in mi daj veliko ljubeshen do tebe, potlej fim dosti frezhen, dosti bogat.

O moj Jesuf! kdaj te bom sazhel zhes vse, is zeliga ferza ljubiti?

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Nebeshka kraljiza! kako grosno mi dopade tisto zhashtiljivo ime, ki ti ga s. zerkev daje in vsi tvoji sve-

sti otrozi, ker ti pravijo: mati ljubesnjava. Ref si neisrezheno ljubesnjava, sa Bogam vse nafhe ljubesni vredna. Savoljo tvoje svetosti in prezhudne zhistosti te sam Bog zhafti in ljubi. Bog Ozhe te ljubi, kakor svojo nar ljubjsi hzher; Bog Sin te ljubi, kakor svojo preljubesnjava mater; Bog s. Duh te ljubi, kakor svojo prezhisto nevesto. In vsi svetniki so te ljubili in te ljubijo, bolj kakor nar boljsi otrozi svojo dobro mater.

O ljubesnjava mati Marija! kako po pravizi pishe od tebe tvoj svesti flushabnik s. Bonaventura te besede: „O sladka, o dobrotljiva, o preljubesnjava deviza Marija! zhlovek ne more tvojiga imena isrezhi, de bi se njegovo serze od ljubesni do tebe ne vnelo; in de le tvoje ime saflishti, se mu serze s' sladkim veseljem napolni.“ — Tedaj se spodobi, de te tudi jest perferzhno ljubim. — Ali to mi she ni dosti; shelim tudi, o preljubesnjava mati Marija! shelim she tukaj na tem svetu in potlej vso

vezhnost med vsimi nar vezhi ljubesen do tebe imeti. — Ali morebiti prevezh shelim? — Ref je, de nisim vreden, de bi se te moje shelje spolnile; ali prevezh te pa ne morem nikedar ljubiti. Ti si šhe smiram vezhi ljubezni vredna, kakor ti jo vsi ljudje na semlji skasati samorejo. Nikedar te ne moremo tako ljubiti, kakor te Bog ljubi.

O Marija! sprosi mi tako ljubesen do tebe, kakoršna imeti shelim. Bolj ko te bom prav ljubil, bolj bom Bogu dopadel.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesha na 11. strani.)

Osemnajsto obiskanje.

Sodni dan bo Jesus sedel v' svoji boshji zhaſti, kakor ojster sodnik na sodnim stolu; sdaj pa v' presvetim

sakramentu sedí na sedeshi svoje milosti in ljubesni, kakor nar dobrotljivshi kralj, kteri sheli vse svoje podloshne zhasno in vezhno frezhne storiti. — Ko bi se kakoshin kralj is sgol ljubesni do kaziga revniga zhloveka, tako delezh ponishal, de bi k' njemu prishel v' njegovo revno flabo stanovalishe, in per njem prebival, de bi ga frezhniga storil; kako nespameten in nehvalesen bi bil leta revni zhlovek, ko bi se na to dobrotljivo djanje svojiga ponishniga kralja nizh ne smenil, ampak bi ga sapustil, sanizheval, in njegove dobrote sametoval! — Kdo ne sposna, de tak nehvalesen zhlovek nizh drusiga ne saflushi, kakor de bi ga njegov kralj popolnoma sapustil, in mu nobene dobrote vezh ne skasal. — O moj Jesus! ti si tisti nefkonzhno dobrotljivi in nesapopadljivo ponishni kralj, kteri si is svojiga nebeshkiga sedesha na ta revni svet prishel, si dolgo na svetu prebival, in ljudem neisrezhenno velike dobrote skasoval; in po

tem si se nam v' presvetim reshnjim
 telef sapustil, de sdaj nozh in dan
 med nami ostanes, in nam prav o-
 zhitno svojo neskonzhno ljubesen ska-
 sujes. — Res, moj Jesus! is sgol
 ljubesni do nas si v' presvetim sakra-
 mentu prizhujozh, in tvoje veselje
 je med zhloveshkimi otrozi biti. Daj
 mi gnado, o Jesus, de bo tudi moje
 nar vezhi veselje nozh in dan per
 tebi biti. Truma nebeshkih angelov
 se snajde okoli tebe v' presvetim re-
 shnjim telefonu, kateri te zhasse in mo-
 lijo, in se ne morejo nazhuditi tvoje
 velike ljubesni do nas; spodobi se
 tedaj, de se tudi jest vezhkrat tukaj
 snajdem, de spremishljujem in hva-
 lim tvojo neskonzhno ljubesen do me-
 ne, ktere mi ne moresh lepsshi poka-
 sati, kakor v' sakramentu presvetiga
 reshnjiga telefona, ker se mi savshiti
 dajes, de mojo dusho sa vezhno
 shivljenje ohranish: „Sato ti bom
 pred tvojimi angeli hvalo pel,
 in te bom molil v' tvojim sve-
 tim tempeljnu, in bom tvoji-

mu imenu zhaſt dajal ſavoljo
tvojiga uſmiljenja in tvoje re-
ſnize.“*)

O kruh angelov, o nebeſhka jed,
o dobrotljivi, pod podobo kruha ſkri-
ti Bog! molim te v' tej neſapopadljivi
ſkrivnoſti, in te ljubim is zeliga
ſerza; ali moja ljubesen je tako ſla-
ba, de ſe ſhe meni preſlaba ſdi, ko-
likanj bolj tebi. O Jeſuf! daj mi
tvojo lepoto in neſkonzhno dobroto
prav ſpoſnati, de te bom bolj lju-
bil; iſſheni is mojiga ſerza vſe, kar
ſhe poſvetniga v' njem najdeſh, de
bo le tvoja ljubesen v' njem prebi-
vala. — Ti prideſh vſak dan is ne-
beſ na naſhe altarje, de nam svojo
ljubesen ſkaſujeſh, de ſe ſa naſ ne-
beſhkimu Ozhetu darujeſh, de ſe
nam ſavſhiti dajeſh, in naſho ljube-
sen do tebe bolj poterdujeſh. Ker vſe
to is ljubezni do naſ ſtorieſh, je mo-
ja velika dolſhnoſt, de tudi jeſt po-
ſebno v' to miſlim, kako bi tebe

*) Pf. 137, 1. 2.

prav ljubil, zhaštil in molil, in tvoje sveto dopadenje saflushil. — Prosim te, o Jesuf! ushgi v' mojim serzu ogenj svoje ljubeshni, in dopolni moje shelje tebe zhe dalej bolj ljubiti, in is ljubeshni do tebe veliko dobriga storiti, in veliko hudiga prestati, in tvojo boshjo zhašt na svetu vikshati. To so moje nar vezhi shelje, in sato te v' tvojim imenu prosim, o Jesuf! dopolni mi jih.

O Jesuf! daj mi gnado, de te na tem svetu prav ljubiti sazhnem, in na unim svetu vso vezhnost ljubim.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Nekteri bolniki imajo take naglusne bolesni, de se jih vsak zhlovek boji, in pred njimi beshi; in taki bolniki morejo potlej v' bolnisk-

nize vseti biti, kjer se sa njih shi-
vljenje in postreshbo skerbi. Ravno
tako so nekteri greslniki od vsih sa-
pusneni in saversneni; le Mariina
ljubesen jih sprejme, ona se jih usmi-
li, njih nagnusne rane ljubesnivo
obesuje, in tako dolgo sa-nje skerbi
in prosi, de jih spet s' Bogam spravi.

O Marija, mati milosti boshje!
Bog te je vsm greslnikam pomozh-
nizo dal. Sato pravi s. Basili, de si
kakor velika bolnislniza, v' katero so
vsi, ki so na dusni bolni, to je,
greslniki, s' veseljem sprejeti; in s.
Efrem pravi: de si kakor stanovanje
per poti, v' katerim vsi greslniki po-
zhitek in pomozh najdejo, kateri se
na poti greha utrudijo, in sdaj na
pravo pot, ktera v' nebela pelja, pri-
ti shelé. — O dobrotljiva mati Ma-
rija! to meni ubogimu greslniku ve-
lik pokoj daje; sakaj jest sposnam, de
sim velik greslnik, pa se shelim spet
s' Bogam spraviti in njegovo gnado
dobiti. In to saupam s' pomozhjo
tvoje proshnje dosezhi, desiravno ni-

sim vreden, de bi ti sa-me profila, ker
 sim tolikokrat tvojiga Jesusa in tudi te-
 be rasshalil; ali ravno moj revni dušni
 stan mi upanje daje, de se me bošh še
 pred usmilila, ker vidish, de si sam ze-
 lo nizh ne morem pomagati, in (ker ti
 ravno sa nar vezhi greshnike s' nar
 vezhi gorezhostjo Boga prosish, zhe se
 le resnizhno spokoriti shelé.

O Marija! ti pravo perbeshali-
 she vsih spokornih gresnikov! k' tebi
 perbeshim, per tebi pomozhi ishem,
 ti si moje upanje in moje veselje;
 nikar me ne sapusti, de se vezhno
 ne pogubim! —

*(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesih
 na 11. strani.)*

Devetnajsto obiskanje.

Shaloſten zhlovek najde vselej to-
 lashbo in polajſhanje v' pogovori s'
 ſvojim dobrim in ſveſtim prijatlam;

tedaj nam more grosno prijetno biti, de imamo v' tej dolini s'ols nar boljshiga in nar svestejshiga prijatla vedno per sebi, kateri nam samore vse dobrote skasati, in kateri nas tako perferzhno ljubi, de sheli smiram per nas biti. — Jesus v' presvetim reshnjim telefi smiram per nas ostanе, in nas perzhakuje, de pridemo in prijasno s' njim govorimo, de mu svoje serze odpremo, svoje teshave potoshimo, ga gnad profimo; s' eno besedo, tukaj smemo s' kraljem nebes in semlje saupljivo govoriti, in se njegove visokosti ne ustrahiti. — Egipťovski Joshef je bil grosno frezhen, ker je Bog f' svojo gnado in pomozhjo k' njemu prishel v' shtirno in v' jezho, de ga je podpiral in rasveselil. Ali veliko vezhi je pa nasha frezha, ker imamo v' tej dolini s'ols smiram Jesusa, svojiga praviga shiviga Boga v' presvetim reshnjim telesu per sebi, v' katerim je on resnizhno prizhujozh, de nas tolashi, nam v' vsih teshavah in potrebah pomaga, in

našhe dušhe v' vezhno shivljenje ohra-
ni. — Kakofhno veselje ima ubogi
jetnik nad svojim svestim in ljubesni-
vim prijatlam, kadar ga pride v' je-
zho obiskat, kadar ga dobrotljivo to-
lashi, mu upanje daje, de bo skoraj
is jezhe reshen, mu kaj podari, in
si persadeva, de bi ga is jezhe reshil,
ali de bi mu vsaj njegovo shivljenje
v' jezhi polajshal. — Jesus Kristus,
našh nar boljšhi, nar svestejšhi pri-
jatel, nam vsm upanje in oveseljenje
daje v' presvetim reshnjim telesu s'
temi besedami: Glejte, le sato sim is
nebes prishel v' leto vashe revno je-
zho, de vam pomagam, vas reshim,
vas oveselim. Gatanite smiram per
meni, radi me med seboj imejte,
ljubite me, in svesti mi bodite, de
vam bodo vashe teshave polajshane,
in de kdaj k' meni pridete v' moje
kraljestvo, kjer vas bom vezhno sre-
zhne storil.

O moj Jesus, o vezhna ljubesen!
ker se tedaj tako delezh ponishash,
de tako prijasno med nami prebivati

hozhefh, in ker is svojiga nebeshki-
ga sedesha na nashe altarje pridefh;
terdno sklenem v' prihodnje te vezh-
krat v' presvetim reshnjim telesu ob-
iskati. Kadar bom le perloshnost imel,
bom prishel tvojo prizhujozhnost vshi-
vat, ktera je nar vezhi veselje ange-
lov in vsih svetnikov v' nebesih. —
O, de bi jest mogel nozh in dan
pred teboj ostati, o Jesus v' presve-
tim sakramentu! de bi te molil, zha-
stil in vredno ljubil! — Prosim te, o
Jesus! sbudi mojo dusho, ko bi te jest
kdaj savoljo posvetnih opravil posabil,
ali is mlazhnosti in sanikernosti obis-
kovati opustil. Ushgi v' meni gorezhe
shelje, de bi smiram rad bliso tebe
bil, o Jesus v' presvetim sakramentu.
— O moj preljubesnivi Svelizhar! ko
bi te bil jest vender smiram prav
ljubil! o ko bi bil smiram le tebi
dopasti iskal! — S' tem se she tola-
shim, de mi bosh she toliko zhasa
shivljenje na svetu pustil, de bom
svojo sanikernost popravil. V' priho-
dnje te hozhem resnizhno in is zeli-

ga ferza ljubiti, o nar vezhi dobro-
ta, o vezhna ljubesen, moj Bog in
Gospod, Jesus Kristus v' presvetim
refhnjim telesu!

Moj Bog, pomagaj mi te prav
ljubiti!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Bogabojezhi Bernardin, ki je ma-
ter boshjo posebno zhahtil, f' temi
besedami gresznika nagovori: „Moj
gresznik! nikar ne obupaj, temuzh
perbeshi k' Marii, k' njej mogozhni
in usmiljeni gospe, in terdno saupaj,
de ti bo ona pomagala; nikoli ne
bosh bres pomozhi od nje shel, sa-
kaj ona je polna usmiljenja, in nje-
no veselje je gresznikom gnado od
Boga sprostiti. Premisli, de ta usmi-
ljena kraljiza nebeshka ti sheli she

vezh gnad in dobrot od Boga spro-
fiti, kakor jih ti sam prejeti shelish.“

O Marija, mati boshja! kako hval-
leshen sim Bogu sa to veliko gnado,
de tebe sposnam! Ah! kako nefrezhen
bi bil, ko bi te ne posnal, ali ko bi
te kdaj posabil; gotovo bi bil pogu-
bljen. Šdaj pa te posnam, zhaštim
in ljubim, in s' velikim saupanjem
svojo dušho in svoje vezhno svelizha-
nje v' tvoje roke poloshim.

Moja preljubesnjava mati Marija!
škerbi sa - me, de bom svelizhan.

*(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdešh
na 11. strani.)*

Dvajseto obiškanje.

Takrat bo imela hišha Davi-
dova in vsi prebivavzi Jerusa-
lema odpert študenez, v' kte-
rim se bodo greshniki ozhi-

šhevali. *) — Jesuf v' presvetim re-
 fhnjim telesu je študenez, kateri je
 vsakimu odpert; in v' tem študenzi,
 v' presvetim sakramenti, kadar ga
 vredno prejmemo, ozhištimo svojo
 dušno od vsih madeshev greha, s'
 kterimi jo vsak dan ognjusimo. In
 kadar kdo kak majhen greh stori,
 tudi s' tem odpushtenje svojiga majh-
 niga greha sadobi, zhe s' saupanjem
 pred Jesusa v' presvetim sakramentu
 pride, in ga s' potertim in ponish-
 nim serzam odpushtenja profi. — To
 v' prihodnje per vsaki perloshnosti
 storiti, je moj terden šklep. Poterdi
 me, o Jesuf! de to svesto storim, sa-
 kaj obiskovanje in pozheshevanje pre-
 svetiga sakramenta, in njegovo vre-
 dno prejemanje bo mojo dušno zhe
 dalej bolj od vsih madeshev ozhišti-
 lo, in mi bo vezhi sposnanje in
 mozh dajalo, de se bom loshej gre-
 ha varoval, in s' poterpeshljivoštjo
 vse svoje teshave preterpel. — Voda

*) Zah. 13, 1.

is studenza mojiga Svelizharja pogafi ogenj posvetnih in gresnih shelj, in vname ogenj boshje ljubeshi. — O Jesuf v' presvetim sakramentu! ti me tukaj ljubeshjivo perzhakujesh, kakor shenin svoje neveste, me vabish, de naj te pridem obiskat, in per vsakim obiskanji obdarujesh mojo dusho, svojo nevesto, s' velikimi gnadami.

Ozhisti me tedaj, o Jesuf! od vsih grehov, ki sim jih she danš in ves zhas svojiga shivljenja storil. Is serza mi je shal, de sim gresnil, sato ko sim s' svojimi grehi tebe, o nar vezhi dobrota! rasshalil. Podpiraj me, profim te, s' svojo gnado, de vezh ne padem; daj mi gorezho ljubeshi do tebe, o Jesuf! daj mi tako ljubeshi, kakor so jo imeli svetniki, slastitisti, kateri so posebno veliko gorezhost do presvetiga sakramenta imeli, v' katerim so te posebno radi zhaslili in molili, in so sheleli nozh in dan pred tem nar svetejshim sakramentam prebivati.

Od bogabojezhiga meniha se bere, ki je imel tako ljubesen do presvetiga rešhnjiga telefa, de ni mogel memo zerkve iti, v' kteri je bil ta presveti sakrament, de bi ne bil vanjo shel, in Jesusa obiskal; in je djal, de se ne spodobi, de bi prijatel memo hishe svojiga nar boljshiga in nar svestejshiga prijatla shel, in se nizh per njem ne glasil, de bi ga vsaj s' malo besedami posdravil. — Ali njemu ni bilo došti, svojiga nar ljubesnjevshiga prijatla Jesusa le s' malo besedami posdraviti, temuzh se je per njem pomudil, dokler je le smel.

O Jesus! moja edina in nar vezhi dobrota! vera me uzhi, de si nam ta presveti sakrament sato dal, in de si sato na naših altarjih prizhujozh, de bi te molili in ljubili. — Ti si mi serze dal, ktero je perpravno in nagnjeno k' ljubesni; ah, sakaj te pa vender ješt nehvaleshni zhlovek tako malo ljubim! To ni prav, de je tako ljubesnjeni Bog tako malo

ljubljen. Tvoja velika ljubesen do mene saflushi, de bi ti jo jest tudi s' veliko ljubesnijo povrazheval. Kdo sim jest sanizhljivi zherv semlje proti tebi, o vsigamogozhni, vezhni Bog! Zhisto malo bi bilo, ko bi jest is ljubesni do tebe vse sgubil, tudi svoje shivljenje, ker si tudi ti is ljubesni do nas na svetim krishi umerl, in v' tem presvetim sakramentu sdaj vedno per nas ostanesh, in se vsak dan svojimu nebeshkimu Ozhetu sa nas darujesh; vse is velike ljubesni do nas. — O Jesus! daj mi gnado, de tudi jest is ljubesni do tebe vse to storim, kar je tebi dopadljivo.

O Jesus, vezhna ljubesen! ostani v' meni in jest v' tebi, sdaj in vezhne zhase.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Preljuba deviza Marija, nebeshka kraljiza, kako prijetno in terdno saupanje do tebe obudé v' meni besede s. Bernarda, ki jih od tebe pishe, de ti ne gledash na saflushenje in vrednost tistih, kateri per tebi pomozhi ishejo, ampak vsakimu, kateri je pomozhi potreben, in te jo prosi, rada pomagash, in mu she ponujash svojo pomozh. — Kadar tedaj s' kako proshnjo k' tebi pridem, o usmiljena nebeshka kraljiza! me do brotljivo poslushaj, in mi pomagaj v' mojih potrebah.

Nevreden gresnik sim, kateri sim she tolikokrat pekel saflushil; ali sdaj sim pa terdno sklenil svoje shivljenje poboljšhati, in svojiga Boga, ki sim ga do sdaj tolikokrat rasshalil, posihmal stanovitno ljubiti. Ali moja slabost je tako velika, de tega ne bom mogel storiti, zhe mi Bog s' svojo

gnado ne pomaga. Prosim te tedaj, preljuba deviza Marija! pomagaj mi, in prosi sa-me Boga. Ti si perbe-shalifhe gresnikov; k' tebi perbe-shim ubogi gresnik, in se tvojim mogozhnim proshnjam perporozhim. Ti si moja sredniza in besedniza pred Jesusam; govori sa-me in prosi Jesusa, de me spet v' svojo prijasnost vsame, in mi gnado da, se popolna-ma s' njim spraviti, in mu sa smiram svest ostati.

O Marija! prosi sa-me, de me Bog vezhniga pogubljenja obvaruje.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesih na 11. strani.)

Eno in dvajseto obiskanje.

„**K**jerkoli bo mertvo truplo, tam se bodo orli sbirali.“ *) —

*) Luk. 17, 37.

Nekteri uzheniki raskladajo te besede f. pisma tako, de truplo je presveto reshnje telo Jesusa Kristusa, in orli so tiste dushe, ktere se od posvetnih rezhi odtergajo, in proti nebesam povsdignejo, kjer s' vsimi svojimi mislami in sheljami poz bivajo. Pa te dushe najdejo svoje nebesa she na semlji, namrezh tamkaj, kjer se Jesus v' presvetim sakramentu snajde, in se tako rad v' teh krajih pomudi, de se skoraj ne morejo od njih odlozhit. — S. Hieronim pravi: „Zhe orli, kadar mertvo truplo sadishé, od delezh na - nj perlete; koliko bolj bi mogli mi hiteti k' shivimu telesu Jesusa Kristusa v' presvetim sakramentu, ktero je nar flajshi shivesh nashih dush.“ — Sato so si svetniki vselej persadevali se povsdigniti is lete revne doline sols, in so se kakor na perutah vsdignili k' ktemu presvetimu sadu nebeshkiga raja. Pater Alvarez, kadar se je v' kazih teshavah in potrebah ali v' teshkih opravlilih snashel, je vezhkrat svoje ozhi proti ti-

simu kraju povsdignil, kjer je vedil,
 de se presveto reshnje telo snajde.
 Vzhasi je tudi po nozhi presveti sa-
 krament obiskal, in je tudi veliko-
 krat vso nozh pred tem nar svetej-
 šhim sakramentam molil in premiš-
 ljeval. Ni se mogel joka sdershati,
 kadar je premišljeval, kako so kra-
 ljeve hiše polne flushabnikov in dru-
 sih ljudi, kateri zhloveku, od kteriga
 kako zhasno dobroto ali plazhilo upa-
 ti smejo, tako streshejo; zerkve pa,
 v' kterih prebiva kralj nebes in sem-
 lje kakor na sedeshu svoje milosti,
 perpravljjen vsm, ki ga profijo,
 vezhne dobrote deliti, so vezhi del
 prasne in sapushene. — Leta sveti
 menih je to nar vezhi frezho klosh-
 terških duhovnov sposnal, de imajo
 lepo perloshnost po nozhi in po dne-
 vi v' svojih zerkvah Jesufa v' presve-
 tim sakramentu obiskati, ker drusi
 ljudje nimajo toliko perloshnosti, po-
 sebno po nozhi ne.

O moj dobrotljivi Jesus! kako
 nehvaleshen sim ti do sdaj bil, in

kako malo sim tvojo neskonzhno ljubesen do mene sposnal, in ti me vender is sgoli velike dobrote she k' tebi klizhes; toraj se hozhem sdaj f' pomozhjo tvoje gnade vsm gresnim in posvetnim sheljam popolnoma odpovedati. Poglej, o moj Bog! tukaj pridem k' tebi, se perblisham k' sedeshu tvoje milosti, in te ponishno profim, prenaredi me vfiga, de bom ves drug zhlovek; posebno te profim, presheni is mojiga serza vso ljubesen, ktera ni k' tebi obernjena; vse shelje, ktere niso tebi dopadljive; vse misli, ktere na kaj drusiga, kakor na-te, gredo. — O Jesus, moja edina nar vezhi ljubesen! po tvojim presvetim dopadenji shelim sdaj popolnoma svoje shivljenje ravnati. Ti sam si vse ljubezni vreden, in sato hozhem v' prihodnje le tebe samiga ljubiti. Odtergaj me od vsih stvari, in naveshi moje serze f' stanovitnimi vesmi le na-se samiga; stori lele vesi tako mozhne, de se nikedar in nikedar vezh od tebe ne odlozhim, ne

v' shivljeni, ne v' smerti, ne v' ne-
skonzhni vezhnosti.

Preljubi moj Jesuf, nikar ne
perpušti, de bi bil jest kdaj od tebe
odlozhen.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Preljuba mati Marija! ti si ime-
novana perbeshalishe gresnikov in
nasha sredniza in besedniza pred Je-
sufam; ti se vsih gresnikov usmilish,
kteri s' potertim in ponishnim ser-
zam k' tebi perbeshé, in per tebi
pomozhi ishejo. — Ker si nam tedaj
ti od Boga dana, de imamo nad te-
boj mogozhno pomozhnizo, in ker
tako rada takim gresnikam poma-
gash, kteri svoje gresne poti sapu-
sté, in se resnizhno shelé s' Bogam
spraviti; te prosim, osri se danš tudi

milostivo na-me ubosiga greslnika,
 ki te v' svojih velizih potrebah na
 pomozh klizhem. Terdno saupam v'
 tvoje materno usmiljenje, moja pre-
 ljuba mati Marija! in rezhem is ser-
 za: Moja besedniza, moja pomozhni-
 za! usmili se me. Glej moje sveli-
 zhanje je v' veliki nevarnosti; koliko-
 krat sim svojiga dobrotljiviga Boga ras-
 shalil, sim mu njegove velike gnade in
 dobrote s' nehvaleshnostjo povrazhe-
 val! Kaj bo s' menoj, zhe se resnizh-
 no ne poboljsbam in dosti ne spoko-
 rim. Le poboljshanje in stanovitna
 pokora me samoreta od vezhniga po-
 gubljenja reshiti. Ali kako slabo in
 nestanovitno je moje poboljshanje, in
 kako malo imam s'he praviga duha
 pokore! Prosim te tedaj, o Marija,
 upanje in pomozh vsih greslnikov!
 pros! Jesusa sa-me, de naj mi da
 potrebno gnado, de se bom mogel
 od vsih svojih grehov ozhistiti, novih
 grehov se varovati in s' spokornim
 shivljenjem vezhno svelizhanje sa-
 flushiti.

O Marija! zhe bosh prav sa-me
Boga prošla, imam terdno upanje,
de bom svelizhan.

*(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdešh
na 11. strani.)*

Dva in dvajseto obiškanje.

Nevesta v' visoki pesmi Salomonovi
si je refnizhno persadevala svojiga
ljubiga najti; in ko ga ni mogla naj-
ti, je skerbno oprashevala, ali ga je
kdo vidil, kteriga njena dusha ljubi.
— Takrat ko je bila leta visoka pe-
sem sloshena, she ni bil Jesus na
svet prishel. Sdaj pa, kadar hozhe
dusha, ktera Jesusa ljubi, njega najti,
ga vselej lahko v' presvetim sakramentu
najde. Svetniki in vse bogabojezhe du-
she niso nobeniga svetejšhiga in prijet-
nisthiga kraja na svetu posnali, kakor
zerkve, v' kterih je presveto reshnje telo.

O Jezus, neskonzhno ljubesnjivi Bog, vreden vse nashe ljubesni! kako si se mogel tako globoko ponishati, de si se v' tako majhno podobo kruha skril, de vedno med nami ostanesh, in se loshej s' nami sklenesh? — O dobrotljivi Jezus! is neskonzhne ljubesni si se tako globoko ponishal, de v' tej podobi med nami prebivašh. — Kako je vender to, de si jest is ze le mozhi ne persadevam tebe ljubiti, ker tako dobro sposnam, koliko si ti is ljubesni do mene storil, in de bi si mojo ljubesen perdobil. — O moj Jezus! ljubim te, in te shelim she veliko bolj ljubiti; tebi dopasti, tebe rasveseliti, tega bolj shelim, kakor vsiga, kar mi samore kakoshen zhasen dobizhek ali posvetno veselje storiti. — Ushgi v' mojim serzu, o Jezus! gorezhe shelje, smiram tukaj per tebi biti, in te per svetim obhajilu vredno in pogosto prejemati.

Ref je, o moj Bog! de me od ene strani tvoja neskonzhna visokost

in svetost, in od druge strani moja revščina in nevrednost možno strahite; ali tvoja dobrota, s' ktero me tako ljubesnjivo vabiš te prejemati, ali vsaj tukaj s' teboj v' družini biti, mi spet upanje daje, in me rasveseli. Grosno nehvalesen bi mogel biti, ko bi mi tako ljubesnjivo vabljenje zelo nizh mar ne bilo. — O moj Jesus! moj Bog in Gospod! odverni moje serze od vsih posvetnih rezhi. Ti mi sapovedujesh, de naj nobenih drugih shelj, nobene druge ljubesni nimam, kakor do tebe; in tega tudi is serza shelim. — O preljudesnjivi Bog! ljubim te savoljo tebe samiga, ker si vse ljubesni vreden; shelim, de bi se vselej tvoja sveta volja sgočila, ne pa moja, zhe je tvoji nasproti. Naj ti bodo, o Jesus! dopadljive te dobre shelje ubosiga gresnika, kateri sdaj terdno sklene tebe samiga ljubiti. Pomagaj mi s' svojo sveto gnado, in stori, de se bom, ki sim do sdaj le hudobnimu duhu slušil, od sdaj na dalej v' tvojo prijet-

no in ljubesnjivo flushbo podal, in popolnoma tebi shivel, in v' tvoji gnadi umerl.

O Jesuf! tvoj shelim biti in ostanj sda in vekomaj.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O Marija, prezhišta deviza! velikokrat sim bil do sdaj tvojimu Sinu nehvalessen in nepokoren; ali sdaj mi je pa to is serza shal, in l' potertim serzam pridem k' tebi, moja dobrotljiva mati, in te prosim, sado bi mi odpusshenje mojih grehov. Nikar moje proshnje ne saversi; sakaj ti mi samoresh storiti, kar te prosim. Tvoj flushabnik s. Bernard nas uzhi, de Bog spokornim gresnikam, sa ktere profish, rad odpusti, Pomagaj tedaj, o mogozhna deviza!

in oji sta-
ze
ve-
mu
ali
f'
no-
sa-
ov.
sa-
te
ard
ni-
sti,
za!

všim ubogim grešnikom, kateri so v' nevarnosti se vezhno pogubiti; pomagaj posebno meni, te prosim, sakaj kdo se v' vezhi nevarnosti znajde, kakor jest? Še tolikokrat sim Boga rasshalil, in njegovo sveto gnado sgubil, in tolikokrat pekel saflushil; in sdaj še gotovo ne vem, ampak le upam, de mi je Bog odpušil. In tudi sim še smiram v' veliki nevarnosti, de ga lahko še sgubim. Ti, o mogozhna deviza! ti mi samorešh v' moji nevarnosti f' svojo mogozhno prošnjo pomagati; ti mi samorešh odpushtenje grehov, kar sim jih do sdaj storil, sprosti; in mi tudi samorešh stanovitno poboljšhanje do konza mojiga shivljenja, in vezhno svelizhanje sadobiti. — Prosim te, preljuba deviza Marija! sprosi mi to, de te bom v' nebesih vezhne zhase zhaštil in ljubil savoljo tvoje velike dobrote.

O Marija, mati milosti! skashi mi milost in sprosi mi vezhno svelizhanje.

*(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdeš
na 11. strani.)*

Tri in dvajseto obiskanje.

Veliko je bilo nekdanj tazi kristjanov, in so še sda nekteri, ki se trudijo, in gredo v' velike nevarnosti, da pridejo v' tiste svete kraje, v' kterih je Jezus, naš preljubi Svelizhar, rojen bil, terpel in umerl. — Nam ni treba take dolge in teshavne potistoriti, in v' take nevarnosti hoditi, saj so tukaj v' našim kraji bliso naših hiš zerkve, v' kterih prebiva v' presvetim reshnjim telesu ravno tisti dobrotljivi Jezus, ki se je sa naš vzhlovezhil, terpel in umerl. Zhe se romarji, kteri pridejo is svete deshele, frezhne shitejejo, kadar le malo prahu od svetiga groba ali od tistiga kraja, kjer je bil Jezus v' jasli pološhen, seboj perneso, f' koliko vezhim

desf
 je.
 veseljam bi mogli mi presveti sakrament obiskovati, v' katerim je Jezus resnizhno in vedno prizhujozh; posebno, ker per tem obiskovanji ni treba nobene teshave in nevarnosti prestatu.

Bila je bogabojezha nuna kateri je Bog posebno veliko ljubesen in poboshnost do presvetiga reshnjiga telesa dal. Ta je enkrat tako pisala: „Dobro sposnam, de vse dobro, kar imam, od tega presvetiga sakramenta pride. Sato sim se pa tudi Jesusu v' presvetim sakramentu popolnoma dala. Veliko vezh gnad bi bilo kristjanam dodeljenih, ko bi vezhkrat shli presveto reshnje telo obiskat in molit. Nash Svelizhar ima velike shelje, nam v' tem presvetim sakramentu svoje gnade deliti. — O presveta skrivnost, o boshja hostja! ali nam samore Bog svojo vsigamogozhnost in ljubesen bolj na snanje dati, kakor, v' tem nar svetejshim sakramentu v' katerim je vse sapopadeno, kar je kdaj Bog sa nas storil? — Ne bodi

mo nevoshljivi svetnikam, de v' nebesih Boga gledajo; sej imamo ravno tistiga Boga tudi tukaj na semlji v tem presvetim hudeshi njegove ljubeshni. Ah, naj si vsak persadeva, de bo te, s' kterim ima perloshnost od tega govoriti, na to perpravil, de bo do leta presveti sakrament is zeliga ferza ljubili, in se mu popolnoma dali! Jest sato tako govorim, ker me ljubesen do tega sakramenta zbisto prevsame. Ne morem se sdershati, de bi od tega sakramenta ne govorila, kteri je vse nashe ljubeshni vreden. Sama ne vem, kaj mi je storiti, de bi svojimu, v' presvetim reshnjim telesu skritimu Jesusu svojo ljubesen bolj skasala.“ — Tako pishe leta sveta dusha.

O sveti Serafi, vsi gorezhi od ljubeshni stojte tukaj okoli svojiga in mojiga Boga. In vender se leta kralj nebeshki ne savoljo vas, ampak savoljo nas v' tem presvetim sakramentu snajde. — O de bi bil tudi jest, kakor vi, od ljubeshni do njega vnet! —

Sveti Serafi! prosite sa-me Jesusa, de v' meni sveto ljubesen do njega ushge, de bo tudi moje serze vse gorozho od prijetne ljubesni do mojiga Jesusa.

O moj dobrotljivi Jesus! daj mi prav sposnati velikost tvoje ljubesni do mene, de bodo po tem moje shelje tebe ljubiti in tebi samimu dopasti bolj povikshane. — Ljubim te, o moj Bog, in shelim te vselej le sato ljubiti, ker si sam v' sebi vse ljubesni vreden.

O moj Jesus! v' te verujem, v' te upam, tebe zhes vse ljubim, tebi se popolnama dam.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Preljuba deviza! sveti uzheniki te imenujejo mater sirót. — Lete

srote smo mi ubogi gresniki, ki smo Boga, svojiga nebeshkiga Ozhetā, s' gresnim shivljenjem sgubili. — Glej, o milostiva deviza Marija! s' saupanjem k' tebi perbeshim. Boga, svojiga Ozhetā, sim sgubil; ti pa si moja mati, ki mi samoresi pomagati, de ga spet najdem, in spet njegovo gnado dobim. V' svojih velikih teshavah in potrebah klizhem k' tebi sa pomozh; ali me bosh mogla bres pomozhi pustiti? Kdo je kedaj tebe na pomozh klizal, in je bil sapushen? Kdo se je kedaj pogubil, kateri je per tebi pomozhi iskal? — Presveta nebeshka kraljiza! tvoje proshnje in moje poboljšhanje mi samoreta v' nebese pomagati. Sato s' velikim saupanjem per tebi pomozhi ishem, in se tvojim proshnjam perporozham.

Ne sapusti me, o Marija!

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesi na 11. strani.)

Shtiri in dvajseto obiskanje.

Saref si ti skriti Bog, Bog Israelov, Svelizhar.* — V' nobenim drugim delu boshje ljubesci se te besede s. pisma tako ne spolnujejo, kakor v' presvetim reshnjim telesu, v' katerim je nash Bog ves skrit. — Kadar se je Jesus vzhlovezhil, je svojo boshjo natoro skril, in je na svet prishel v' zhloveshki podobi; tukaj pa v' presvetim reshnjim telesu sbe svojo zhloveshko podobo skrije, in se nam v' podobi kruha pokashe, de nam svojo ponishnost in svojo neskonzhno ljubesen do nas na snanje da.

O moj Jesus! kadar leto tvojo neskonzhno ljubesen do nas premishljujem, se mi vsa nesapopadljiva sdi.

*) Is. 45, 15.

Is sgol ljubeshni si svetlobo svojiga boshjiga velizhastva sakril, de se samoremo s' saupanjem k' tebi perblishati. In ti v' tem presvetim sakramentu le sato oftanesih, ker nas tako neisrezheno ljubish, in ker shelish, de bi tudi mi tebe zhes vse ljubili; ali, o moj Jesus! kako slaba in nepopolnama je ljubesen, ktero ti skasujemo!

O Jesus, preljubeshnjivi shenin nashih dush! kako delezh te je tvoja ljubesen perpravila! Nashe svelizhanje ti je vezh, kakor tvoja boshja zhast. Dobro si vedil, de te bo malokteri v' tem presvetim sakramentu tako zhastil, kakor se spodobi; vendar si ga nam postavil nashim dusham v' svelizhanje. Ti si vse to previdil; kar mi sdaj vidimo, de te malokteri zhlovek v' tem nar svetejshim sakramentu tako sposna in moli, kakor si ti, o moj Bog in Gospod! vreden. Grossa me obide, kadar smiflim, de se je she velikokrat sgodilo, de so hudobni neverni ljudje svete hostje v' vodo ali v' ogenj vergli, ali

na tla isfuli, in s' nogami poteptali. Ravno tako me tudi velika shalošt opade, ker vidim, de jih je tudi veliko med pravovernimi kristjani, kteri ti v' presvetim sakramentu malo zhaſti ſkasujejo, kteri, ne de bi ti tiſto zhaſt povrazhevali, ki ti jo neverniki odjemljejo, ti ſhe ſami veliko nezhaſt delajo, ker te nikedar v' presvetim sakramentu ne obišhejo in ne molijo, ker ſa potrebno ſnashnoſt tvojih altarjev, in ſhe zelo ſa potrebno luzh pred ſvetim reſhnjim teleſam ne poſkerbe; ali ker v' zerkev gredo, in ti ſ' ſvojim rasuſdanim vedenjem nezhaſt delajo.

O moj preljubi Jeſuf! ko bi ſa mogel ſ' ſvojim ſolsami ali zelo ſ' ſvojo kervijo tiſte neſreznhe kraje omiti, na kterih ſe je tvojimu preſvetimu reſhnjimu teleſu nezhaſt ſtorila! — Ali ker mi to ni perpuſheno, pa terdno ſklenem te v' prihodnje, kadar bom le mogel, v' presvetim sakramentu obiſkati, in poniſhno moliti, kakor te tudi danſ obiſkem, in

te shelim v' duhu ponishnosti in s' spodobno zhasijo moliti, de nekoliko tisto sanizhevanje popravim, ki ti ga nehvaleshni ljudje v' tem presvetim sakramentu store.

Vsemi tedaj, o nebeshki Ozhe! leto moje majhno pozheshenje, ktero revni gresnik danš tvojimu ljubimu Sinu skasujem, in naj bo s' tem vsaj nekoliko popravljena nezhasi, ktera se tolikokrat tvojimu preljubimu Sinu v' presvetim sakramentu sгоди. Prosim te, Ozhe nebeshki! ne glej na moje pozheshevanje, kakor je samo na sebi, ampak sklenjeno naj bo s' tistim pozheshenjem, ki si ga ti svojimu boshjimu Sinu v' shivljenji in v' smerti in po smerti skasoval, in ko mu ga she sdaj vedno skasujesh v' presvetim sakramentu; in tako naj ti bo dopadljivo.

O moj Jesus v' presvetim reshnjim telesu! ah, ko bi mogel storiti, de bi te vsi ljudje v' tem nar svetejschim sakramentu zhes vse ljubili!

O Jesuf! stori, de te bomo vsi
prav sposnali in prav ljubili!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O Marija, nebeska kraljiza! kadar smislim v' vezhnost, me velik strah obide, ker vidim revni stan svoje dushe, in sposnam, de sim veliko pred Bogam gresnil. Ali kadar se pa smislim, de si ti, o mogozhna nebeska kraljiza! moja dobrotljiva mati, se terdno upanje vezhniga svelizhanja v' mojim serzu obudi; posebno kadar premislim, koliko gnad nam od Boga sprosish, tako, de te sveti uzheniki imenujejo morje gnad, posoda gnad, sbiralisce vsih dobrot; in kadar tudi premislim, kako rada nam pomagash in dobro storish. — O mogozhna, o modra, o

uſmiljena kraljiza nebeſhka! vem, de bolj veſh, kaj je moji duſhi v' ſvelizhanje potrebno, kakor jeſt ſam, in de me bolj ljubih, kakor te ljubiti ſamorem; toraj te danſ proſim, ſproſi mi od Boga gnado, ktera je moji duſhi nar bolj potrebna ſvoje ſhivlje-nje poboljſhati, in vſe grehe ſapuſti-ti. To mi ſadobi od tvojiga ljubiga Sina, potlej ſim veſel in pokojin.

O moj Jeſuf! daj mi tiſto gnado, ktere te tvoja ljuba mati ſa-me proſi.

(Sdej opravi proſhnjo, ki jo najdeſh na 11. ſtrani.)

Pet in dvajſeto obiſkanje.

Sveti Pavl hvali Jeſuſovo pokorſhino, „ker je ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu pokoren bil do ſmerti, zelo do ſmerti na kri-

shi.“*) V' sakramentu presvetiga re-
shnjiga telefa se pa njegova pokor-
shina she bolj skashe; sakaj v' tem
presvetim sakramentu ni le svojimu
nebeshkimu Ozhetu, ampak je tudi
ljudem pokoren, in jim bo pokoren
do konza sveta. Kralj nebeshki pride
is svojiga nebeshkiga sedesha na na-
she altarje na besedo maschnikovo, in
smiram ostane v' podobi kruha lju-
dem pokoren; sakaj pusti se, kakor
mashniki hozhejo, is eniga kraja v'
drusiga prenashati; se pusti v' kasav-
nizi na altar postaviti, ali v' taber-
nakelj sakleniti; se pusti zhes hribe
in doline k' bolnikom nesti, v' flabe
revne hishe, ali v' kraljeve gradove;
se pusti per svetim obhajilu od vsih sa-
vshiti, kterim ga mashniki dajo, pra-
vizhnim ali greschnikam. Dokler je na
svetu bil, je bil pokoren, kakor pishe
s. Lukesh, svoji presveti materi in sve-
timu Joshefu; v' tem presvetim sakra-

*) Filip. 2, 8.

mentu je pa vſim maſhnikam, kar jih je na ſvetu, pokoren.

O preljubesnivo ſerze Jeſusovo! is kteriga vſi ſakramentje iſvirajo, poſebno ta nar ſvetejſhi ſakrament; daj mi danſ, de ti ſvoje ſerze odprem. Moje reſnizhne ſhelje ſo, de bi ti mogel toliko zhaſti in hvale ſkaſati, kolikor je ti v' tem preſvetim ſakramentu ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu ſkaſujeſh. Vem, de ſi tukaj s' ravno tako ljubesnijo do mene prizhujozh, kakorſhno ſi mi ſkaſal, kader ſi na terdim krishi v' neisrezhenih britkoſtih ſa-me umerl. — Raſſvetli, o boſhje ſerze Jeſusovo! vſaziga zhloveka, de te bodo vſi prav ſpoſnali. Nar vezhi zhaſt in hvalo ti ſhelim ſkaſovati, in ſe ſklenem v' ſvojih molitvah in v' ſvojim pozheſhevanji s' vſimi tiſtimi duſhami v' nebeſih in na ſemlji, ktere pravo ljubesen do tebe imajo. Odreſhi tudi, te proſim, ſ' ſvojim ſaſluſhenjem vſe revne duſhe is terpljenja viz; ſej ſo tudi tvoje ljube neveste, de bodo ſhe

one tvojo zhaſt v' nebeſih povikſhe-
 vale. — O prezhiſto ſerze Jeſuſovo!
 ozhiſti moje nagnjuſno ſerze od vſe
 ljubesni do poſvetih rezhi, in napol-
 ni ga ſ' tvojo preſveto ljubesnijo. —
 O preſladko ſerze Jeſuſovo! vsemi mo-
 je ſerze tako v' tvojo oblaſt, de bo
 odſlej popolnoma tvoje, de bom ſa-
 mogel v' reſnizi rezhi: „Kdo me
 bo odlozhil od ljubesni Jeſuſa
 Kriſtuſa?“ *) — O preſveto ſerze
 Jeſuſovo! vtisni v' moje ſerze tiſte
 tvoje grenke ſkerbi in britkoſti, kte-
 re ſi ti, moj dobrotljivi Svelizhar!
 veſ zhaſt ſvojiga ſhivljenja na ſemlji
 ſa moje svelizhanje imel, de bom
 vſelej, kader ſe jih bom ſpomnil, ſa-
 te kaj terpeti ſhelel, ali de bom vſaj
 tiſte ſopernoſti, ki jih imam v' ſvojim
 ſhivljenji preſtati, voljno preterpel. —
 O nar ponishniſhi ſerze Jeſuſovo!
 vdeleſhi me ſvojiga ſanizhevanja. —
 O nar krotkejſhi ſerze Jeſuſovo! do-
 deli mi ſvojo ljubesnivo krotkoſt, in

*) Rom. 8, 35.

vsemi is mojiga serza vso jeso in nepoterpeshljivost; oberni moje serze popolnoma po tvojim serzu, de ne bom nobene rezhi tako shelel, kakor tvoje presveto dopadenje sadobiti. — Prosim te tudi, o pokorno serze Jesusovo! stori de v' prihodnje popolnoma v' tvoji pokorshini shivim, in se smiram po tvoji boshji volji ravnaj. Sposnam, de sim ti grosno veliko, de sim ti vse dolshan; toraj bi bilo she vse premalo, ko bi jest v' tvoji flushbi in is ljubeshni do tebe vse dal in sgubil, she svoje shivljenje.

O serze Jesusovo! bodi in ostani edini gospodar mojiga serza.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Sveti Bernard pravi, de Marija je tista nebeshka barka, v' kateri bo-

mo gotovo vezhniga pogubljenja obvarovani, zhe o pravim zhasu k' njej perbeshimo. Barka, v' kateri je bil Noe is potopa reshen, je bila podoba Marije; ali Marija je veliko vezhi, mozhneji in boljshi barka, kakor je bila Noetova. V' Noetovi barki je bilo le malo ljudi in shival reshenih; Marija pa vse sprejme, kateri per njej pomozhi ishejo, in jih perpelje h' kraju vezhniga svelizhanja. — S. Joshef Kalasanzi sprizhuje, de je bil vselej uflishan, kolikokrat je Marijo kaj profil.

Kaj bi bilo s' nami ubogimi greshniki, ko bi tvoje profshnje in tvoje pomozhi ne imeli, o Marija, nebeshka kraljiza! — In vender, ah, koliko se jih pogubi! Pa sakaj? Sato ko pregreshno shivé, nobene pokore ne delajo, in per tebi, o perbeshalishhe greschnikov! nobene pomozhi ne ishejo. — O milostiva mati Marija! jest shelim svelizhan biti, toraj hozhem svoje greszne poti sapustiti, in pravo pokoro storiti; in tebe, o mo-

gozhna deviza! ponishno prosim, sprosi mi praviga duha pokore in stanoovitnost v' dobrim do konza mojiga shivljenja.

O Marija! sprosi nam vsim praviga kershanskiga duha, de homo sa Bogam tebe hvalili sa svoje svelizhanje.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesht na 11. strani.)

Sheft in dvajseto obiškanje.

„**V**eselite se, in hvalite Boga, kteri v' Sionu prebivate, sakaj velik je v' sredi med vami svetnik Israelov.“ *) — Moj Bog! kakoshno veselje, kakoshno upanje, kakoshni ljubesnjivi obzhutljeji bi se mogli v' nashih serzih obuditi, ka-

*) Is. 12, 6.

der se spomnimo, de tukaj per nas, v' nashih zerkvah, bliso nashih hish, shivi in prebiva v' presvetim reshnjim telesu, Svetnik vsih svetnikov, Jesus Kristus, pravi shivi Bog, ravno tisti, kteriga vsi isvoljeni v' nebesih gledajo, in v' tem svoje nar vezhi svelizhanje najdejo; ravno tisti, kteri je sgol ljubesen. — Ta presveti sakrament ni le skrivnost ljubeshni, ampak je sama ljubeshni, in je ravno tisti Bog, kteri je savoljo svoje neishmerne ljubeshni do nas ne le ljubeshniv, ampak sama ljubeshni imenovan.

O Jesus! ti se pertoshish, de si v' svoje prishel, in tvoji te nisho hotli sprejeti. *) — Po pravizi se pertoshish, o moj Jesus! Ah, tudi jest sim eden tistih nehvaleshnih, kteri te premalo zhashe, in v' presvetim reshnjim telesu ne obiskujejo! Jest sim te fizer vzhasi obiskal, ali bil sim ves rastresen in mersel. Zhe me

*) Joan. 1, 11.

sato shtrafati hozhesi, naj se sgodi po tvoji sveti volji, velike shtrafenge sim vreden; le to te prosim, ne shtrafaj me tako, kakor sim saflushil, de bi mi svojo gnado odvsel, in me vezhno od sebe savergel. Terdno ti obljubim, o Jesus! de te bom v' prihodnje vezhkrat in s' vezhi poboshnostjo in zhashtjo obiskal, in de se bom, dokler mi bo mogozhe, v' molitvi in v' premishljevanji pred teboj mudil.

O moj dobrotljivi Svelizhar! dai mi gnado, de leto obljubo svesto spolnim, in de s' svojim sgledam tudi she druge vnamem, de se bodo tukaj v' tvoji drushini, o Jesus v' presvetim reshnjim telesu! vezhkrat snashli. Vem, kaj pravi tvoj nebeski Ozhe: „Leta je moj ljubesnivi Sin, nad katerim imam svoje dopadenje.“ *) — Tedaj Ozhe nebeski svoje neskonzhno veselje in dopadenje v' tebi najde. In jest, re-

*) Mat. 17, 5.

vni zherv semlje, jest ne bom v' tej dolini sols svojiga nar vezhiga veselja v' tvoji drushini najdel, o moj dobrotljivi Jesus? — O vsigamogozhni ogenj boshje ljubeshni! poshgi v' mojim serzu vse nagnjenje do posvetnih rezhi; sakaj one me samorejo tebi nesvestiga storiti, me od tebe odverniti. — O moj Jesus! ti si she toliko is ljubeshni do mene storil, prosim te, stori she to: presheni is mojiga serza vso ljubeshen, ktera je kam drugam, kakor na-te, obernjena. Vsigamogozhni Bog! ti lahko to storish, zhe je tvoja sveta volja. Prosim te, vsemi me popolnama v' svojo oblast, tebi se ves dam; vse svoje shivljenje, kar si mi ga she namenil, hozhem k' zhashti presvetiga sakramenta preshiveti; in s' tvojo gnado in pomozhjo sdaj terdno skle-nem, tebe, o Jesus v' presvetim resh-njim telefu! kolikorkrat mi bo mogozhe s' poboshnostjo obiskati, in per svetim obhajilu vselej po mozhi vredno prejeti. O moj Jesus! poterdi moj sklep, in stori ga stanovitniga.

Daj mi, o Jġsuf! de bom le v' te saupal, le tebe ljubil v' shivljenji in v' smerti. O Jġsuf! pridi v' smertni uri k' meni, de te prejmem kakor popotnizo, in de me ſpremih v' ſvoje vezhno nebeshko kraljeſtvo.

O Jġsuf! kdaj bom pred tvoje ljubeshnjivo boſhje oblizhje priſhel.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. ſtrani.

Posdravljenje preſvete devize Marije.

Per tebi, o uſmiljena mati! najdemo pomozh v' vſih ſvojih teshavah; per tebi najdemo rasveſeljenje in mozh v' ſvojih ſlaboſtih. Ti ſi kakor odperte vrata, ſkosi ktere ſamoremo ubogi greſhniki is ſuſhnoſti greha ubeshati; v' tebi in ſ' tvojo pomozhjo ſamoremo pravi mir vſhivati; v' tebi najdemo revni popotniki polajſhanje in pokoj v' tej dolini ſols;

v' tebi tudi najdemo velike gnade boshje, ker nam Bog, kakor pravijo zerkveni uzheniki, na tvojo proshnjo nar raji gnade deli. — O Marija! mati milosti boshje! ti si nam Jesusa rodila, kateri nas je s' rasshaljenim nebeshkim Ozhetam spet spravil, prosim te, govori sa-me pred Jesusam, in prosi ga, de bi njegovo odreshe-nje nad menoj ne bilo sgubljeno.

O Marija! sa Bogam si ti moje nar vezhi upanje, moja mozh, moje veselje, moja ljubesen.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesih na 11. strani.)

Sedem in dvajseto obiskanje.

Sveta zerkev pravi v' svojih molitvah od presvetiga reshnjiga telefa, de ni nikedar nikjer tako imenitniga in frezhniga ljudstva, de bi svoje bogove

tako bliso imelo, kakor imamo mi kristjani svojiga praviga shiviga Boga v' frede med seboj. — Kader so neverniki slis'hali in svedili, koliko je Bog is ljubesni do ljudi storil, so s' sazhudenjem rekli: „Kako dobrotljiv Bog je leta Bog kristjanov!“ — In saref, desiravno so neverniki svoje bogove sami ismis'hljevali, in jim po svoji volji in po svojim dopadenji lastnosti dajali: se vender med vsemi tistimi, kateri so od njih bogov pisali, nobeden ne najde, de bi si bil kteriga svojiga boga tako dobrotljiviga do ljudi mis'lil, kakor je nash Bog nam dobrotljiv in ljubesn'jiv; saka' on je is ljubesni do tistih, kateri ga molijo in zhaste, de bi jih s' obilnimi gnadami obdaroval, prezhudni sakrament svetiga res'hnjiga telefa postavil, v' kterim on tako rekozh nash tovarsh postane, in nozh in dan na nashih altarjih med nami prebiva.

Ti si tedaj, o Jesus! tako velik zhudesh storil, de svoje shelje dopolnish, ki jih imash, smiram med na-

mi
hv
Ka
od
kd
ter
se
ka
suf
nel
in
ber
po
je
tro
des

fo
je
Pro
per
v'
kak
lju
shi
dol

mi ostati. Ah! sakaj se pa mi nehvaleshni ljudje tebe tako ogiblremo? Kako moremo tako dolgo od tebe odlozheni biti? Sakaj te tako malokdaj obisfemo? In zhe te tudi zhe-tertinko ure obisfemo, ah, kako dolg se nam ta zhas sdī! — O kako velika je tvoja poterpeshljivost, moj Jesus! kako dolgo in dobrotljivo nam nehvaleshnim gresnikom sanasfas, in smiram zhakas na nashe spreob-bernjenje! O moj Jesus! tvoja velika poterpeshljivost s' nami pride od tvoje neskonzhne ljubesni do nas. Leta tvoja ljubesen te med nami obdershi, desiravno smo ti tako nehvaleshni.

O moj Bog! vse tvoje lastnosti so neskonzhno popolnoma, in tako je tudi tvoja ljubesen neskonzhna. Prosim te, o preljubesnivi Bog! ne perpušti, de bi jest sbe v' prihodnje v' shtevilu takih nehvaleshnih bil, kakor sim bil do sdaj. Daj mi tako ljubesen do tebe, kakorsihno ti saslu-shish, in kakorsihno sim ti skasovati dolshan. — Tudi meni je bilo vzhasi

dolgozhasno se pred teboj snajti, ker te s'he premalo ljubim; kadar bom pa s' tvojo gnado in pomozhjo v' ljubesni do tebe prav poterjen, bom shelel nozh in dan tukaj pred teboj biti, o Jesuf v' presvetim reshnjim telesu! —

O vezhni Ozhe! po neskonzhnim saflushenji Jesusa, tvojiga ljubiga Sina, te prosim, daj mi tako gorezho in perferzhno ljubesen do presvetiga sakramenta, de bom, kader bom le mogel, rad v' zerkev s'hel, tvojiga ljubiga Sina, svojiga dobrotljiviga Svelizharja v' presvetim reshnjim telesu molit in pozhasit. Daj mi tako ljubesen do tega presvetiga sakramenta, de bom smiram va-nj mislil, de se bom smiram per njem snajti shelel, in de bom komaj zhakal tistiga zhafa, de mi bo perpusheno Jesusa v' presvetim reshnjim telesu obiskati, in se s' njim prijasno pogovarjati.

O moj Bog! is ljubesni do tvojiga Sina Jesusa mi daj veliko in go-

re
ga

P

od
pil
ba
fle
vo
sve
ter
rin
vra
kol
du
tvo
ti,

*

rezho ljubesen do tega nar svetejši-
ga sakramenta.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Marija je tisti turn Davidov, od kteriga pravi s. Duh v' svetim pismu, de je previden s' bram-bami, de na njem visi tavshent skitov, vse oroshje možnih vojshakov. *) — In sato, o presveta deviza! te imenuje sveti martnik Ignazi terdno mesto, v' kterim so njegovi prebivavzi pred sovrashnikom dobro obvarovani. — Ah, koliko sovrashnikov sreshe na mojo dusho, ki ji shele gnado boshjo in tvoje varstvo in tvojo pomozh odvseti, in jo ishejo v' vezhno pogublje-

*) Vif. Pef. 4, 4.

nje spraviti! Ali ti, o preljuba mati Marija! si moja mozh in moje upanje. Tvoje veselje je nam ubogim grešnikom pomagati, ker vidish, kako smo slabi, in koliko imamo sovrashnikov svojiga svelizhanja; posebno veselje imash pa tistim pomagati, kateri v' tvojo mogozhno proshnjo terdno saupajo. Pomagaj mi tedaj, o mogozhna deviza, in varuj me pred vsemi sovrashniki moje dushe, sakaj jest vse svoje saupanje sa Bogam na-te postavim.

O Marija, mogozhna pomozhniza! pomagaj mi v' shivljeni in v' smerti.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht na 11. strani.)

Osem in dvajseto obizkanje.

Ker nam je Bog svojiga lastniga Sina dal, kako se moremo bati, de

nam bo ktero drugo rezh odrekel? Sej vemo, de je v' Jesusu Kristusu vse sapopadeno, kar samore nebesški Ozhe dati; sakaj on je njemu vse dal v' nebesih in na semlji. Sato tedaj hvalimo in zhaštimo dobroto, u-smiljenje in ljubesen svojiga preljubiga Ozheta nebesškiga, kateri nas je hotel s' vsimi gnadami in dobrotami obilno obdarovati, ker nam je svojiga ljubiga Sina Jesusa v' presvetim reshnjim telesu dal.

Toraj, o preljubesnivi Svelizhar! smem s' saupanjem rezhi, de si ti moj, de si ves moj, zhe le sam prav hozhem. Pa tudi smem rezhi, de sim jest ves tvoj; sakaj ti sam me hozhes in shelish imeti. Ah, moj Bog in moj Gospod! prosim te, ne per-pusti, de bi se na svetu tako velika hudobija in gerda nehvaleshnost sgo-dila, de bi se jest branil se tebi popolnoma dati, ki me shelish imeti, ker vidim, de se ti meni popolnoma das, zhe te le sam prav hozhem imeti.

Leta velika nehvaleshnost in hudobija se ne sme vezh sgoditi. Terdno sdaj sklenem, o moj dobrotljivi Jezus! se tebi popolnoma dati bres vsiga sadershka; ves tvoj shelim biti v' shivljenji in v' smerti in vso vezhnost; tebi samimu dam v' dar vse svoje misli, shelje, nagnjenje, besede, djanje in nehanje. Poglej s' dopadenjem na leta dar, kteriga ti tukaj pernesem. Vsim stvaram se odpovem, in se k' tebi obernem; ti sam si ljubeshni vreden; ushgi v' mojim serzu ogenj svoje boshje ljubeshni, de bom le tebe samiga zhes vse ljubil. Ne perpušti, o Jezus! de bi jest sdaj na kakoshno stvar svoje serze navesal, ktero sim ti sdaj popolnoma dal. — Ljubeshen, ktero si mi ti she takrat skasoval, ko te nisim ljubil, mi saupanje daje, de me sdaj, ko te ljubim, in ko se ti ves dam, ne bosh savergel.

Vezhni nebeshki Ozhe! v' dar ti danš dam vse zhednosti, vse sdihljeje in svete obzhutljeje presvetiga serza

Jesufa, tvojiga ljubiga Sina. Vsemi leta dar s' dopadenjem od mene; in po Jesufovim saflushenji, kteriga me je on vdeleshil, te prosim, dodeli mi vse tiste gnade, kterih te Jesus, moj pravi srednik in besednik, sa-me prosi. Po tem saflushenji se ti tudi sahvalim sa vso tvojo milost, ki mi jo tako obilno skasujesh; leto saflushenje naj nadomesti to, kar moji pokori she manjka, ker she nisim sa svoje grehe tvoji boshji pravizi sado-
stil; s' tem saflushenjem tudi upam od tebe sadobiti odpuštenje grehov, tvojo sveto gnado, stanovitnost v' do-
brim, vezhno svelizhanje in posebno tvojo boshjo ljubesen, ki je vezh vre-
dna, kakor vse bogastvo sveta. Spo-
snam, de je le moja nevrednost kri-
va, de nimam toliko gnade in lju-
besni, kolikor je imeti shelim. Ali ti mi samoresh tudi leto nevrednost od-
vseti. Prosim te tedaj, o dobrotljivi Ozhe nebeshki, odvsemi mi mojo ne-
vrednost, ktera mi tvojo gnado in ljubesen tako manjsiha; prosim te sa

to v' imenu Jesufa, tvojiga Sina, in imam upanje uslišan biti, ker sam Jesuf pravi, de, kar te bomo v' njegovim imenu prosili, bomo prejeli. O moj Bog! sej drusiga nizh ne shelim in ne prosim, kakor gnado tebe zhes vse ljubiti, sa gnado se tebi popolnoma dati, gnado tebi nikedar vezh tako nehvalesen biti, kakor do sdaj. — Osri se na-me, dobrotljivi Ozhe nebeshki! s' svojimi milostivimi ozhmi, in uslišhi me. Naj bo s' tvojo gnado in pomozhjo danš tisti frezhni dan sa-me, de se popolnoma k' tebi podam, in terdno sklenem, te nikedar sapustiti. Tebe samiga hozhem zhes vse ljubiti, o moj Bog, moja edina ljubesen, moje veselje, moje vse!

O moj Jesuf, moj Bog in moj Gospod! ti mene neskonzhno ljubish, in tudi jest shelim tebe neskonzhno vse vezhne zhase ljubiti.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O kakofhno pomozh zhutim v' svojih potrebah in teshavah; kakofhno tolashbo najdem v' svojih britkostih in sopernostih; kakofhno mozh sadobim v' svojih skufhnjavah, kadar se tebe spomnim, in v' tvoje prefladko ime klizhem, o preljubesnjava deviza, presveta mati boshja, Marija! — Po vsi pravizi te imenujejo sveti uzheniki „varno perbeshalifhe tistim, kateri se po morji shivljenja vosijo, polajshanje vsm revnim in nadloshnim, oveseljenje vsm shalofstnim in sapufhenim, pozhitik vsm, kateri v' teshavah sdihujejo.“ — O Marija, moja preljubesnjava mati! pomagaj mi, in me oveseli: vidim, kako sim grosovitno gresken, vidim tudi, od kolikanj sovrashnikov svojiga svelizhanja sim obleshen; sraven tega tudi vidim, de nimam she nobene prave ljubeshni do Boga, nobene prave mozhi v' dobrim, de me vsaka majhna skufh-

njava v' greh perpravi. Ah, kako shaloſten ſim ſam ſebe! Potolaſhi me, o Marija! in rasveſeli me. Ali to rasveſeljenje nima nobeno drugo biti, kakor to, de ſ' pomozhjo tvoje proſhnje novo ſhivljenje ſazhnem, tako ſhivljenje, ktero bo tvojimu ljubimu Jeſusu in tebi, o preſveta deviza! dopadljivo.

Spreoberni me, o Marija! ſpreoberni me v' boljſhiga zhloveka. Vem de mi ſamoreſh ſpreobernjenje ſproſiti, in imam upanje, de mi ga boſh ſproſila.

(Sdej opravi proſhnjo, ki jo najdeſh na 11. ſtrani.)

Devet in dvajſeto obiſkanje.

O preljubesnivi paſtir, Jeſus Kriſtus! ni ti blo ſadoſti, de ſi ſe iſ ljubezni do ſvojih ovzhiz enkrat na ſvetim krishi nebeſhkimu Ozhetu daroval; ampak ſe

tudi tukaj na nashih altarjih vsak dan, v' presvetim sakramentu, nebeshkimu Ozhetu sa nashhe svelizhanje darujesh, in nozh in dan med nami ostanesh, de nas smiram svoje neskonzhne ljubeshni do nas opominjash, in de smiram na duri nashih serz terkash, ker shelish v' nashih serzih prebivati. O, ko bi si jest mogel leto tvoje prebivanje per nas tako v' svelizhanje svoje dushe ober-niti, in ga tako vshivati, kakor ga je vedila vshivati sveta nevesta v' visóki pesmi. (2, 3.) —

O prezastitljivi sakrament! o presveto reshnje telo nashiga Gospoda, Jesusa Kristusa! Ah, ko bi te jest prav ljubil, kakor sim te ljubiti dolshan, gotovo bi shelel, nozh in dan pred altarem klezhati v' molitvi, in v' premishljevanji tvoje neskonzhne ljubeshni, ktero nam v' tem preljubeshnjivim sakramentu skasujesh! Tukaj pred sedeshem tvoje boshje visokosti, ktera je s' sunajno podobo kruha sakrita, bi nashel in vshival tisto nesapopadljivo veselje tiste nebeshke sladkosti, ki jih tukaj vshi-

vajo tvoje sveste dushe, ki te resnizhno ljubijo. — Ah, potegni me k' sebi s' ljubesnivo mozhjo svoje nebeske lepote in s' prijetnim duham svoje neskonzhne ljubesti, ki jo nam tako ozhitno skasujesh v' tem nar svetejsim sakramentu! — Glej, moj dobrotljivi Svelizhar! sdaj spustim is misel in is serza vse stvari in vse posvetno veselje, de bo tvoja ljubesen, o Jesus! vezh prostora v' mojim serzu imela, in de bom rajshi hodil tebe, o Jesus v' presvetim reshnim telesu obiskovat. —

O, kakoshen lep in tebi prijeten sad svetih zhednost pernesó tiste dushe, ktere se rade pred svetim sakramentam snajdejo, in is serza k' svojimu preljubimu Sheninu sdihujejo! Mene pa mora fram biti, se pred teboj perkasati, o Jesus! ker sim tako reven in ves prasen od vsih zhednost. Ti si sapovedal, de naj se nobeden tvojimu altarju ne perblisha te zhasit, zhe nobeniga daru seboj ne pernese. *) Kaj mi je te-

*) II. B. Mojs. 23, 15.

daj storiti? Ali te hozhem popolnoma sapustiti, de te nikedar vezh obiskati ne pridem? Ah, tega ne, to ti ne bo dopadljivo? Prishel bom tedaj, kakorshen sim, reven, neumen, greshen; in te bom s' velikim saupanjam narpred tistih gnad in zhednost profil, ktere ti nad meno najti shelish, in bres kterih se ne smem pred teboj pomuditi, o presveti sakrament boshje ljubesni! Tvoja neskonzhna ljubesen, o Jesus! mi saupanje daje, de bo moja proshnja uslishana; sakaj ti nisi le sato v' tem presvetim sakramentu prizhujozh, de sveste in ljube dushe rasveselujesh, in jim njih svestobo in ljubesen povrazhujesh, ampak tudi sato, de tiste dushe, ki so revne in uboshne, s' gnadami obdarujesh.

Stori mi tedaj danš to, in obdaruj me s' vsim gnadami in zhednostimi, ktere me tebi dopadljiviga storé. — Zhaštim in molim te tukaj, o dobrotljivi kralj mojiga serza, o nar vezhi perjatel in dobrotnik vsih ljudi, o nar ljubesnjivshi pastir svojih ovzhiz! —

Perblisham se s' saupanjem k' sedeshu tvoje ljubeshi; in kér ti nimam nobeniga drusiga daru pernesti, ti darujem svoje revno serze, in te prosim, ozhisti ga, in napolni ga s' ljubeshijo, de ti bo popolnoma dopadljivo. Vsemi ga popolnoma v' svojo oblast, in podversi ga svoji sveti volji, de bom samogel s' veseljem serzam na-se obrniti tiste besede tvojiga svestiga aposteljna Pavla, kteriga je sgol ljubeshen do tebe v' jezho in v' ketine perpravila, tiste besede namrezh: „Jest sim uklenjen in jétnik Jesusa Kristusa.“ *) — Skleni me, o Jesus! popolnoma seboj, in daj mi gnado de sebe zhisto posabim, in tako srezho dofeshem, vse posvetne rezhi in tudi sam sebe sapustiti, de le tebe najdem in tvojo sveto ljubeshen. — Ljubim te, o Jesus v' presvetim reshnjim telesu! in se s' teboj sklenem; ah, daj mi gnado in mozh te smiram bolj in bolj ljubiti, se smiram bolj in bolj s' teboj skleniti,

*) Efes. 3, 1.

de se nikdar vezh od tebe ne odlozhim!

O moj Jesuf! ti si moja edina ljubesen in vse veselje mojiga serza!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Sveti Bernard pravi, de je Marija prava in ravna pot, po kateri se pride k' Jesufu in k' vezhnimu svelizhanju. — Ker si tedaj ti, o sveta deviza! tista, ktera nam s' svojo mogozhno proshnjo k' vezhnimu svelizhanju pomaga, pomagaj mi. O Marija! ker je Bog she tolikanj zhudeshev svoje milosti na tvojo proshnjo nad greshniki storil, te prosim ponishno, pròsi sa-me nevrédniga greshnika, de Bog tudi nad meno j leta velik zhudesh svoje milosti storí, de me is hudobniga, nebvaleshniga greshnika, kakorshen sim sdaj,

spreoberne v' spokorniga in poboshniga kristjana.

O mogozhna deviza! spròsi mi duha pokore in resnizhno spreobernjenje, de ne bom vezhno pogubljen.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht na 11. strani.)

Trideseto obiskanje.

Bogabojezhimu Jobu je to velik strah in veliko shalost delalo, ker se mu je bil Bog skril. Nam pa naj to ne dela shalosti in strahu, kadar premislimo, de Jesus Kristus svojo nebeshko svetlobo v' sakramentu presvetiga reshnjiga telefa pred nami sakrije, temuzh to naj nas v' saupanji in v' ljubesni do njega she bolj poterdi; sakaj on ravno sato ponishno podobo kruha na-se vsame, in v' tej podobi vedno per nas ostane, de nam

bolj ozhitno svojo ljubesen skashe, in de si nashe saupanje bolj perdo-bi. Kdo bi si fizer kedaj upal pred altar stopiti, in prijasno in odkrito-serzhno tukaj govoriti, ko bi se leta kralj nebeshki v' svoji boshji visoko-sli in svetosti tukaj perkasal!

O moj Jesus! kako modra se nam tukaj tvoja ljubesen skashe, ker si v' presvetim sakramentu v' ponish-ni podobi kruha prizhujozh, de se s' nami sdrushish, in de te tudi smi-ram v' svojih zerkvah imamo, kjer te lahko prijasno obishemo. Po pravizi tedaj opominja ljudi prerok Isaija, de naj po vsm svetu pravijo in ras-glasujejo, kako velika je modra lju-besen, ktero ima nash dobrotljivi Bog do nas. *)

O preljubesnivo serze Jesusovo, vredno od vsih zhloveshkih serz lju-bljeno biti! o gorezhe serze Jesusovo, vse vneto od presvete, prezhiste boshje ljubeshni! o boshji ogenj! ushgi moje

*) Is. 12, 4.

ferze, in posghi v' meni moje nevredno, v' grehah in v' hudobnih sheljah postarano shivljenje, in daj mi novo shivljenje, shivljenje v' tvoji gnadi in v' tvoji prezhisti ljubeshni! O usmiljeno ferze Jesufovo! ki si bilo prebodeno, de zhiste dufhe v' tebi svoje perbeshalifhe najdejo, vsehi me v' se, in ozhisti me od vseh grehov, in nikar ne perpufti, de bi se kdaj vezh od tebe odlozhil. O shalofthno ferze Jesufovo! ki si bilo favoljo nafshih grehov do smerti shalofthno, ki si na svetim krishi neisrezheno shalovalo nad grehi vfiga sveta, daj mi grenko shalofth nad vshimi mojimi grehi in ftanovitno poboljshanje. Vem, de imafth ti, o Jefuf! v' tem presvetim sakramentu fhe ravno tako ljubeshen do mene kakor si jo imel, kadar si sa-me na goru Kalvarii umerl, in sato shelish se s' menojo fshleniti; ali jest se te bom pa branil, in se ne bom popolnafa s' tebojo fshlenil? O Jefuf! po tvojim saflushenji te profsh, napolni moje revno ferze s' ljubeshnijo do tebe, vse-

mi ga v' svoje presveto serze. Sdej
terdno sklenem s' tvojo gnado in po-
mozhjo v' prihodnje smiram po tvojim
dopadenji shiveti. Sato poloshim sdaj
k' tvojim svetim nogam vse svoje na-
méne, nagnjenja in shelje, vso svojo
nepokorshino in svojoglavnost, vse ras-
veseljenje nad posvetnimi rezhmi, in
sploh vse, kar me od tebe odvrazhu-
je. Daj mi gnado, o moj Bog! de
bom odslej vse svoje misli, besede,
djanje in nehanje po tvojim boshjim
dopadenji ravnal. — O Marija in vsi
svetniki boshji! sprositi mi stanovitno
ljubesen do Boga.

Kdo me bo mogel lozhiti od lju-
besni do Jesusa Kristusa!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Po sprizhevanji s. Bernarda ne
more ljubesen Mariina do nas vezhi

in. mozhnoji biti, kakor je. Sato se nam ona per vsaki perloshnosti tako milostljiva skashe, in nam v' vsih nashih potrebah s' svojo mogozhno proshnjo na pomozh pride. — Sares, o mogozhna kraljiza! sares je velika tvoja mozh, velika tvoja ljubesen. Vsakimu shelish k' svelizhanju pomagati, in mogozhna je tvoja pomozh. Toraj te prosim danš in vselej, o mogozhna nebeska kraljiza! pomagaj mi vojskovati se s' peklenfskim sovrashnikom, kateri tako grosno sheli mojo dusho pogubiti; in kadar bosh vidila, de she omagujem, in de she padam, o takrat stegni svojo mogozhno roko, in me obvaruj padza. — Ah, s' kako teshkimi skushnjavami se morem vojskovati, in koliko jih bom mogel she prestati do konza svojiga shivljenja. Zhe mi ti ne pomagash, o dobrotljiva deviza Marija! ne bom mogel frezhno vsih premagati. Toraj te prosim, o moja usmiljena mati, moje upanje, moja ljubesen! pròsi vedno sa-me Boga, de mi potrebno mozh da v' skushnjavah, de

nikedar njegove svele gnade ne sgu-
bim. In sdaj tudi terdno sklenem vse-
lej v' skushnjavah tebe na pomozh po-
klizati, in is serza k' tebi sdihniti:

O Marija, pomagaj mi! o Ma-
rija, pomagaj mi!

*(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht
na 11. strani.)*

Eno in trideseto obiskanje.

O kako prijetno je moglo biti na-
shiga dobrotljiviga Svelizharja viditi,
ko je, od velike hoje utrujen, perjas-
no in ljubesnjivo per studenzu sedel,
in Samarijanke zhakal, de jo je s' svo-
jim boshjim naukam k' poboljshanju
shivljenja perpravil!*) — Ravno tako
tudi nas perzhakuje nozh in dan v'
presvetim reshnjim telesu, per tem stu-

*) Joan. 4.

denzu boshjih gnad perjasno in ljubesnivo sedé, ker je le sato is nebef v' presveti sakrament prishel, de nam tukaj nar vezhi gnade obilno deli. On nas vabi, de k' njemu pridemo, in se s' njim perjasno pogovarjajmo, de bomo v' njegovi drushini vezhi ljubesen do njega dobili. — Kristjanam, kateri imajo shivo vero, se tako sdi, kakor de bi Jesus is altarjev, na kterih se v' presvetim reshnjim telesu snajde, tako ljudem govoril: „O preljubi moji! sakaj beshite spred mene? Sakaj ne pridete k' meni, ki vas tako neskonzhno ljubim, in ki is ljubeshni do vas tukaj na vashih altarjih stojim v' ponishni podobi, malo sposnan in pozheshen? Sakaj se me bojite? sej vas s'he nisim prishel sodit, sej fim le is sgoli ljubeshni do vas v' tem sakramentu prizhujozh, de vam velike gnade delim, in vsaziga svelizham, kateri s' saupanjem k' meni perbeshi, in me prav zhasti in moli.“

Tako nam govori Jesus v' presvetim sakramentu. In res, kakor v' ne-

besih pred stolam nebeshkiga Ozhetā
smiram sa nas profi, *) ravno tako
je tudi v' tem presvetim sakramentu
vedno nash srednik in besednik per
nebeshkim Ozhetu, in se mu sa nas
daruje, de nam neskonzhne gnade in
obilno milost sadobi. Sato pravi bo-
gabojezhi Tomash Kempzhan, de naj
s' serzhnostjo in s' saupanjem k' Je-
susu gremo, in naj s' njim bres stra-
hu govorimo, kakor prijatel s' pri-
jatlām.

Ker tedaj smem s' teboj, o Je-
sus! prijasno govoriti, bom danš prav
is serza s' teboj govoril. O dobrotlji-
vi Jesus! ki tako neisrezhenō nashē
dushe ljubish; dobro sposnam, kako
grosovitno te ljudje shaliyo, in kako
veliko nezhasť ti delajo. Ti jih lju-
bish, oni pa te ne ljubijo; ti jim
neskonzhno veliko dobriga storish,
oni so ti pa le nehvaleshni, in te sa-
nizhujejo; ti jih uzhisť, in ljubesnji-
vo k' sebi vabisť, oni si pa ushesa-

*) Hebr. 7, 25.

satiskajo; ti jim svojo gnado ponujash,
 oni jo pa sametajo. — O moj Jesus!
 s' shalostnim serzam moram obstati,
 de sim tudi jest she velikokrat v' svo-
 jim slabim shivljenji ravno tako s' te-
 boj ravnal. — Ali sdaj sim pa terdno
 sklenil se poboljšhati, in vse svoje
 shivljenje, kolikor si mi ga she odlo-
 zhil, v' to obrniti; de ti sdaj s' sve-
 stim dopolnovanjem tvoje svete volje
 toliko veselja storim, kolikor sim te
 pred s' greslnim shivljenjem shalil.
 Daj mi le vselej tvojo sveto voljo prav
 sposnati; jest sim perpravljen jo s'
 tvojo gnado in pomozhjo na tanko
 dopolniti. Terdno sklenem nikedar
 vezh kaj opustiti, kar bom sposnal,
 de je k' tvoji boshji zhahti. Ko bi
 imel tudi vse sgubiti, kar mi je lju-
 bo na svetu, priyatle, premoshenje,
 sdravje, dobro ime, she zelo shivlje-
 nje, vse rad sgubim, de bo le tvoja
 boshja zhaht povishana, in dopolnje-
 na tvoja sveta volja. O srezhna sgu-
 ba, zhe vse sgubim, de tvojo ljubesen
 sadobim, in tvoje dopadenje saflu-

shim! — O Bog mojiga serza! ne-
 skonzhno te ljubiti shelim. Svoje rev-
 no, slabo serze, ki te vse premalo lju-
 bi, sklenem s' gorezhim serzam vseh
 nebeskih Serafov, ga sklenem s' pre-
 zhistim serzam Marjie, tvoje prelju-
 besnjive matere, zelo s' tvojim bosh-
 jim serzam ga sklenem, ker shelim,
 da bi vse vneto bilo od presvetiga og-
 nja boshje ljubeshi. — O moj Jesus,
 moj preljubeshnivi Jesus! tako te she-
 lim ljubiti, kakor vidim, da ti mene
 ljubish.

O Jesus, tebi shivim! o Jesus,
 tebi umerjem! o Jesus, tvoj shelim
 biti v' shivljenji in v' smerti in vso
 vezhnost!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 8. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Nasha preljubeshnjiva mati Marija
 vedno pred boshjim sedeshem stoji, in

smiram sa naš prosi, in njena prošnja veliko per Bogu velja. Marija dobro posna našo revščino in naše nevarnosti; sato ima, kakor ljubesnjava mati, v' svojim serzu usmiljenje s' nami, in nam s' svojimi prošnjami per Bogu rada pomaga.

O usmiljena mati Marija! ti tudi mojo revščino in moje velike nevarnosti posnaš, in sa-me Boga prošiš. Ah, le pròsi smiram sa-me, dokler me per sebi v' nebesih ne vidiš, kjer ti bom vezhno hvalo vedil sa tvojo dobroto! Vem, de si ti, o sveta deviza! sa Jesuſam nar vezhi upanje svojih svetih flushabnikov; spròsi mi gnado, ktere te danſ prošim, de bi do konza svojiga shivljenja to srezho imel v' shtevilu tvojih flushabnikov biti, in te smiram svesto ljubiti, de tako kedej v' nebela pridem, in te tamkej vezhno zhaſtim in ljubim, terdno preprizhan, de pottlej nikedar vezh od tebe ne bom odlozhen.

O Marija, moja preljubesnjava mati! spròsi mi vezhno svelizhanje,

de bom f' teboj vred vse vezhne zha-
se Boga v' nebesih gledal.

*(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesih
na 11. strani.)*

M o l i t v e

p e r f v e t i m a f h i.

De bosh per sveti mashi bolj poboshno in spodobno; premisli vselej, preden jo flishish, kaj de je sveta masha.

Sveta masha je nekervavi dar noviga testamenta, vedni spomin tistiga kervaviga daru, kteriga je Jesus Kristus na svetim krishi nebeskimu Ozhetu sa nas opravil, de nas je od vezhniga pogubljenja odreshil. Kakor se je Jesus na krishi svojimu Ozhetu daroval, ravno tako se mu tudi she dan danashnji per vsaki sveti mashi po rokah mashnikovih daruje. Ravno to se tedaj per vsaki sveti mashi

na altarji sгоди, kar se je na gori Kalvarji sgodilo, kjer je Jezus sa nas na svetim krishi umerl. Bodi tedaj vselej spodobno v' Bogu sbran per sveti mashi, ktera je tako imeniten in velik dar. Mislisi, kader si per mashi, de si na gori Kalvarji, pred krishanim Jezusam, in kakor bi bil tamkej, tako bodi per sveti mashi. Nikar se tedaj ne osiraj, nikar se ne posmehuj, nikar se ne pogovarjaj, temuzh svesto pasi na vse shtiri dele svete mashe, na evangeli, na darovavanje na povsdigovanje, in na savshivanje, in prav s' gorezhostjo moli. Prosi Boga gnade, to sveto masho s' pravo poboshnostjo slishati, stori dobre sklepe, preden se sveta masha sazhne, in skleni se s' masshnikom rekozh:

O moj Bog! darujem ti to sveto masho v' tvojo boshjo zhaft, ker si ti sam moj Bog in nar vishi gospod;

v' odpuščenje svojih grehov in grehov vesoljniga sveta, de bi jih Jesufova presveta kri vse isbrifala; v' sahaalo sa vse gnade in dobrote, ktere neprenehama od tebe prejemam; v' sadobljenje novih gnad in dobrot, kterih vsak dan potrebujem. V' tej sveti mashi ti darujem samiga Jesusa Kristusa, tvojiga ljubiga Sina, nad kterim imash vse dopadenje. On je moj frednik in besednik, on naj sa me pred teboj govori. — Darujem pa tudi to sveto maslo sa vse shive in mertve, slasti sa tiste, sa ktere sim sbe posebno dolshan moliti: sa svoje stafsbe, sa oblastnike in prednike, sa vso svoje rodovino, sa vse svoje dobrotnike, sa svoje prijatle in sovrasbnike, sa vse, ktere sim morebiti kaj pohujshal, in sa vse verne dushe v' vizah. Daj mi gnado, o Gospod! de se bom prav poboshno in tebi dopadljivo per tej sveti daritvi snajdel. Amen.

Pervi del svete mashe,
od sazhetka do evangelja.

(Kadar maschnik pred spodnjo shtablo moli, stori sveti krish in moli tako:)

V' imenu Boga † Ozheta, in † Sina
in svetiga † duha. Amen.

Stopil bom pred boshji altar.

Pred Boga, ki rasveseluje mojo
mladost.

(Psalm XLII.) Sodi me, o Bog
in rasodi mojo rezh od nesvetiga
ljudstva; reshi me od krivizhniga in
sapeljiviga zhloveka.

Ker ti, o Bog, si moja mozh;
sakaj si me odvergel? in sakaj mo-
ram shalosten hoditi, satert od so-
vrashnika?

Poshlji svojo luzh in resnizo, de me peljate, in perpeljate na tvojo sveto goro in v' tvoje prebivalishe.

Stopil bom k' boshjimu altarju pred Boga, ki rasveseluje mojo mladost.

Bog, moj Bog! hvalil te bom s' zitrami. Zhimu si shalostna, moja dusha, in zhimu me motish?

Saupaj v' Boga, she ga bom hvalil; pomozh moja, Bog moj je on.

Zhasht bodi Bogu, Ozhetu in Sinu in svetimu Duhu, kakor mu je bila v' sazhetku, sdaj in vselej od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Ozhitna spoved.) Se spovem Bogu vsigamogozhnimu, sveti Marii vselej devizi, svetimu Mihelu arhangelu, svetimu Janesu kerstniku, sveti ma aposteljnima Petra in Pavla, vsm svetnikam in tebi, ozhe, de sim veliko greshil s' mislijo, s' besedo in s' djanjem. Kriv sim, kriv sim, silno sim kriv. Sato prosim sveto Marijo vselej devizo, svetiga Mihela arhangel, svetiga Janesa kerstnika, sveta apo-

šteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe, Ozhe, molite sa-me per Gospodu našim Bogu.

Usmili se naš, vsigamogozhni Bog! odpusti nam naše grehe, in naš perpelji v' vezhno shivljenje. Amen.

Milost, odveso in odpushtenje naših grehov nam dodeli vsigamogozhni in usmiljeni Gospod. Amen.

Odvsemi nam, prosimo, o Gospod, naše pregrehe, de bomo vredni stopili s' zhistim serzam k' nar svetejšhimu.

Gospod, usmili se naš! Kriste, usmili se naš! Gospod, usmili se naš! Zhašt Bogu na visravi, in mir ljudem na semlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, zhaštimo te, molimo te, povishujemo te. Sahvalimo se ti savoljo tvoje zhašti, Gospod Bog, nebeski kralj, Bog vsigamogozhni Ozhe! Gospod edinorojeni Sin Jesuf Kristus, Gospod Bog! Jagnje boshje, Sin Boga Ozheta, kateri grehe sveta odjemlješh, vsemi našo proshnjo; kateri sedišh na desnizi Boga Ozheta, usmili se naš! Sakaj sam

ti si svet, sam ti Gospod; ti sam si nar-
višhi, Jesus Kristus s' svetim Duham
v' zhasli Boga Ozheta. Amen.

Berilo is pripovist modriga kralja Salomona.

Moder sin rasveseluje ozheta, nes-
pameten sin pa je shalošt svoje mate-
re. Kjer je veliko govorjenja, ne mi-
ne lahko bres greha; kdor je pa go-
spodar svojiga jesika, je nar bolj pa-
meten. Lashnjive usta so Gospodu gnju-
soba; kdor pa svesto ravna, mu dopa-
de. Kdor s' modrimi hodi, bo sam
moder; kdor je pa nespametnih prija-
tel, bo njim enak. Kdor svojiga blish-
njiga sanizhuje, greschi; frezhen pa
bo, kdor se ubosiga usmiluje. Poter-
peshljiviga zhloveka vodi velika mo-
drošt, kdor je pa nepoterpeshljiv, ra-
sodeva svojo neumnost. Mehek odgo-
vor potolashi jeso; terdo govorjenje
pa napravi togoto. Kdor ozhetu ali
materi kaj vsame, in pravi, de to ni

greh, je tovarsh ubijavzov. Nespameten zhlovek se posmehuje svarjenju svojiga ozheta; kdor pa svarjenje rad poslusha, bo smiram pametnishi. Dusha pravizhniga misli v' pokorshino; usta hudobnih so pa polne hudiga. Gospod je delezh od hudobnih; molitve pa bo uslisshal. Srozhi Gospodu svoje delo, in on bo tvoje misli dobro ispeljal.

Evangelij fvetiga Janesa v' 6. postavu.

Tisti zhas je Jesus Judovski mno-shizi rekel: Jest sim shivi kruh, kteri sim is nebes prishel. Ako bo kdo od tega kruha jedel, bo vekomaj shivel; in kruh, kteriga bom jest dal, je moje meso sa shivljenje sveta. Jude so se tedaj med seboj prepirali, rekozh: Kako nam more ta svoje meso jesti dati? Jesus jim je tedaj rekel: Resnizhno, resnizhno vam povem, ako ne bote jedli mesa Sinu zhlove-

koviga, in ne bote pili njegove krvi; ne bote imeli shivljenja v' sebi. Kdor moje meso jé, in moja kri pije, ima vezhno shivljenje; in jest ga bom obudil poslednji dan.

(Kader masfhnik po evangelii pred darovanjem na sredi altarja postoji, in vero moli; moli apostoljsko véro.)

Molitev pred pridigo.

O trofhtar sveti Duh! kateri si Jesufove aposteljne tako rasvetlil in poterdil, de so njegov uk popolnoma vedili in umeli, in s' veliko gorezhostjo osnanovali: rasvetli ravno tako tudi tega Jesufoviga namestnika, kateri nam bo sdaj tudi njegov nauk osnanoval. poloshi mu take besede na jesik, ktere vesh, de nar bolj k' serzu pojdejo, in kterih mi po svojih slabostih nar bolj potrebujemo, de bomo mogli hudiga se varovati, in dobro storiti; daj mu tudi prijeten in perferzhen glas, de nashe terde serza omezhi, de do-

bre in poboshne kristjane v' dobrim
 she bolj poterdi, terdovratne grešnike
 pa na pravo pot pokore perpelje. Nam
 pa daj gnado ga s' tako poboshnostjo
 in s' tako gorezhostjo poslušhati, ka-
 kor ko bi sam Jesus Kristus pred na-
 mi stal, in nam svoje nebeshke nauke
 osnanoval.

O Marija, mati Jesusova! pròsi sa-
 nas Jesusa, de bi njegovo sveto bese-
 do vselej tako svesto poslušali, in v'
 serzu ohranili, kakor si jo ti, de bi
 v' nashih serzih obilen sad prave ker-
 shanske poboshnosti obrodila, de bi
 smiram bolj in bolj v' boshjim stra-
 hu in v' ljubeshni boshji rastli, in tako
 kedej vezhno plazhilo sadobili. Amen.

Molitev po pridigi.

O Gospod Jesus Kristus! sahvali-
 mo te, de si nam sdaj po tim svojim
 namestniku svoje svete nauke osnano-
 val, in te ponishno prosimo, daj nam
 gnado, de bomo, kar smo slisnali, tu-
 di v' djanji dopolnili, in kar smo

sdaj na sebi s'he pomankljiviga in
pregresniga najdli, s' pomozhjo tvo-
je svete gnade poboljšhali, in tako
svojo vest bolj in bolj ozhishovali,
in smiram v' tvoji sveti gnadi ostali,
dokler nas k' sebi ne vsamešh, kjer
bomo, kar tukaj verujemo, vezhno
gledali; kar tukaj upamo, vezhno
vshivali, in tebe, vse ljubeshni vredni-
ga Boga, vezhno ljubili. Amen.

Sveta Marija, mati boshja in vsi
sveti apostelnj! profite Boga sa nas,
de bi po svestim dopolnovanji svete
boshje besede kedaj v' vašho drushbo
prishli. Amen.

Drugi del svete mashe,

od darovanja do povsdigovanja.

Vsemi, sveti Ozhe, vsigamogozhni
vezhni Bog! leta zhisti dar, kteriga
jest, tvoj nevredni slushabnik, tebi
svojimu shivimu in pravimu Bogu

darujem sa svoje bres shtevilne grehe, samere in sanikernosti; sa vse prizhujozhe, pa tudi sa vse verne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim v' svelizhanje in vezhno shivljenje. Amen.

O Bog, nash stvarnik in odrešnik! daj nam po skrivnosti te vode in tege vina, de bomo boshje natore Jesusa Kristusa ravno tako se vdeleshili, kakor se je on ponishal nasho zhloveshko natoro na-se vseti.

Darujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, in prosimo tvojo milost, de naj pride s' prijetnim duham pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva, v' nashe in zeliga sveta svelizhanje. Amen.

O Gospod! vsemi s' dopadenjem ta dar, kteriga v' duhu ponishnosti in s' shalostnim serzam pernesemo; ozhišli nashe serza od vsih makeshev greha, de ti vselej s' zhistim serzam slušimo, in smiram v' tvoji gnadi ostanemo.

Vsemi, sveta Trojiza! ta dar, kteriga ti darujemo v' spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jesusa Kristusa, Gospoda našhiga, in v' zhašt svete Marije vselej devize in vsih svetnikov. Naj bo v' zhašt njim, nam pa v' svelizhanje, in prosijo naj ti v' nebesih sa-naf, ki obhajamo spomin njih na semlji. Po Jesusu Kristusu, Gospodu našhim. Amen.

Povsdignimo svoje serza k' Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga! Spodobi se, in je prav, de te smiram in povsod hvalimo, sveti Gospod, vfigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! kteri si s' svojim edino rojenim Sinam in s' svetim Duham en Bog, en Gospod, ne v' edinosti ene pershone, ampak v' trojizi eniga bistva. Kar od tvoje zhašti po tvojim rasodenji verujemo, to tudi od tvojiga Sina in od s. Duha bres vfiga raslozhka mislimo; tako de v' sposnanji praviga in vezhniga Boga tri resnizhne pershone, ino eno edino bitje ino enako velizhastvo molimo. Ktero hvalijo angeli in arh-

angeli, tudi Kerubi in Serafi, ter ne
 jenjajo prepevati vsak dan in s' enim
 glasom reži: Svet, svet, svet si Go-
 spod Bog Sabaot! Polno je nebo in
 semlja tvoje zhaſti. Zhaſt tebi na vi-
 ſokim! Zheſhen bodi, kateri pride v'
 imenu Gospodovim! Zhaſt tebi na vi-
 ſhavah!

O uſmiljeni nebeſhki Ozhe! per-
 neſemo ti ta preſveti dar, in te v'
 imenu Jeſufa Kriſtufa, tvojiga Sina,
 ponishno proſimo ſa tvojo ſveto ka-
 toliſhko zerkev, ſa naſhiga papeſha
 I., ſa naſhiga ſhkofa I., ſa naſhiga
 zefarja I., ſa vſe verne kriſtjane, ſa
 vſe prizhujozhe; in te proſim tudi
 ſa vſe tiſte, ſa ktere ſim ſhe poſebno
 dolſhan moliti, ſlaſti pa ſa (tu-
 kaj ſtori ſpomini ſa ſhive, in
 imenuj tiſte, ſa ktere to ſveto
 maſho poſebno darujeſh, in
 tudi tiſte, ſa ktere poſebno mo-
 liti imaſh dolſhnoſt).

Sdaj ſe ſklenemo s' vſimi ſvetni-
 ki boſhjimi, poſebno s' viſoko zha-
 ſtitljivo Marijo devizo, materjo boſhjo;

in te prosimo, dodeli nam po njih
saflusljenji in njih proslnji smiram
in povsod svojo moglezhno pomozh.
Po Jesusu Kristusu Gospodu nashim.
Amen.

Tretji del svete mafhe,
od povsdigovanja do savshiva-
nja.

Per sadnji vezherji je vsel Jesus
kruh v' svoje svete roke, je svojiga
nebeslhkiga Ozheta sahvalil, je nad
kruh molil, ga prelomil, in svojim
uzhenzam dal, rekozh: „Vsemito in
jejte vsi od tega; sakaj to je moje
telo.“

O presveta hostja, v' kteri je sam
Jesus Kristus prizhujozh! Bodi sto
tavshentkrat zhesheho, o sveto resh-
nje telo! Presveto telo Jesusovo, kte-
ro je prezhisto deviza Marija rodila,
ktero je bilo sa nas na s. krishi u-

morjeno, bodi hvaljeno in zhefheno vekomaj!

Po vezherji je vsel Jesus kelih s' vinam v' svoje svete roke, je svoji-ga nebeshkiga Ozheta sahvalil, je molil nad vinam, in svojim uzhenzam dal, rekozh: „Vsemito, in pite vsi is njega; sakaj ta je kelih moje kervi, nove in vezhne savese, (skrivnost vé-re,) ktera bo sa vas in sa njih veliko prelita v' odpushanje grehov. Kolikor-krat boste to delali, storite v' moj spomin.“

O presveta reshnja kri Jesufova, ktera si bila sa nas na s. krishi pre-lita, bodi sto tavshenkrat zhefhena! Operi mojo omadeshano dusho od vsih grehov, kateri jo gnjusijo pred Bogam. Ozhisti moje serze, stori ga Bogu dopadljiviga, de ne bosh sastonj sa-me prelita, temuzh de me perpeljesh v' vezhno shivljenje. Amen.

Ker je Jesus sapovedal to v' njegov spomin delati, sato ti darujemo, o moj Bog! v' spomin presvetiga terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jesusa

Kristusa ta prezhisti in presveti dar, ta sveti kelih vezhniga shivljenja in ta kelih vezhniga svelizhanja.

Poglej s' milostivim in prijasnim oblizhjem na ta nash dar, o Gospod! in ga ravno tako dobrotljivo sprejmi, kakor si sprejel dar svojiga pravizhniga flushabnika Abeljna, dar ozhaka Abrahama ino velziga duhovna Melkisedeka.

Ponishno te prosimo, vsigamogozhni Bog, rezi si ta dar po rokah svojiga angela pernesti na svoj nebeshki altar pred svoje boshje oblizhje, de bomo vsi s' vso nebeshko dobroto in gna-do napolnjeni, kar nas bo vshilo Jesusovo presveto telo in kri.

Sdaj te pa tudi prosimo, dobrotljivi nebeshki Ozhe! usmili se vsih vernih dush v' vizah; posebno te pa prosim sa te dufhe (tukaj stori spomin sa dufhe v' vizah, in imenuj tiste, sa ktere si posebno dolshan moliti).

Pa tudi na nas, uboge greslnike, se milostivo osri, o Gospod! ker sau-

pamo v' tvojo neskonzhno milost; ino vsemi nas po tem revnim shivljenji v' drushbo vsih svojih isvoljenih, ne sa- voljo nashiga saflushenja, ampak is svoje persanashne milosti in po ne- skonzhnim saflushenji Jesufa Kristusa, Gospoda nashiga. Amen.

Ozhe nash, kateri si v' nebesih, i. t. d.

Odreshi nas, usmiljeni Ozhe! od vsiga hudiga po svoji neskonzhni mi- losti; in na proshnjo prezhiste devize Marije in vsih svetnikov nam daj mir v' nashim shivljenji; in brani nas pred vsimi sovrashniki, de nas v' smote ne sapeljejo, in od tebe ne odvernejo. Amen.

Zheterti del svete mashe,
od savshivanja do konza.

O Jesuf, nedolshno Jagnje boshje! usmili se nas, usmili se nas, in daj

nam mir. Daj nam srezhni mir; daj nam tisti mir, o Jezus! kteriga svet ne more dati; ohrani tudi svojo sveto zerkev v' miru in edinosti.

O Jezus, Sin boshji, ki si po volji svojiga Ozheta s' pomozhjo s. Duha s' svojo smertjo svet oshivel! ponishno te prosim, ozhišči vselej, preden tvoje s. reshnje telo prejmem, moje serze od vsih grehov, ino daj mi gnado, de se od tebe in od tvojih svetih sapoved nikedar ne odlozhim.

O moj Jezus! obvaruj me, de te ne bom nikoli po nevredno prejel. Obvaruj me té nar vezhi nesrezhe, de ne bom sam sebi sodbe in pogubljenja jedel, temuzh de bo tvoje presveto telo vselej moja dusho ohranilo v' vezhno shivljenje. Amen.

O Gospod! nisim vreden, de greslh pod mojo streho, pa rezi le s' besedo, in moja dusha bo osdravljena.

(Med maslnikovim obhajilam se tudi ti po duhovno obhajaj, in rezi.)

O Jezus, moj usmiljeni odreshe-
 nik! kako neisrezhenó ljubíši svoje
 nehvaleshne stvari! Svoje shívljenje
 si sa nas dal v' stráshnih bolezhinah,
 do sadnje kaplje si svojo sveto kri sa
 nas prelíl, in sdaj v' tem presvetim sa-
 kramentu vedno per nas ostanesh, se
 vedno sa nas rasshaljenimu nebeshkimu
 Ozhetu darujesh, in nashe revne du-
 she sa nebesa shívísh. O neskonzha-
 na ljubesen! O Jezus, preljubi shenín
 moje dushe! moja revna dusha hre-
 peni po tebi, kakor shejni jelen po
 mersli vodi! O pridi, moj Jezus! s'
 svojo gnado in ljubesnijo v' moje ser-
 ze; rasveseli, potolashi, oshivi me spet.
 Nasíti mojo dusho s' svojim presvetim
 reshnjim telesam, napoji jo s' svojo
 presveto reshnjo kervjo. O, nikar ne
 glej mojih grehov, s' kterimi sim te
 she tolikokrat rashalil! glej le moje
 gorezhe shelje, s' kterimi je moje ser-
 ze napolnjeno, in potrebo moje du-
 she, ktera je tako revna in slaba ka-
 dar s' teboj ni slenjena. Pridi tedaj,
 o Jezus, prekladka nebeshka mana!

pridi v' moje serze, ošlani ti v' meni
in^{*} jest v' tebi, in ohrani mojo dušho
v' vezhno shivljenje. Amen.

Dušha Kristusova, posveti me,

Telo Kristusovo, svelizhaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda is desne strani, operi me!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!

O dobrotljvi Jeshu! ušlišhi me.

V' svoje svete rane skri me,

Od tebe lozhiti se ne pusti me,

Sovrashnika peklenškiga varuj me,

Ob uri moje smerti poklizhi me,

K' tebi priti sapovej mi,

De s' tvojimi angeli hvalim te, sdaj
in vekomaj. Amen.

Naj ti bo, o sveta Trojiza; pri-
jeten ta dar, kteriga smo ti tukaj per-
nesli, in dodeli nam, svojim nevred-
nim flushabnikom, po tem svetim
daru gnado in milostivo odpushtenje
vseh naših grehov. Po Jeshu Kristu-
su, Gospodu našim. Amen.

Poshegnaj nas, prosim te, sveta
Trojiza. Bog Ozhe, in Sin in sveti

Duh, in tvoj shegen naj ostane vselej
per nas. Amen.

Sadnji evangeli.

V' sazhetku je bila Beseda, in
Beseda je bila per Bogu, in Bog je
bila Beseda. Ta je bila od sazhetka
per Bogu. Vse rezhi so po njej stor-
jene. . . V' njej je bilo shivljenje,
in shivljenje je bilo luzh ljudi....
Ta je bila prava luzh, ki rasvetli
vsaziga zhloveka, kateri pride na svet.
Na svetu je bil, in svet je bil od
njega storjen, pa svet ga ni sposnal...
In Beseda se je vzhlovezhila, in
je med nami prebivala, in vidili smo
njeno zhast, zhast kakor edino roje-
niga od Ozheta, polna gnade in ref-
nize.

Sahvalna molitev po sveti mashi.

Dobrotljivi Ozhe nebeshki! Is ze-
liga serza te sahvalim sa to veliko

gnado, de sim bil per tej daritvi svete mashe, v' kateri se ti je tvoj lju-bi Sin Jesus sam v' dar dal, tebi v' zhaft, in nam v' svelizhanje. Odpusti mi, o moj Bog! zbe nisim s' tako poboshnostjo, kakorshna se spodobi per tej presveti daritvi, v' kateri se ti sam Jesus Kristus daruje. Daj mi, te prošim, gnado posihmal vsako sveto mashe s' podobno poboshnostjo in s' perferzhno gorezhnostjo slishati, in Je-susoviga saflushenja smiram bolj se vdeleshevati.

O Marija, prezhiša deviza! sa-hvali ti sa-me dobrotljiviga Boga, ker je moja sahvala vse preflaba: de me je, nevredniga greslnika pu-stil per tej sveti daritvi biti; in spro-si ga, de naj mi to v' svelizhanje moje dushe saleshe. O mati Jesusova, prezhudna mati deviza! prosi svojiga ljubiga Sina Jesusa, kateri je sa naš svojo sveto kri prelil, de bi sa-me saštonj ne bila prelita. Amen.

M o l i t v e

sa spoved in sa f. obhajilo.

Ljubi moj kristjan! zhe ti zhas in perloshnost ne perpuštita dolgih molitev opravljati, kedar k' spovedi in k' f. obhajilu gresih, opravi vsaj lete kratke prav poboshno in veliko bolj s' serzam kakor s' uftmi.

Molitev pred isprashevanjem vesti.

O Gospod, moj Bog! Jesus Kristus, prava luzh, ktera jih rasvetli, kateri se v' temotah snajdejo; rasvetli sdej mojo vest s' pomozhjo gnade trosthtarja f. Duha, de bom samogel vse

svoje grehe na tanko sposnati, vse perferzhno obshalovati, se jih zhisto spovedati in resnizhno spokoriti, de spet tvojo gnado in prijasnost sadohim, in tvoj otrok ostanem. Amen.

O Marija! ti perbeshalishe vsih spokornih gresnikov, pròsi sa-me Jesusa, svojiga ljubesnživiga Sina, de bi mi sdej tako sposnanje mojih grehov dodelil, kakor jih bom pred njegovo ojstro sodbo sposnal. Amen.

Sdej pa na tanko isprashaj svojo vest, de bosh sposnal, kaj si od svoje sadnje spovedi s' mislijo, s' besedo, s' djanjem in s' sámudo dobrih del gresnil.

Molitev po isprafhevani vesti.

O moj Bog in moj Gospod, moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! sdej sposnam, de sim spet veliko gresnil, de sim te velikokrat rasshalil, in tvoji boshji ljubeshni nasproti ravnal. — O

moj dobrotljivi Bog! dolshan sim te is zeliga serza zhes vse ljubiti, ker si sam v' sebi vse zhasi in ljubesni vreden, in ker si moj nar vezhi dobrotnik; pa ne de bi te bil resnizhno ljubil, in ljubesen do tebe v' dopolnovanji vsih tvojih sapoved skasoval, sim tolikokrat tvoji sveti volji nasproti ravnal, in te rasshalil. — Ah, moj Bog! is serza mi je shal, de sim ti tako nehvalessen bil; is serza so mi shal vsi moji grehi, f' kterimi sim spet svojo vest omadesheval. O, de bi jih nikoli storil ne bil, o de bi te ne bil nikedar rasshalil! — Ah, hozhem se pa vsaj odslej vsaziga greha, tudi majhniga, skerbno varovati, in tudi vsake gresne perloshnosti skerbno se ogibat! Daj mi svojo sveto gnado, prosim te, o Gospod! de spolnim ta svoj sklep.

O milostivi Bog, o usmiljeni Jesus! osri se po svoji milosti na-me ubosiga gresnika, in daj mi gnado, de se bom sdej tukaj pred tvojim namestnikom vsih svojih grehov tako na

tanko, resnizhno in odkritoserzhno spovedal, kakor ko bi pred teboj, o Jesuf! klezhal. Amen.

O Marija, usmiljena mati Jesufova! spròsi mi od Jesusa prav poterto, ponishno in spokorno serze, kteriga Bog nikedar ne savershe, de se bom po resnizhni pokori s' tvojim rasshaljenim nebeshljim Ozhetam spet spraviti samogel. Amen.

Molitev po spovedi.

Moja dusha! hvali Gospoda, in vse, kar je v' meni, naj hvali njegovo sveto ime. Hvali Gospoda, moja dusha! in nikar ne posabi vsih njegovih dobrot. On je, kteri vse tvoje pregrehe odpushta, vse tvoje slabosti osdravlja; kteri tvoje shivljenje od smerti rešhi, ti obilno milost in usmiljenje skasuje. On je, kteri te po tvojih sheljah s' dobrotami obdaruje. Gospod je usmiljen in milostiv, sanashljiv in poln usmiljenja. On ne ravna s' menoj po

mojih pregrehah, in mi ne povražhuj po mojih hudobijah. Sakaj kakor visoko je od semlje do nebes, tako veliko je njegovo usmiljenje do mene; kakor delezh je sonzhni is-hod od sa-hoda, tako delezh od mene je on mo-je pregrehe djali; kakor se ozhe usmili svojih otrok, se je Gospod mene usmilil, ker vé, kako slaba stvar sim. (Is. 102. pl.)

O Jezus, moj usmiljeni odreshe-nik! ponishno te prosim, naj ti bo pri-jetna ta moja spoved po neskonzhni vrednosti tvojiga svetiga terpljenja; in kar mi she manka prave shaloſti in terdniga sklepa, prosim, de ti, o Je-sus! vſo mojo pomankljivost dopolni, in mi veliko gnado dodeli, de bi v' prihodnje s' vezhi gorezhostjo sa sveli-zhanje svoje dushe ſkerbel, in de bi sa res rajſhi vſo zhaſno ſhkodo, tudi zelo grenko smert preſtal, kakor tebe kdaj vezh ſ' kakofhnim greham ras-shalil. O Jezus! ſtori me ſtanovitniga v' mojim dobrim sklepu.

O ljubesnjava mati Marija! ki si bres vřiga greha shivela, in do konza svojiga shivljenja Bogu sveřta ořtala; sprōsi tudi meni gnado, de se bom sdaj, ko so mi grehi odpuřheni, novih grehov bolj řkerbno vāroval, kakor do sdaj, in de bom v' poboshnim kerřhanskim shivljenji do konza sveřt ořtal, de dořeshem vezhno svelizhanje. Amen.

Molitev pred ř. obhajilam.

O Jesuf, řin boshji, kralj vezhne zhařti, pred kterim se treřejo nebesa in vse druge obladi! o Jesuf, řvetnik vřih řvetnikov! o prezhudna neisrezhena řvetořt, ki je ni nobene řtvari de bi bila po tvoje zhiřta in bres madesha! pridi sdaj k' meni ubogi, revni řtvari, ker te řhelim tako vredno prejeti, kakor so te tvoji nar řvetejřhi priřatli prejeli. — O dobrotljiv-Jesuf! daj mi sdaj tako gorezho ljubesen do tebe, kakorřhno ři ti do mene řimel, ker ři toliko sa-me terpel. Is řgol

ljubesni do mene in do vsih ljudi si bil sanizhevan, sovan, tepen in krishan. O moj Jesuf! sa-me si bil umorjen, de bi mi vezhno shivljenje perdobil; in v' tem presvetim sakramentu preshivish in ohranish mojo dusho v' vezhno shivljenje.

O Gospod! nisim vreden te prejeti, ker sim te she tolikokrat rasshalil, in she nisim, kakor bi mogel, svojih grehov obshaloval, in se spokoril.

O Gospod! nisim vreden te prejeti, ker she nisim dosti od nagnjenja do vsakdanjih grehov ozhishen.

O Gospod! nisim vreden te prejeti, ker se she nisim dosti v' tvojo sveto voljo vdal, in tvoji pokorshini popolnoma podvergel.

Ah, moj Jesuf! sposnam, de sam is sebe zelo nizh nisim vreden; te v' presvetim refhnjim telesu prejeti. — O vsigamogozhni Bog, moj usmiljeni Svelizhar! kateri me sam vabish, de naj k' tebi pridem, in te prejmem, ozhishi moje serze, in me s' mozhjo svoje boshje ljubesni vredniga stori,

de te s' shivo vero, f' terdnim saupanjem, s' gorezho ljubesnijo, f' perferzhno shaloštjo in f' stanovitnim sklepanjem, tebe, o Jesuf! svojiga praviga shiviga Boga.

O Marija! ki te je Jesuf svojo devishko mater isvolil, pròsi sa-me Jesusa, de bi ga sdej f' tako zhistim serzam prejeti samogel, kakorshno je bilo tvoje preljubo serze, in s' tako sve-to ljubesnijo, kakorshno si ti smiram do njega imela. Amen.

Molitev po f. obhajilu.

O Jesuf, moj dobrotljivi odreshe-nik! zhašt in hvala ti bodi; de si me k' svoji sveti misi povabil, in mi svoje presveto reshnje telo savshiti dal. — O usmiljeni Jesuf! kolikokrat fim te she prejel, pa fim she smiram tako slab in pomankljiv per vsih rezheb, in popolnoma nevreden gnad, ki mi jih daješh. — O Jesuf! odpusti mi vso mojo pomankljivost, vso mojo nevred-

nost. Is zeliga serza shelim tako shiveti, de bi te samogel vselej prav vredno prejeti, kader k' s. obhajilu perstopim; de bi ta nebeshka jed moji dushi vselej to storila, kar telesna jed truplu stori; de bi jest, ker ta svet nebeshki kruh vshivam, tudi sveto shivel, in kedej vezhno nebeshko shivljenje dosegel. — O, kako bi mogla moja dusha v' svetosti in v' boshji ljubesni smiram rasti, ker tebe vshivam, o Jesus, ki si vezhna ljubesen in svetost! — Daj mi gnado, o Jesus! de te bom vselej prav vredno prejel, de bo prejemanje tvojiga presvetiga reshnjiga telefa moji dushi smiram bolj in bolj k' dobrimu pomagalo, de se ne pergodi tudi meni, kar je od Judesha pisano: de po tem grishleji je satan v' njega shel. O Jesus! obvaruj me te nar vezhi nesrezhe, nevredniga prejemanja svetih sakramentov. — O Jesus; bodi moje nar vezhi veselje in sladkost, bodi moje upanje, moje perbeshalishe, moj poterdnik in moja pomozh. Tebi se sdej popolnoma srozhim, stori s' menoj po svoji sveti volji.

Pomagaj mi f' svojo sveto gnado, de bom smiram bolj perferzhno Boga lju-bil, mu smiram svestejshi flushil, in is ljubeshni do njega vse njegove sapo-vedi na tanko dopolnoval. Vse to te prosim, o Jesus! po tvojim neskonzh-nim saflushenji. Amen.

O Marija! preljubeshnjiva mati Je-susova! prosim te, ker se ne morem sam Jesusu dosti sahvaliti sa njegovo neskonzhno dobroto, daj mu ti sa-me zhaft in hvalo, ker je mene, ubosiga greshnika, k' svoji misi povabil. Proši ga pa tudi, de mi gnado dodeli, de bi ga, kakor ga tukaj vezhkrat vshi-jem, v' nebeshih vse vezhne zhase vshi-val. Amen.

Ljubesnjeni sdihljenji k' Jesusu v' sakramentu presvetiga reshnjiga telefa.

Ljubi moj kristjan! leto sdihtovanje in premishljevanje, ktero tukaj najdesih, ti bo per obiskanji presvetiga reshnjiga telefa tudi k' dobrimu. Kadar tedaj utegnesih se vezh zhasa pred svetim sakramentam pomuditi, beri tudi en ali drugi sdihljej s' poboshnostjo in s' ljubesnjo.

1.

Pridite, in poglejte, hzhere Sionske! kralja Salomona s' njegovo krono, s' ktero ga je kronala njegova mati v' dan njegoviga sarozhenja, v' dan, ko je bilo njegovo terze polno

veselja.“ *) — O ve hzhere gnade boshje, ve dushe, ktere Boga ljubite! stopite is posvetne teme, in premisbljujte Jesusa, svojiga kralja, kronaniga s' ternjevo krono, s' krono sanizhevanja in bolezhin, s' ktero ga je Judovska s-hodniza, ona nesvesta mati, kronala v' dan njegoviga sarozhenja, to je, v' dan njegove grenke smeri, po kateri se je on na svetlim krishi s' nashimi dushami sarozhil. Stopite sdaj sem, in premisbljute, s' kakoshno ljubesnijo in prijasnostjo nas tukaj Jesus v' presvetim sakramentu perzhakuje, ker se s' nami v' vezhni ljubeshni sarozhiti sheli.

O moj preljubeshnivi Jesus, koliko si mogel prestati, preden si se nam samogel v' presvetim reshnjim telesu sapustiti, v' katerim se popolnama s' nami sklenesh, in nashe dushe v' vezhno shivljenje ohranish! Ah, kakoshno sanizhevanje, kakoshne grosovitne bolezhine, kakoshno strashno

*) Vif. Pef. 3, 11.

smert si mogel pred preštati! — O
 moj Jezus! ker si ti toliko sa na-
 storil, de bi bili tukaj in v' vezhno-
 sti f' teboj sklenjeni, te prosim, pri-
 di, pridi in skleni se tudi s' mojo
 revno dusho, ona je bila nekdej sa-
 voljo svojih grehov tvoja sovrashniza,
 sdaj pa jo hozhesh f' svojo gnado ta-
 ko visoko povsdigniti in pozhasiti,
 de je tvoja nevesta. Pridi tedaj, o
 nebeski Shenin! terdno ti obljubim,
 de ti bom odslej popolnoma svest.
 Kakor nevesta, ktera svojiga shenina
 resnizhno ljubi, ravno tako bom tu-
 di jost sdaj le v' to mislil, kako bi
 mogel bolj tebi dopadljivo shiveti.
 Sdaj te hozhem ljubiti savoljo tebe
 samiga, bres lastniga dobizhka; lju-
 biti te hozhem bres nehanja in tako
 popolnoma, de ne bo nobena druga lju-
 besen vezh v' mojim serzu proslora
 nashla. Ves in popolnoma tvoj she-
 lim biti in ostati. — O moj Jezus!
 pomagaj mi f' svojo gnado to spol-
 niti, kar ti tukaj obetam.

-2.

„Moj ljubi mi je venez mire, on bo v' mojim nederju ti-zhal.“ *) — Kadar se mirovo drevesze naseka ali nareshe, pertezhe is sarese mokrota, ktera je dobro sdra-vilo. — To je podoba ljubesnživiga Jesufa, nashiga usmiljeniga Odreshe-nika. On je v' svojim terpljenju na svojim svetim truplu grosovitne rane prejel, is kterih je njegova presveta kri obilno tekla, f' ktero sdaj v' sakramentu presvetiga reshnjiga telefa nashe dushe osdravlja, vezhniga pogubljenja varuje, in sa nebesa shivi.

O prelubesnjivo mirovo drevesze, moj dobrotljivi Jesus! kadar te premishljujem na krishi visezhiga in vsi-ga ranjeniga, me shalošt obide, in se mi perferzhno smilish. Kadar te pa premishljujem v' presvetim sakramentu prizhujozhiga, ali kadar to veliko frezho imam, de te smem prejeti;

*) Vis. Pef. 1, 12.

ah, takrat si mi ti bolj prijeten in
sladak, kakor nar boljšhi pijazha shej-
nimu zhloveku. — Pridi tedaj, o moj
preljubi nebeshki Shenin! pridi, in
napoji mojo revno shejno dusho s' svo-
jo boshjo gnado, s' svojo presveto lju-
besnijo.

Ah! kakoshne sladkosti obzhutim
v' svojim serzu, kadar to premishlju-
jem, de per svetim obhajilu ravno
tistiga Jesusa, preljubiga Svelizharja,
prejmem, kateri je na svetim krishi
vso svojo kri prelil, de me je s' svo-
jo smertjo od vezhne smerti odre-
shil. — O Jesus! kako velika je mo-
ja nehvaleshnost, ker te she toliko-
krat s' greham rasshalim! — De bi
ti jest nikedar vezh tako nehvaleshen
ne bil, in de bi te nikedar vezh is
svojiga serza ne pregnal, pa tudi te-
be ne persilil, de bi me mogel sapu-
stiti; sim sdaj terdno sklenil s' stano-
vitno ljubesnijo tebe, o moj dobrot-
ljivi Jesus! na svoje serze navesati;
tukaj naj bo tvoje pozhivalishe, tu-
kaj, o Jesus! vedno ostani. — Vse

vezhne zhase hozhem s' Jesufam v' sveti ljubeshni sklenjen ostati!

3.

„Kadar je bil kralj v' svojim pozhitku, je moja narda svoj duh dajala. *) — Kadar Jesus per svetim obhajilu k' nam pride in per nas prebiva, o kako na tanko vidi in sposna takrat dusha per luzhi, ktero leta kralj nebeshki seboj pernese, svojo slabost in nevrednost! — Kakor imajo narda sa slabo in revno seljshe, tako se tudi dusha, kadar jo Jesus per svetim obhajilu rasvetli, nar' slabshi in nar' revnishi sposna; in leto ponishno sposnanje je nebeshkimu kralju tako prijeten duh, de jo smiram bolj prijasno in ljubeshnivo k' sebi vabi, in se smiram bolj na tanko s' njo sklepa, in jo toliko bolj rasvetljuje, kolikor bolj se sama sebe ponishuje.

*) Vif. Pef. 1, 11.

v' Zhe tedaj shelish, moja dusha! de bi Jesus v' tebi prebival, premish-ljuj in sposnaj svojo veliko revshino in slabost; kaj si; ponishaj se, kolikor je mogozhe, in presheni od sebe vso lastno ljubesen, ktera Jesusa od tebe odverne, in mu brani v' tebi prebivati.

O moj preljubesnivi Jesus! pri-di s' svojo nebeshko luzhjo, in daj mi prav sposnati svojo nevrednost, svojo slabost, svojo revshino, svoje nizh; daj mi prav ponishno serze, de bosh s' dopadenjem v' njem prebival, sakaj ti le v' ponishnih serzih rad prebivash.

4.

„Mislite vselej dobro od Gospoda.“ *) — Sakaj, moja dusha! sakaj imash tako slabo saupanje v' neskonzhno dobroto in ljubesen svojiga Svelizharja? Sakaj terdno ne saupash? Ker te je Jesus she toliko-

*) Modr. 1, 1.

krat tako visoko pozhaštil, de je k' tebi prishel, in se s' teboj skenil; moreh terdno saupati v' svojiga neskonzhno ljubesniviga Svelizharja, in s' svojim saupanjem se moreh kolikor ti je mogozhe, vredno storiti njegove nesapopadljive ljubesni, is ktere se on tebi ves in popolnoma da. — Res je, on je pravizhen Bog, in strashne so njegove sodbe; tode le sa prevsetne in terdovratne. Ali sa ponishne in spokorne, kateri njega ljubiti, in njemu samimu dopasti shele, so pa njegove sodbe sgol usmiljenje in ljubesen. Lete njegove sodbe pridejo is ozhetovskega serza, ki je polno ljubesni in dobrote; in so take, de je David, kadar jih je premishljeval, veliko saupanje v' svojim serzu obzhu-til, in je rekel, de boshje sodbe mu sgol veselje dajejo. (Pl. 118).

Ah, nash vsigamogozhni Bog je neskonzhno ljubesnjev in dobrotljiv vsm, kateri ga is serza ljubijo, in v' vsih rezheh njegovo presveto voljo dopolniti, in njemu samimu dopasti ishe-

jo!
nje
niz
kal
lju
safi
pol
teb
pro
serz
niti

ga
ja
ja
na
sti
ga
pra
va-
Po
bo

jo! — O moj Bog, moje edino upanje, moja edina ljubesen! moje serze nizh drusiga tako mozhno ne sheli, kakor tebe samiga resnizhno in vselej ljubiti, tvoje sveto dopadenje vselej saflushiti, tvojo boshjo voljo vselej dopolniti, in do konza svojiga shivljenja tebi popolnoma svest ostati. Daj mi, prosim te, gnado vse to, kar tako perserzhno shelim, tudi na tanko dopolniti.

5.

Slifhim glas svojiga ljubi-
ga, kateri terka: Odpri mi, moja sestra, moja priyatliza, moja golobiza, moja neomadeshana! — *) To je glas, ki ga Jesus puli slifhati v' serzu tistiga, kateri nje-
ga resnizhno ljubi in ishe. Odpri mi, pravi, ljuba dusha! svoje serze, de-
va-nj grem, in se s' teboj saveshem. Po tej savesi bosh moja sestra, ker bosh meni enaka, bosh moja perjat-

*) Vis. Pef. 5, 2.

liza, ker ti bom svojo gnado obilno dodelil? bosh moja golobiza, ker ti bom dal krotkost, ponishnost, resnizh-niga duha; bosh moja neomadeshva-na, ker ti bom dal duha zhištosti, du-ha svete ljubesni. — In potlej she na daljej terka in klizhe, de bi se mu vrata odperle: „Sakaj moja gla-va je polna rose, in moji lasje so polni ponozhnih kapelj.“ *) S' tem hozhe rezhi: Premisli, ljuba dušha! de sim te vso nozh tvojiga shiv-ljenja, to je dokler si v' grehih shivela, zhakal; sdaj vsaj se na-me osri, in do-bro premisli, de sdaj, ne de bi s' shibo svoje pravizhne jese k' tebi prishel, in te ojstro shtrafal, pridem v' presvetim sakramentu k' tebi s' obilnimi gnada-mi, ktere pustim, kakor nebeshko ro-so, na tvoje revno serze padati, de se bo tvoje serze od posvetnih shélj ozhi-stilo, de bo ves nezhišti ogenj v' njem pogashen, in de se v' njem vname ogenj svete zhište ljubesni do mene.

*) Vis. Pef. 5, 2.

Glej, moj J̄esuf! kakor hitro tvoj glaf saſliſhim, ti s' veſeljem odprem ſvoje ſerze. Ah, le pridi, le hitro pridi v' moje revno, ſuho, mlazhno ſerze, in ſpreoberni ga po ſvojim dopadenji, napolni ga s' ljubesnijo do tebe! Vſimu drugimu nagnjenju ſe odpovem, in le tebe ſamiga ſhelim ljubiti. — O moj J̄esuf! vsemi me popolnoma v' ſvojo oblaſt, in daj mi gna- do, de ſe popolnoma tvoji ſveti volji podverſhem, in de nikedar vezh tvoji ljubezni in tvojim ſvetim namenam naſproti ne ravnam.

6.

„Moj ljubi naj pride v' ſvoj vert, in naj vſhije ſad ſvojih jabelk.“*) — Duſha, ktera J̄eſufa per ſvetim obhajilu vredno prejeti ſheli, ga more ljubesnjiivo k' ſebi vabiti, in rezhi: Pridi, o J̄eſuf, moj preljubesnjiivi Shenin! pridi v' moje revno ſerze, v' kterim ſo popred tvoji ſo-

*) Viſ. Peſ. 5, 1.

vrashniki gospodarili, sdaj pa je s' tvojo gnado in pomozhjo spet tebi podversheno. Pridi v' moje serze, in pokusi sad tistih zhednost, ktere je tvoja gnada v' mojim serzu obrodila, in ktere mi ti, kadar k' meni pridešh, seboj pernešesh.

Ah, moj Jesuf! jest nisim vreden, de bi ti moje serze ozhistil; ali savoljo svoje lastne boshje zhaſti ga ozhisti in osnashi; ſtori, de bo rodilo sad tvoje boshje ljubeshni; ſtori ga popolnoma tebi dopadljiviga, de bosh vsaj v' prihodnje, kadar te per ſvetim obhajilu prejmem, v' njem prijetno prebivališhe najdel.

7.

„Per perſih vaf bodo noſili.“ *) — S' ljubeshnjivimi beſedami govori Jesuf v' preſvetim ſakramentu duſham, in jim pravi: Pridite, perbliſhajte ſe k' mojimu serzu, ki je polno ljubeshni in uſmiljenja; ve bote

*) Is. 66, 12.

is njega vse gnade sadobile, tudi zelo mojo lastno kri, ktero vam v' tem presvetim sakramentu radovoljno in dobrotljivo delim; jest vas bom ljubesnivo hranil in preshivel, kakor mati svoje nedolshno dete. — Kteri pastir, pravi s. Krisostom, redi in napaja svoje ovzhize s' svojo lastno kervjo? — Sej so s'he take matere, ki nozhejo svojih lastnih otrok doжити, ampak jih amam dajo. — Ti pa, o nebeski pastir! ki si poln neskonzhne ljubeshni do svojih ovzhiz, ti jih s' svojo lastno presveto kervjo shivish, in v' vezhno shivljenje hranish.

Sato imajo pa tudi svete dushe, ktere te resnizhno ljubijo, take gorezhe shelje do tebe, o Jesus v' presvetim reshnjim telesu! Kadar je s. Katarina Sienzhanka k' svetimu obhajilu shla, je take neisrezhene shelje do lete dushne hrane v' sebi obzhutila, in se je s' takim veseljem k' misi boshji perblishala, kakor lazšno dete k' svoji materi hiti. — In toraj tudi sveta nevesta (v' vis. pes. 1,) na

snanje daje, de bolj zhišla tiše gnade, ktere is ljubesnživiga serza Jesufovigā isvirajo, in v' presvetim sakramentu k' nam pridejo, kakor vse druge dobrote in vse nizhimerno bogastvo vsiga sveta.

Ker si tedaj tako dobrotljiv, o Jusuſ! de me per svetim obhajilu ſ' svojim laſtnim presvetim telesam in ſ' svojo laſtno presveto kervjo shiviſh; ſe po vſi pravizi ſpodobi, de vse poſvetno veſelje, vse poſvetne ſladkoſti ſavoljo tebe ſapuſtim. Sareſ, is ljubezni do tebe ſe rad vſimu poſvetni-
mu odpovem, in ſim perpravljen, po tvoji volji rajſhi vse hudo kakor dobro imeti, de le ſ' teboj ſklenjen oſtanem. Doſti ſim veſel in ſadovoljen, de le ti imaſh, o moj Bog! nad menoj dopadenje, in de ſe le tvoja boſhja volja, kakor je vredna, vselej na tanko dopolni. — Vſe moje veſelje in bogastvo na tem in na unim ſvetu naj bo tvoja ſveta gnada in tvoja neſkonzhna ljubesen.

8.

„Jejte, prijatli! in pite, vpijanite se, preljubesnivi.“ *) — Tisti, kateri so she le prijatli boshji postali, in kateri so she le sazheli po poti poboshnosti hoditi! si morejo per prejemANJI presvetiga reshnjiga telefa veliko persadevati, de jim leta nebesbka jed v' svelizhanje saleshe. Tistim pa, kateri po poti poboshnosti she dalj zhasa hodijo, si ni vezh treba toliko persadevati, ker njih velika ljubesen do tega presvetiga sakramenta she sama njih serze perpravlja, de s' velikimi sheljami k' misi boshji perstopijo, kakor shejin zhlovek k' merslimu studenzu. Tisti pa, kateri so she popolnoma pravizhni, in kateri so imenovani preljubesnivi, to je, kateri Boga resnizhno in zhes vse ljubijo, in so tudi od Boga ljubljeni, tisti se per prejemANJI presvetiga reshnjiga telefa tako re-

*) Vis. Pef. 5, 1.

kozh vpijanijo, to se pravi, od sgol velike ljubesni do Jesufa so tako rekozh vsi sguhljeni, de vse posvetno veselje in vse, kar se na svetu snajde, tudi sami se posabijo, in le v' to mislijo, kako bi Bogu bolj dopadli, in mu svojo ljubesen bolj skasovali.

O moj preljubi Jeshuf! take popolnamasti jesh' she nimam; ti pa, o vfigamogozhni Bog! me lahko k' njej povsdvignesh. Jesh' she nisim v' shtevihu tishih, kteri so imenovani preljubesnjivi, ker sim she v' prevelizih grehah in greshnih navadah; ali tebi, o Jeshuf! je lahko, me v' leto presrezhno shtevilo postaviti. Pridi tedaj k' meni, o kralj ljubesni! in vse mi moje zelo serze v' svojo oblast. Postavi in poterdi v' meni kraljestvo svoje ljubesni, tako de bo v' prihodnje le tvoja presveta ljubesen v' mojim serzu kraljevala, in de ji bom vselej popolnoma podloshen.

O moj Jeshuf! daj mi gnado, de se popolnoma tebi vdam, in ves v'

tebi sgubim; stori de sam se in vse stvari in vse posvetno veselje posabim, de odslej nizh drusiga ne mislim, kakor tebi dopasti; in tebe samiga ljubiti. — O moj dobrotljivi Jesus! moj ufmiljeni Odrešhenik! to gnado te prosim po neskonznim saflushe-nji tvojiga britkiga terpljenja in tvoje grenke smerti.

9.

„Podpirajte me s' zvetjem, pokrepzhujte me s' jabelki; sakaj ljubeshni omagujem.“ *) — Dusha, ktera Boga ljubi, takrat omaguje in medli, in svojo slabost sposna, kadar sama sebe in vse drugo posabi, in le v' to misli, kako bi svojo mozh spet sadobila; in jo sadobi po gorezhi ljubeshni in po svetih sheljah do pre-svetiga sakramenta, ktere so Bogu kakor lepo dišhezbe zvetje; in po pravizhnih delih ktere so mu kakor pri-jetni sad njegove ljubeshni.

*) Vil. Pef. 2, 5.

O moj dobrotljivi, v' presvetim sakramentu skriti Bog! ker je tvoja sveta volja, de naj samo sa-te shivim, stori tedaj s' menoj, karkoli hozhesh. Daj mi gnado, de vse drugo is misli spustim, in le v' to mislim, in le tega shelim, de bi tebi smiram vezhi ljubesen skasoval, in tebi smiram bolj dopadljiv postal. Stori tudi, o Jesus! de moje shelje tebe resnizhno ljubiti, ktere so ti kakor lepo dishezhe zvetje, ne bodo smiram zvetje ostale, ampak de bo is tega zvetja tudi tebi prijetni sad dosorel; to se pravi, de bom is ljubeshni do tebe veliko storil in veliko terpel, ker si tudi ti is ljubeshni do mene tolikanj storil in tolikanj terpel. — O moj Bog! daj mi gnado te resnizhno in is zeliga serza ljubiti, ne le s' besedo, ampak v' djajni in v' vsim shivljenji; daj mi gnado te zhes vse ljubiti v' shivljenji in v' smerti in yso vezhnost.

10.

„Moj ljubi je bel in rudezh, smed tavshent isvoljen.“ *) —
 Nafh preljubi Jesus je bil, ker je nedolshno, prezhisto Jagnje boshje, ktero nar manjshiga makesha na sebi nima; in rudezh je savoljo svoje gorezhe ljubeshni do naf. — O nedolshno, neomakeshano, od ljubeshni do naf gorezhe Jagnje boshje! kdaj ti bom vender jest enak? Kdaj bom zhist, kakor si ti, o nebeshki limbar? Kdaj bom od ljubeshni do tebe ves gorezh, kakor ti od ljubeshni do mene gorish? — Odpovem se vsi drugi ljubeshni, in si isvolim tebe samiga sa svojo edino in vezhno ljubeshen. — Prozh od mene vse stvari, ktere hozhete kaj od tiste ljubeshni imeti, ki sim jo vso Boga dolshan! Naj vas ljubi in ishe, kdor hozhe, jest hozhem sdaj le Boga ljubiti, in njega samiga iskati, njemu hozhem svoje zelo serze dati; naj bo

*) Vif. Pef. 5, 10.

odflej on sam gospodar tega nehvalshniga serza, ktero je do sdaj tolikokrat stvaril bolj ljubilo, kakor stvarnika.

O moj Bog! moj dobrotljivi Jesus! prosim te, poterdi me s' svojo sveto gnado, de bom to, kar sdaj terdno sklenem, do konza svojiga shivljenja svesto dopolnoval.

11.

„Dobrota in perljudnost Boga nashiga Svelizharja se je pokasala.“ *) — Kadar se je Sin bo-shji vzhlovezhil, je zelimu svetu pokasal, kako neskonzhno ga ljubi. Ker je pa v' presvetim sakramentu med nami prizhujozh, vidimo, kako delezh gre njegova dobrotljiva in skerbna ljubesen do nas! To nas sveta vera uzhi. Kdor pa prave shive vere nima, pravi s. Avgushtin, njemu se morajo neumne sdeti te besede Jesusove: „Jejte moje meso, pite mojo kri;“ to se pravi:

*) Tit. 3, 4.

„De bote prav sposnali, ljubi moji ljudje! kako vas ljubim, je moja volja, de k' meni pridite, in s' mojim lastnim mesam in s' mojo lastno kervjo svoje dushe v' vezhno shivljenje hranite.“ — O sveta vera, ki nas tako visoke rezhi uzhish! —

O dobrotljivi Jesus, kako nesa-popadljiva je tvoja ljubesen! Kdo bi si bil kdaj to le domishljevali mogel, kar si ti sares sa nas storil, de si nam svoje lastno presveto telo, in svojo lastno kri savshiti dal! — Nekteri tvojih posluhavzov, kadar so is tvojih ust shli, de jim hozhesh svoje lastno meso jesti, in svojo lastno kri piti dati, so te besede tako terde, in to rezh tako ostudno nashli, de niso hotli vezh posluhati, she manj verovati; ampak so te sapustili, in od tebe shli. In vender so tvoje besede vezhna resniza.

In kaj shelish, o Jesus! sa vse to, kar si sa nas storil, od nas dobiti? Kaj drusiga, kakor nasho ljubesen. Ravno tako je Bog tudi Israelzam rekel: „Ino sdaj, o Israel! kaj hozhe Gospod

tvoj Bog od tebe drusiga imeti, kakor de se boj Gospoda svojiga Boga, in de po njegovih sapovedih shivi, in ga ljubi.“*)

O moj dobrotljivi Jusuſ, koliko obljuſiſh in daſh tiſtimu, kteri te reſnizhno ljubi! Obljuſiſh mu ſvojo neſkonzhno preſveto ljubesen; **) obljuſiſh mu ga vſelej ſpet ljubeshnivo ſprejeti, ko bi ſe tudi vzhaſi od tebe odvernili; ***) obljuſiſh mu k' njemu priti ſ' Ozhetam in ſ' ſ. Duham, in v' njegovim ſerzu vſelej prebivati. ****) — Kaj nam ſamoreſh ſhe vezh obljubiti, de bi naſ k' ljubeshni do tebe obudil!

O Jusuſ! ti ſhelſh od mene ljubljen biti, in to ſo tudi moje narvezhi ſhelje. — Ljubim te, o moj dobrotljivi Svelizhar! pa ne ſhe prav in doſti. Daj mi gnado, te proſim, de te bom prav ljubil; daj mi gna-

*) V. Buk. Mojs. 10, 12. — **) Prip. 8, 17. — ***) Zah. 1, 3. — ****) Joan. 14, 23.

do, de te bom doſti ali vſaj toliko ljubil, kolikor te ljubiti ſhelim.

12.

„Ne glejte na to, de ſim o-gorela, ſakaj ſolnze me je o-shgalo.“ *) — Gorezhnoſt mojih ſhelja, pravi ſveta neveſta v' viſoki peſmi, me je oshgala. Jeſt pa morem obſtati, o Jeſuſ! de me je vrozhina moji-ga greſhniga nagnjenja tako gerdiga ſtorila. Gerda in nagnjuſna je moja duſha ſavoljo velizih grehov mojiga doſdanjiga ſhivljenja; ali tvoje neſkonzhno ſaſluſhenje, o moj dobrotljivi Svelizhar! jo ſpet ozhiſti, in lepo ſtori. V' tiſtim neſreznim zhaſu, kadar ſim ſe bil od tebe odlozhil, je bila moja duſha vſa zherna in gerda; sdaj pa, ker ſim po tvojim uſmiljenji ſpet ſ' teboj ſklenjen, je tvoja gnada in ljubesen in tvoja neſkonzhna lepota mojo duſho ſpet zhiſto in lepo ſtorila.

*) Viſ. Peſ. 1, 5.

Zhaſt in hvala ti bodi, o Jeſuf! ſavoljo tvojiga uſmiljenja. O nikar ne perpuſti, de bi te jeſt ſhe kdaj ſgubil, tebe, o vezhna lepota! od ktere vſa moja lepota pride; in de bi ſe ſpet povernil v' ſvojo poprejšnjo gerdobijo. Puſti me rajſhi umreti, kakor de bi ſvojo duſho ſ' kakolſh-nim ſmertnim greham omadesheval. — Ljubim te, o neſtvarjena, vezhna lepota! Shelim, in te proſim, de bi ſe tudi moja duſha ſmiram bolj in bolj tvoje neſkonzhne lepote vdeleſhila, ſato de bi ti ſmiram bolj do-padla, in de bi jo ti ſmiram bolj ljubil.

13.

„Vlezi me, in bomo ſa duham tvojih maſil tekli.“ *) — Ker ſe jeſt v' prizhujozhim ſhivljenji ne morem ſ' teleſam k' tebi, o moj Jeſuf! v' nebefa povſdigniti, ſato ſi ti iſ nebef k' meni priſhel, in ſe v' tem

*) Viſ. Peſ. 1, 3.

presvetim sakramentu vezhne ljubesni s' menojo sklenesh. — Potegni me tedaj, o nar vezhi dobrota! popolnoma k' sebi. Sdaj ne shelim, de bi jest tebe k' sebi potegnil, de bi mi moje shelje in moje veselje dopolnil; ampak sdaj le shelim, de bi ti mene s' svojo ljubesnjo oblastjo k' sebi potegnil, de bi v' prihodnje nizh drugiga ne shelel in ne storil, kakor kar je tvoji presveti volji in tvoji neskonzhni svetoosti dopadljivo. Sej se popolnoma spodobi, de svojo voljo in vse svoje nagnjenja tvoji presveti volji podvershem.

O moj Jesus! skleni popolnoma mojo slabo voljo s' svojo presveto in nar boljsi voljo, in stori, de se popolnoma vsm posvetnim sheljam odpovem, in svesto sa teboj hodim po poti zhednosti in svetoosti, po poti kteri v' nebese pelje k' vezhnimu pokoju v' tvoji volji in v' tvoji sveti ljubesni.

14.

„V' vinški hram me je kralj peljal.“ *) S. Bonaventura raslaga te besede s. pisma tako, de je leta vinški hram, v' katerim se sveta nevesta rasveseljuje, sveto obhajilo, per katerim dusha, ona kraljeva nevesta, s' kraljem vezhne zhashti pokusha vino svete ljubeshni, ktero vse posvetne shelje, vse posvetno veselje in vse nagnjenje do posvetne kratkozhasnosti is njeniga serza vsame, in s' sveto in modro ljubeshnijo njeno serze napolni, de dusha, kolikor se spodobi, sama sebe ljubi, de tudi ljubeshen do svojiga blishniga skasuje s' dobrimi deli, in de Boga is zeliga serza zhes vse ljubi.

O moj Jesus, kraljevi Shenin moje dushe! ti si tudi mene v' hram svoje ljubeshni peljal, ker si se per svetim obhajilu s' menoj sklenil. O moj dobrotljivi Svelizhar! kadar mi ti to neisrezhenno veliko dobroto storish, de k'

*) Vis. Pef. 1, 3.

meni pridešh, in se s' menoj sklénesh,
 obzhutim vselej, de se moje serze ne-
 koliko spreoberne in poboljšha, in ob-
 zhutim v' svojim serzu s' velikim vese-
 ljem svete shelje, smiram po tvoji sve-
 ti volji ravnati; obzhutim gnjušhenje
 nad vsim nezhistim mislimi in shelja-
 mi, in obzhutim neisrezhene sladkosti
 tvoje prezhiste ljubeshi. — O usmilje-
 ni Jesus! ker si mi gnado dal v' frezhni
 hram tvoje ljubeshi priti, prosim te,
 ne perpušti, de bi ga kdaj sapuštil,
 de bi kdaj tvojo gnado in ljubeshi sgu-
 bil. Naj rajšhi vse drugo sgubim, le
 tvoje gnade in ljubeshi ne. Presheni
 is mojga serza vso posvetno ljubeshi,
 odtergaj me popolnoma od sveta, in
 skleni me zhe dalej bolj na tanko s'
 teboj, dokler ne pride tisti presfrezhni
 dan, ko bom s' teboj popolnoma in
 vezhno v' nebesih sklenjen, kjer te
 bom oblizhje v' oblizhje gledal, in
 neprenehama in popolnoma vse vezh-
 ne zhasi ljubil.

15.

„Moj ljubi je v' svoj vert
 fhel k' lepo deshezhim gredi-
 zam.“ *) — Moj preljubesnivi Sve-
 lizhar! ker is nebes pridešh v' mojo
 dušho, te prosim, stori, de ti bo
 moja dušha dopadljiv vert, v' katerim
 bodo rastle lepe, tebi prijetne roshe
 in sadje; posebno lepo dishezha vio-
 liza kershanske ponishnosti, in pre-
 lepi limbar serzhne zhistosti, in tebi
 tako prijeten sad, vreden sad pokore.

Odpusti mi, o usmiljeni Jesus!
 kar sim te do sdaj rasshalil; vsemi me
 spet sa svojiga otroka, ker sdaj s' po-
 kornim serzam spet k' tebi nasaj pri-
 dem, in s' terdnim sklepanjem tebe ni-
 kedar vezh sapustiti. — Daj mi ti
 sam tisto zhistost serza, ktero per me-
 ni najti shelish; daj mi gnado in
 mozh vse to na tanko storiti, kar mi
 storiti sapovedujesh. Napolni moje
 serze s' ljubesnijo do tebe, potlej
 bošh vselej dopadenje do mene imel.

*) Vif. Pef. 6, 1.

Sdaj pa, o Jusuſ! ti da moje ſer-
ze ſa pervino ſvojiga ſadu to terdno
obljubo, de ſe hozhe popolnoma vſi-
ga poſvetniga veſelja ſnebiti; in ſe
vſimu odpove, kar tebi ni dopaplji-
vo, ſ' terdnim ſklepam v' prihodnje
le tiſtiga ſheleti in iſkati, kar tvojo
boſhjo zhaſt povikſha, in ti dopade.

16.

Prav govori ſveta neveſta od ſvo-
jiga ljubiga, ker pravi: „de ſi ga
moremo voſhiti v' vſim in ſ'
vſim, kar je njegoviga.“ *) —
Jeuſa nar bolj ſhele vſe tiſte duſhe,
ktere ga kakor duhovſke neveſte ſveſto
ljubijo. Naj ſe jim od bliſo ali od de-
lezh pokashe; naj jim daje mir in
veſelje, ali pa teſhave in ſopernoſti,
ſmiram ga enako ljubijo, ker dobro
vedo, de vſe le ſato ſtori, de jim
ſvojo ljubesen ſkaſuje, in de bi ga
ſhe bolj ljubile.

*) Viſ. Peſ. 5, 16.

Toraj, o Jesuf! te prosim, stori
 tudi s' menoj, karkoli hozhefh; smi-
 ram te hozhem stanovitno in resnizh-
 no ljubiti, zhe me s' nebeshko to-
 lashbo rasveselish, ali mi krishe in te-
 shave poshljesfh; sakaj vem in sposnam,
 de vse pride is tvojiga ljubesnživiga
 serza, ktero le v' to misli, kar je v'
 moje svelizhanje. Glej, perpravljen
 sim, o moj Jesuf! vse radovoljno spre-
 jeti, kar mi hozhefh poslati. V' pri-
 jetnih in neprijetnih, v' dobrih in hu-
 dih zhasfh te hozhem hvaliti in ljubi-
 ti, o moj Bog in moj Gospod! Ne
 prosim te tolashbe in veselja, sej ga-
 nishim vreden, ker sim ti s' svojimi gre-
 hi she toliko rasshaljenja in sopernosti
 storil; ampak le tega sdaj shelim, de
 bi se tvoja sveta volja vselej sgodila.
 De se le tvoje presveto dopadenje v'
 vsih rezheh dopolni, sim sadowoljen,
 zhe se meni tudi smiram hudo godi.
 O moj Jesuf! zhe se mi od bliso
 ali od delezh pokashefh, te vender
 moje serze smiram zhes vse ljubi. Ni-

ked
kedve,
lju
so
na
suh
svel
ga
mu
kal
sig
zhe
ves
se
so
se
ti
sve
du

kedar nozhem nehati tebe ljubiti ni-
kedar nehati tebi hvaleshen biti.

17.

„Kdo je, ktera gre is pufha-
ve, polna veselja, na svojiga
ljubiga naflonjena?“ *) — Ktere
so tiste dushe, ki se jim leta semlja,
na kateri morejo sdaj she prebivati,
sua pufhava sdi; ki se od vsih po-
svetnih rezhi odtergajo, in samiga Bo-
ga ljubijo, le va-nj saupajo, in nje-
mu samimu flushijo in dopasti shele,
kakor ko bi na vsem svetu nizh dru-
siga ne bilo, kakor Bog sam; ki se
zhes semljo povsdignejo, in she tisto
veselje v' duhu pokushajo, od kteriga
se svelizhani v' nebesih shive? Ktere
so lete frezhne dushe? — Tiste so, ki
se pogosto in vredno v' resnizhni sve-
ti ljubeshni s' Jesusam sklenejo v' pre-
svetim sakramentu. — Gotovo so te
dushe nar frezhnishi! —

*) Vif. Pef. 8, 5.

O moj Jezus! tudi jest shelim v' shtevilo teh frezhnih dufh priti; pa moram se popred, s' tvojo gnado in pomozhjo, od vsiga posvetniga odtergati. Stori, o Jezus! de se mi bo svet sdel pushava in kraj rasdjanja; stori, de bom svet sapustil s' svojimi mislami in sheljami, in de bom le v' te mislil, kakor ko bi nizh drusiga na svetu ne bilo, kakor ti, moja nar vezhi dobrota, in jest, tvoja revna stvar. — V' te sdaj popolnoma saupam, in tebe samiga shelim zhes vse ljubiti, o Bog mojiga serza, moja nar vezhi dobrota, moje veselje, moje vse!

18.

„Zhe je (nevesta) sid, bomo na-nj postavili freberne brambе; zhe je vrata, jih bomo s' zedrovim deskami sadelali.“ *) — Kar tukaj shenin od svoje, s' sveto ljubesnijo vneta neveste pravi, rav-

*) Vif. Pef. 8, 9.

no to pravi Jezus od duše, ktera ga prejme per svetim obhajilu. — Vidi, de je duša kakor slab sid, de ne more hudim skušnjavam peklen- skiga sovrashnika superstati; sato jo poterdi, in možno stori s' freberno terdnjavo, to se pravi, jo rasvetli s' svojo nebesko luzhjo. — Vidi, de je kakor vrata is zherviviga leša, ktere vsak lahko vlomi; sato postavi druge vrata is možniga zedroviga leša, kteri nikoli ne trohni, to se pravi, ji da sveti strah, ji da sopernost do posvetnih rezhi, nagnjenje k' molitvi, svete shelje, sveto sdihtovanje, in ji obilno dodeli svojo boshjo ljubesen; in tako jo poterdi v' sveti svelizhanski stanovitosti.

Ah, moj Jezus! ali je kdo bolj nestanoviten, slab in nesvest, kakor sim jest? Tebi samimu je snano, kolikokrat sim se dal od svojih sovrashnikov premagati, kolikokrat sim jim perpu- stil, de so moje serze v' svojo oblast vseli. Ah, kolikokrat so moji sovrash- niki moje vrata, to je, mojo voljo

premagali, so v' moje serze prifhli, so tebe is njega pregnali, in vse rasdjali! — Ah, prosim te, daj mi mozh in veliko gnado, de me sovrasniki mojiga svelizhanja ne bodo mogli vezh premagati!

Preljubi moj Svelizhar, ali te bom she kterikrat s' kakosnim greham rasshalil? Tebi je to snano; toraj te prosim, o usmiljeni Jesus! pusti me rajshi to uro umreti, ker upam, de sim v' tvoji gnadi, kakor de bi te imel she kdaj s' kakosnim smertnim greham rasshaliti. Sam v' se ne morem vezh saupati, ker sim svojim obljubam she tolikokrat nesvest postal; sdaj le v' te saupam, in te ponishno prosim, o Jesus! ne sapusti me s' svojo gnado, bres ktere zelo nizh dobra ne morem storiti; ne sapusti me ne eno minuto, dokler sim na svetu, sakaj moja slabost in hudobija je tako velika, de te utegnem vsako minuto s' smertnim greham rasshaliti, zhe me tvoja gnada sapusti. Bodi mi

tedaj milostiv, o Jezus, moja edina podpora, moje upanje, moja mozh!

O usmiljena deviza Marija, mati milosti! sprosi mi od svojiga ljubiga Jesusa stanovitno gnado. To te prosim s' velikim saupanjem; ne sapusti me, o Marija!

19.

„Najdla sim tistiga, kteriga moja dusha ljubi; prijela sim ga, in ga ne bom spustila.“ *) — Tako naj vsaka dusha rezhe, ktera se s' Jezusom v' presvetim sakramentu sklene; in naj tudi rezhe: Poberite se vse stvari is mojiga serza! Popred sim vas fizer ljubil, ali le moja slepota je bila kriva tega. Sdaj vam pa vso ljubesen odrezhem, in vas tudi v' prihodnje nozhem vezh ljubiti, sakaj sdaj sim drusiga nashel, kteri je nefkonzhno bolj ljubesnjev, kakor ste ve. Sdaj v' sebi samiga Jesusa najdem, in njegova lepota je vse

*) Vif. Pef. 3, 4.

moje serze, vso mojo ljubesen na-se potegnila; njemu sim se sdaj popolnoma dal. On je tako dobrotljiv, de je moja dušho sa svojo nevesto vsel; sato nisim sdaj vezh sam svoj, in nimam sam zhes se nobene oblasti vezh. Toraj se poberite od mene prozh, ve stvari! nimate nobeniga delesha vezh nad menoj, in ga tudi ne bote vezh imele; sdaj hozhem ves Jesufov biti in ostati; on je tudi sdaj moj, in bo smiram in vezhno moj ostal. Sares, kadar sim ga per svetim obhajilu prejel, sim ga terdno s' svojim serzam sklenil; od slej pa hozhem to saveso she bolj mozhno storiti s' sveto ljubesnijo do Jesufa, in se hozhem skerbno varovati, de se leta savesa nikedar vezh ne rasterga.

Daj mi o preljubesnivi Svelizhar! de se tako terdno s' teboj sklenem, de se s' nobeno nesvestobo vezh od tebe ne odlozhim. — Poglej, o Jesus! v' moje serze, poglej, de te sares ljubim. Glej bolj na shelje in sdihovalje mojiga serza, kakor na moje be-

fede; sakaj nobenih takih besed ne najdem, de bi samogel to prav isre-
zhi, kar v' serzu obzhutim. — Lju-
bim te, o moj Jesus! sej vesh, de te
ljubim: pa veliko bolj sbe te ljubiti
shelim; toliko te ljubiti shelim; koli-
kor ti ljubesni od mene saflushish.

To naj bo moje edino veselje na
svetu, tebe ljubiti, in si dopadenje tvo-
jiga preljubesnživiga serza saflushiti. —
Sapovej, o Jesus! stvarem, de naj me
per miru pusté; sapovej jim, de naj
moje dushe, tvoje ljube neveste, ne
budijo in ne motijo, kadar je v' té
samishljena. — Pa kaj to govorim!
Sej me stvaru bres moje volje nikedar
ne morejo od tebe odlozhiti. Sato te
raji prosim, poterdi mojo voljo v' do-
brim; skleni moje serze popolnoma s'
svojim boshjim serzam, de moje serze
ne bo nikedar nizh drusiga shelelo, ka-
kor tvojo sveto voljo dopolnovati. —
S' saupanjem te prosim te gnade; usli-
shi me, o Jesus!

20.

„Vsdvigni se, burja, in pojdi; jug, pihljaj skosi moj vert, de pride prijeten duh od nje-ga.“ *) — Pojdi od mene, o mersla in fhkodljiva burja posvetniga nagnjenja! in pridi namesti nje ti, o prijetni in gorki veter svete boshje ljubeshni! s' ktero naf s. Duh navdihne, in ktera is ljubesnživiga serza Jesufoviga v' presvetim sakramentu pahti. — Ti, o sveta boshja ljubesen, ti fama pihaj prijetno v' mojim serzu, ktero si je Jesus svoj vert isvolil. — Vsdigni se tedaj, o boshja ljubesen! sakaj kadar se ti v' mojim serzu vsdignesh, o kakoshen nov in prijeten duh svetih zhednost pride potlej is mojiga serza! — Tebi, o moj Jesus, kralj mojiga serza! tebi je to mogozhe storiti. Prosim te tedaj, o Jesus! stori mi to; v' tvojim imenu te s' terdnim saupanjem prosim, stori mi to! —

*) Vis. Pef. 4, 16.

21.

„Svojo miro sim s' svojimi
 difhezimi masili vred poshel;
 satovje sim s' svojim medam
 vred pojedel.“ *) — Dufha, ktera
 Jesusa per svetim obhajilu prejme,
 si mora persadevati, de si mire na-
 bere, to se pravi, si more lepih ker-
 shanskikh zhednost perdobiti, ktere
 prijeten duh od sebe dajo, posebno
 satajevanje samiga sebe. — Ravno ta-
 ko dufha, ktera prav Jesusa ljubi,
 ni sadovoljna s' samim medam, am-
 pak sheli in sdihuje tudi po satovji,
 to se pravi, de ji ni dosti, de no-
 tranji pokoj in veselje od Jesusa do-
 biva, temuzh sheli njega samiga pre-
 jeti, od kteriga ves notranji pokoj,
 vse dushno veselje pride. Toraj pra-
 vi Jesusu: O moj preljubi Svelizhar!
 kaj mi pomagajo vfi nebeshki tolash-
 ljeji, vse oveseljenje, kaj mi pomaga
 she tako sladki sad tvoje ljubesni,

*) Vil. Pef. 5, 1.

zhe pa tebe nimam, od kteriga vse
oveseljenje pride, in kteri si sgol sa-
ma ljubesen.

O moj Jesus! ti si mi sam dosti;
toraj sim perpravljen, po tvoji sveti
volji se odpovedati vsm notranjim
tolashljejem, vsmu dushnimu veselju,
de le tebe imam, o Jesus! in tvojo
boshjo ljubesen. — Ljubim te, o moj
Jesus! pa ne sato, de bi mi notranje
veselje dajal, ampak savoljo tebe sa-
miga te ljubim, ker si vse ljubetni
vreden, in ker nam sapovedujesh, de
naj tebe samiga zhes vse ljubimo. —
O moj Bog! pomnoshi mojo ljube-
sen! Jest te ravno tako ljubiti shelim,
kakor so te nar vezhi svetniki ljubili.

22.

„Nizh mi ne bo manjkalo,
v' tak kraj me je postavil, kjer
je pasha.“ *) — O moj dobrotlji-
vi Jesus! ker me povabis k' misi
svoje ljubetni, in mi samiga sebe,

*) Pf. 22, 1.

svoje lastno meso, svojo lastno kri
 savshiti daj; kaj mi bo še manj-
 kati moglo? Koga se bom sdaj bal,
 ker si ti, o vsigamogozhni Bog! mo-
 ja luzh, moja pomozh, moje sveli-
 zhanje? — Ah, vsemi me popolnoma
 v' svojo gnado in ljubesen in potlej
 stori s' menoj, karkoli ti je dopadlji-
 vo! Shtrafaj me, kolikor je tvoja sve-
 ta volja; skashi se mi serdit, dokler
 ti je dopadljivo; pusti vse hudo, tudi
 zelo smert nad-me priti: nizh mi
 ne bo manjkalo, de sim le v' tvoji
 gnadi in ljubesni; nobene stvari se
 ne bom bal, in s' tvojim poterpesh-
 livim Jobam porezhem: Zhe mi tu-
 di shivljenje vsamesh, hozhem ven-
 der smiram v' te saupati. De le tvoj
 ostanem, de le ljubesen do tebe o-
 hranim, sim sadovoljen, zhe me tudi
 po vsi ojsrosti shtrafujesh, zhe me tu-
 di zelo po svoji sveti volji, v' moje
 poprejsnje nizh nasaj pasti pustish.
 — O moj Jesus! s' veseljem vse dam,
 in vse sgubim, de le tebe najdem,
 in tebe imam.

23.

„V' svojih rokah te imam sapisaniga.“ *) — To je ljubesnjava skerb, ki jo Bog s' dušho ima, ktero si isvoli. V' svojih rokah jo ima sapisano, de je nikoli ne posabi, in pravi tudi, de popred mati svoje lastno dete posabi, kakor on dušho, ktera je v' njegovi gnadi. On smiram na-njo gleda, in jo varuje, de ji njeni sovrashniki nobene škode ne store. Nafh neskonzhno dobrotljivi Bog naf s' svojo vsigamogozhno pomozhjo obda kakor s' nepremagljivo brambo; in tako naf varuje nevarnosti.

Ah, moj Jesus, vezhna dobrotal! ki me bolj ljubish, kakor vsi ljudje, in ki mi tolikanj dobriga storish, tebi se ves prepuštim. Naj vse posvetno sgubim, de le tebe ne, o moj Jesus! Naj se moja volja kdaj sгоди, ali nikoli; le tvojo presveto voljo mi

*) Is. 49, 16.

daj vselej dopolniti. Vem, de si morem tudi sam persadevati, de tvojo sveto voljo dopolnim; le tvoje gnade te prosim, bres ktere nizh dobriga storiti ne morem. — Kaj hozhesh, o Gospod! de naj storim? — Glej, f' tvojo gnado in pomozhjo sim perpravljjen vse storiti, karkoli ti je dopadljivo. — Prosim te pa tudi, daj mi vselej prav sposnati, kaj je tvoja sveta volja. — Daj mi gnado, o moj nebeshki Ozhe! de bom vselej tako svesto tvojo sposnano sveto voljo dopolnil, de bom lahko po pravizi rekel, kakor je rekel tvoj ljubi Sin Jesus, dokler je na svetu shivel: „Jest vselej to storim, kar je mojemu nebeshkimu Ozhetu dopadljivo.“ Tega o moj Bog! is zeliga serza shelim, in to upam od tebe sadobiti po saflushenji tvojiga ljubiga Sina Jesufa, in po profhnji presvete devize Marje.

24.

„Moj sin! daj mi svoje serze.“ *) — Glej, moja dušha! to je vse, kar Bog od tebe imeti hožhe. Kadar per svetim obhajilu k' tebi pride, hožhe od tebe imeti tvoje serze, tvojo voljo. On se vso tebi da, bres vfiga sadershka; ali se ne spodobi, de se tudi ti njemu vso, bres vfiga sadershka in isgovora dasih, in si dobro persadevasih njegovo sveto voljo vselej na tanko dopolniti? Jesus bo skoraj spet k' tebi prishel; bodi pridna v' dopolnovanji njegove svete volje, de bo dopadenje nad teboj imel, kadar bo k' tebi prishel, in vidil, de si vse, kar on sapoveduje, svesto opravila.

Ref, moj Jesus! resnizhno si hožhem persadevati, de si tvoje dopadenje saflushim; daj mi le, prosim te, svojo sveto gnado, bres ktere nizh dobriga storiti ne morem; daj mi

*) Prip. 23.

stanovitno poterpeshljivost, in potlej mi poshlji, karkoli hozhesh.

25.

„Kaj naj bi bil svojmu vinaru s he vezh storil, in mu nisim storil?“ *) — Poslušhaj, moja dusha! kaj ti tvoj Bog pravi: Kaj naj bi bil s he vezh sa-te storil, in nisim storil? Is ljubeshni do tebe sim se vzhlovezhil, in hlapzhevo podobno na-se vsel. Ljubeshni do tebe me je tako delez perpravila, de sim hotel rojen biti v' hlevu med neumno shivino. Is ljubeshni do tebe sim smert prestal, grenko in sanizhljivo smert na krishi. Kaj sim ti mogel vezh dati v' snamnje svoje ljubeshni, kakor svoje lastno shivljenje? Pa vender s he vezh, kakor vse to, je moja ljubeshni sa-te storila. Glej, s he po smerti sim se ti sapustil, de me v' presvetim sakramentu smiram prizhujozhiga imash, de me vshivash, in

*) Is. 5, 4.

se tako v' vezhno shivljenje ohranish.
— Povej tedaj, ljuba dusha! ali sim
mogel s'he kaj vezh storiti, de bi
tvojo ljubesen sadobil.

O moj Jesus, moj dobrotljivi Sve-
lizhar! prav je, de me sa to posvarish.
— In kaj ti bom na to odgovoril? Ref
je vse to. Nefkonzhna je tvoja dobro-
ta in ljubesen do mene, jest pa sim ti
tako nehvalessen. — Ne morem se tvo-
ji nefkonzhni dobroti prezhuditi! —
Sposnam svojo nehvalesshnost, in se ver-
shem k' tvojim presvetim nogam re-
kozh: O Jesus! imej usmiljenje s' me-
noj, s' gresnikam, ki sim tvojo ne-
fkonzhno ljubesen s' tako veliko ne-
hvalesshnostjo povrazheval! Shtrafaj me
sato, sakaj vreden sim shtrafenge; pa
me ne shtrafaj tako, kakor sim saflu-
shil, ne saversi me vezhno spred svo-
jiga oblizhja. Bodi mi milostiv ubo-
gimu gresniku; spreoberni moje serze,
in daj mi gnado, de ti sdaj do konza
svojiga shivljenja tako hvalesshnost in
ljubesen skasujem, kakorshno sim ti

skasovati dolshan sa tvojo neskonzhno dobroto.

26.

„Postavi me kakor pezhat na svoje serze.“ — *) Dobro vem, o moj ljubesnivi Jesus! de si me v' svoje boshje serze, is sgot ljubesni do mene, globoko vtisnil; perпусти mi, ker sim ti sdaj svoje zelo serze s' vsimi njegovimi sheljami dal, perпусти mi, de tudi jest tebe kakor pezhat v' svoje serze vtisnem, de tako vsi posvetni ljubesni v' moje serze priti ubranim, in de vsim stvarjem na snanje dam, de je moje serze le tebi lastno, in de si ga ti sam popolnoma v' svojo oblast vsel. — Ali, o moj Bog! prasne in neveljavne so lete moje shelje, zhe mi ti svoje vsigamogozhne gnade ne dasi. — Jest, revna, slaba stvar, ne morem nizh drusiga storiti, kakor de ti svoje revno serze darujem, in ga tvoji volji podvershem. Glej, tukaj leshi per tvo-

*) Vis. Pef. 8, 6.

jih nogah, in je popolnoma tvoj dar; jest nozhem vezh zhes-nj gospodariti, ti gospodari zhes-nj po svoji neskonzhni ljubesni, to bo nar bolje sa-me. — Ali, o moj Jesus! jest se le bojim, ker posnam svojo nestanovitnost, de bom skoraj spet hotel svoje serze tebi is rok istergati. Ah, nikar tega ne perpušti; nikedar ga ne pušti vezh v' mojo oblast priti!

O neskonzhna dobrota, o vezhna ljubesen! ah, perferzhno shelim le sato she shiveti, de bi tebe zhes vse ljubil; in le sato te ljubiti shelim, de bi tvoje dopadenje povikshal, in tvojimu serzu, ako mi je mogozhe, veselje storil! — O moj Jesus! v' tem presvetim sakramentu tolikanj zhudeshev storish, prosim te, stori she tega s' menoj, de se saref in stanovitno tebi darujem, ves, popolnoma in bres sadershka in isgovora, de bom leto zhašt in gnado imel, de si ti, o moj Jesus! edini Gospod mojiga serza, moje edino veselje in bogastvo sdaj in vekomaj. Amen.

O Marija, moja preljuba mati,
 moje upanje, moja pomozh! pomagaj
 mi to sadobiti; potlej fim frezhen vse
 vezhne zhase. Amen.

M o l i t v e

per prozefii v' Prasnik presve-
tiga refhnjiga telefa.

*Pesem od presvetiga sakramenta,
imenovana: Pange lingua.*

1.

Jesik, poj skrivnost zhaštito,
Hvali Jesusa telo;
Sveto refhnjo kri prelito,
Ki je svet odkupljen sh' njo;
Ker je s' smertjo grosovito
Jesuf refhil vso semljo.

2.

Od Marije, zhište d'vize,
Nam je greslnim rojen bil;
Hodil, osnan'val refnize,

Pot nebeshko je uzhil;
Is ljubeshni sa ovzhize
Zhudno sebe sam daril.

3.

Sadnji vezher prezhashti,
Preden v' terpljenje gré,
Vse sapov'di dopolniti,
'She s' uzhenzi jagnje jé;
Da se sam'ga sebe vshiti
Zhudno is lastne roké.

4.

S' kruha on, Mesó Beseda,
Ref mesó s' besedo st'ri,
Ino vino kon'z obéda
'Spremeni v' svojo kri;
Kar okó nad tem ne vgléda,
Shiva vera to uzhi.

5.

Sakrament nar vezh' svetosti
Pozhastimo is serza;
Vervajmo nove skrivnosti,
'Stara shega ne veljá.
Naj pozhutkam v' njih slabosti
Terdna vera vidit' dá.

6.

Bod' Bogú Ozhetu hvala,
 Tudi zhaštimo Sinú,
 Kter'ga kri naš je oprala;
 Slava Duhu svetimu.
 Vezhna zhašt se bo dajala
 Svet'mu trojnimu Bogú.

Pervi evangeli.

Sazhetik evangelja svetiga
 Matevsha.

Bukve rodu Jesusa Kristusa, Sina Davidoviga, Sina Abrahamoviga. Abraham je rodil Isaka. Isak je rodil Jakoba. Jakob je rodil Juda in njegove brate. Juda pak je rodil Faresa in Zarama od Tamare. Fares je rodil Esrona. Esron je rodil Arama. Aram je rodil Aminadaba. Aminadab je rodil Naasona. Naason je rodil Salmona. Salmon je rodil Booza od Rahabe. Booz

je rodil Obeda od Rute. Obed je rodil Jefeta. Jese je rodil Davida kralja. David kralj pa je rodil Salomona od nje, ki je bila (popred) Urijeva. Salomon je rodil Roboama. Roboam je rodil Abia. Abia je rodil Afa. Afa je rodil Josafata. Josafat je rodil Jorama. Joram je rodil Ozia. Ozia je rodil Joatama. Joatam je rodil Ahaza. Ahaz je rodil Ezekia. Ezekia je rodil Manafeta. Manase je rodil Amona. Amon je rodil Josia. Josia je rodil Jehonia in njegove brate ob zhasu Babilonskiga preselovanja. Po Babilonskim preselovanji pak Jehonia je rodil Salatiela. Salatiel je rodil Zorobabela. Zorobabel je rodil Abiuda. Abiud je rodil Eliakima. Eliakim je rodil Eliuda. Eliud je rodil Eleazarja. Eleazar je rodil Matana. Matan je rodil Jakoba. Jakob je rodil Joshefa, mosha Marije, od ktere je rojen Jesus, ki je imenovan Kristus.

Perve profhnje.

Od treska in hudiga vremena,	} o Gospod!	odrešhi nas
Od kuge, lakote, vojske in od všiga hudiga,		
Od nagle in neprevidene smer- ti,		
De sad semlje dašh in obva- ruješh,	} ušlišhi nas!	te profimo
De sovrashnike svete vere po- nishash,		
De apostoljskiga pastirja in vse zerkvene stanove v' svoji sveti veri obdershišh,		
Gospod, ušlišhi mojo molitev. In moj glas naj k' tebi pride.		

Molimo.

Profimo te, o Gospod! presheni
od svoje hiše vso hudobijo hudiga
duha; in odverni vse škodljivo hudo
vreme. Po Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

Pervi shegen.

S' nebeshkim shegnam naj bo po-
shegnan, obvarovan in ohranjen leta
kraj, in kateri v' njem prebivajo; tudi
polje in vsi perdelki semlje. V' ime-
nu Boga Ozheta in Sina in f. Duha.
Amen.

Drugi evangeli.

Sazhetik evangelja f. Marka.

Sazhetik evangelja Jesusa Kristusa,
Sinu boshjiga, kakor je pisano per
preroki Isaii: Glej, posbljem svoji-
ga angela pred tvojim oblizhjem, kte-
ri bo tvojo pot pred teboj perpravljaj.
Glas vpijozhiga v' pufhavi: Perprav-
ljajte pot Gospodovo, ravne storite nje-
gove stese. Bil je Joanes v' pufhavi,
je kershoval, in osnanoval kerst po-
kore v' odpuštenje grehov. In so k'

njemu vun shli vsi prebivavzi Judovske deshele in vsi Jerusalemljani, in so bili od njega kerstheni v' vodi Jordanu, in so se spovedali svojih grehov. In Joanes je imel oblazhito iz kameline dlake, in je bil prepasan s' usnjatim pasam; in je kobilize in divji med jedel. In je pridigoval rekozh: Sa menoj pride mozhnejshi kakor sim jest, ki nisim vreden pred njega pasti, in jermene njegovih zhevljov odvesati. Jest sim vas s' vodo kerstil, on pa vas bo kerstil s' svetim Duham.

Druge proshnje.

Od trefka in hudiga vremena,	} o Gospodi!	odrešhi nas
Od kuge, lakote, vojske in od vsiga hudiga,		
Od nagle in neprevidene smerti,		
De sad semlje dafh in obvarujesh;		
te prosimo uslišhi nas!		
De sovrashnike svete vere ponishash;		
te prosimo uslišhi nas!		

De nashiga zesarja I. in vso njegovo
drushino obvarujesh in frezhno
storish; te prosimo uslisbi nas!
Gospod, uslisbi mojo molitev. In
moj glas naj k' tebi pride.

*(Molitev in shegen, kakor per
pervim evangeli.)*

Tretji evangeli.

Sazhetik evangelja f. Lukesha.

Vdneh Heroda, Judovskiga kralja,
je bil duhoven, imenovan Zaharija,
is rodu Abia, in njegova shena je bila
is Aronovih hzher, imenovana Elisa-
beta. Bila sta pravizhna oba pred Bo-
gam, in sta derskala vse sapovedi in
pravize Gospodove, de se ni mogel
nobeden zhes nju pertoshiti. In nista
imela nobeniga otroka, sakaj Elisabe-
ta je bila nerodovitna, in oba sta se bila

she postarala. Pergodilo se je pa kadar je Zaharija svoje duhovsko opravilo po svoji versti pred Bogom opravljal, de je po navadi duhovstva ravno kadilo daroval, in v' Gospodov tempelj shel. In vse ljudstvo je sunaj molilo tisto uro, kadar je bil dar kadila. Perkasal se mu je pa angel Gospodov, stojezh na desni strani altarja kadila. In Zaharija se je prestrašhil, ko ga je sagledal, grosa ga je opadla. Angel pa mu je rekel: Ne boj se, Zaharija! sakaj tvoja proshnja je uflifhana; in tvoja shena Elisabeta ti bo fina rodila, daj mu ime Joanes; ti bošh veselje nad njim imel, in veliko se jih bo nad njegovim rojstvam veselilo, sakaj velik bo pred Gospodam, in vina ne mozhne pijazhe ne bo pil, in f' f. Duham bo napolnjen she v' maternim telesu, in veliko Israelovih otrok bo spreobernal k' Gospodu njih Bogu. In on bo pred njim shel v' duhu in v' mozhi Elija; de oberne po serzih ozhetov serza otrok, in perpelja neverni-

ke k' modrosti pravizhnih, de Gospo-
du perpravi popolnoma ljudstvo.

Tretje prošnje.

Od trefka in hudiga vremena,	} o Gospod!	odrešhi nas,
Od kuge, lakote, vojske in od všiga hudiga,		
Od nagle in neprevidene smer- ti,		
De sad semle dakh in obvaru- ješh,	} ušlišhi nas!	te prošimo
De sovrašhnike svete vere po- nishash,		
De kershanfskim kraljem in ob- lastnikam mir in resnizh- no spravo dodelish,		
Gospod, ušlišhi mojo molitev. In moj glas naj k' tebi pride.		

*(Molitev in shegen kakor per per-
vim evangelji.)*

Zheterti evangeli.

Sazhetik evangelja f. Joanesa.

V' sazhetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v' sazhetku per Bogu. Vse je po njej storjeno, in bres nje ni nize storjeno, kar je storjeniga. V' njej je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. Ino luzh v' temi sveti, in tema je ni sapopadla. Je bil zhlovek poslan od Boga, kterimu je bilo ime Joanes. Ta je prishel k' prizhevanju, de bi prizheval od luzhi, de bi vsi po njem verovali. On ni bil luzh, ampak de bi prizheval od luzhi. Ta je bila prava luzh, ktera vsakiga zhloveka rasvetli, kteri na svet pride. Na svetu je bil, in svet je bil od njega storjen, pa svet ga ni sposnal. V' svo-

je lastno je prishel, in njegovi ga niso sprejeli; kolikor jih ga je pa sprejelo, jim je dal oblast, de so boshji otrozi postali, tem, ki v' njegovo ime verujejo, ki niso is kervi, tudi ne is volje mesa, tudi ne is volje mosha, ampak so is Boga rojeni. In Beseda se je vzhlovezhila, in je med nami prebivala, in smo nje zhaft vidili, zhaft, kakor edino rojeniga od Ozheta, polna gnade in resnize.

Zheterte proshnje.

Od treska in hudiga vremena,	} o Gospodi,	odrešhi nas,
Od kuge, lakote, vojske in od všga hudiga,		
Od nagle in neprevidene smer- ti,		
De sad semle dasih in obvaru- ješh,	} ušlišhi nas!	te prošmo,
De sovrashnike svete vere po- nishash,		
De leto deshelo in vse nje vik- shi s' svojmi gnadami ob- darujesh,		

Gospod, usliši mojo molitev.
In moj glas naj k' tebi pride.

*(Molitev in shegen kakor per
pervim evangelji.)*

Litanije od presvetiga rešnji- ga teleša.

Gospod, usmili se nas!
Krište, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Krište, sliši nas!
Krište, usliši nas!

Bog Ozhe is nebes,
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog sveti Duh,
Sveta Trojiza, en sam Bog,
Jesuf, kateri si per sadnji vezherji
sam sebe uzhenzam savshiti
dal,

usmili se nas!

ter.

per

ji-

ufmili fe naf!

ufmili fe naf!

Jesuf, kateri si v' presvetim sa-
kramentu resnizhno prizhu-
jozh f' kervijo in s' mesam,
s' dušho in f' telesam, po
boshji in zhloveshki natori,
Jesuf, shivi kruh, kateri si is ne-
bes prishel,

Jesuf, kruh angelov,
Jesuf, kruh vsih isvoljenih,
Jesuf, kruh mozhnih,
Jesuf, zhesnatorni kruh,
Jesuf, skriti Bog in Svelizhar,
Jesuf, študeniz vsih gnad,
Jesuf, vedni in nar zhistejshi
dar,

Jesuf, nekervavi dar noviga te-
stamenta,

Jesuf, nedolshno jagnje boshje,
Jesuf, skrita mana,
Jesuf, Beseda ktera se je vzhlo-
vezhila, in sdaj vedno med
nami prebiva,

O nar svetejshi sakrament,
Nar vezhi skrivnost boshja,
Spomin nar vezhih zhudeshev
boshjih,

Prezhudno snamnje nar vezhi
 ljubeshi boshje,
 Sakrament vezhne ljubeshi,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave sa shive in mertve,
 Nar vezhi mozh v' skushnjavah,
 Nar mozhnejshi oroshje soper
 hudobniga sovrashnika,
 Nar imenitnishhi vsh darov bo-
 shjih,
 Presveti spomin Gospodoviga terp-
 ljenja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova vezherja, per
 kteri angelzi streshjo,
 Nar vezhi veselje poboshnih
 dush,
 Nar vezhi saklad vernih kristja-
 nov,
 Nar slajshi shivesh nashih dush,
 Mozh slabih,
 Trost shalostnih,
 Pomozh sapushenih,
 Popotniza teh, kteri v' vezhnost
 gredo,
 Sastava vezhniga shivljenja,

ufinili se nati

Bodi nam milostiv, sanesi nam, o Je-
sus!

Bodi nam milostiv, usliši nas, o Je-
sus!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od nevredniga prejemanja tega
presvetiga sakramenta,

Od poshelenja mesa,

Od poshelenja ozhi,

Od prevsetnosti shivljenja,

Od vsih pregreshnih perloshnost
in nevarnost,

Od skrivnih skušnjav in sala-
sovanja hudobniga duha,

Od vsih nesrezh,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od vezhne smerti,

Skosi ljubesen, f' ktero si ta s.
sakrament postavil,

Skosi ljubesen, f' ktero si per sa-
dnji vezherji svoje apostelj-
ne obhajal,

Skosi ljubesne, f' ktero tudi nas
f' svojim presvetim reshnjim
telesam shivish,

odrešhi nas, o Jesu!

,Skosi ljubesen, f' ktero se v'
 tem presvetim sakramentu
 sa nas darujesh,
 ,Skosi ljubesen, f' ktero v' tem
 daru boshji pravizi sadoftish,
 ,Skosi ljubesen, f' ktero nevred-
 nim kristjanam sanafhash,
 ,Skosi ljubesen, f' ktero v' tem
 presvetim sakramentu toli-
 kanj nezhasti preterpish,
 ,Skosi ljubesen, f' ktero is stola
 svoje milosti tako usmiljeno
 na nas gledash,
 ,Skosi ljubesen, f' ktero nas tako
 usmiljeno poslushash,
 ,Skosi ljubesen, f' ktero nam v'
 tem presvetim sakramentu
 tolikanj gnad skasujesh,
 ,Skosi ljubesen, f' ktero v' tem
 presvetim sakramentu do
 konza sveta per nas ostanesh,
 Mi ubogi greshniki, te prosimo, usli-
 shi nas, o Jesus!
 De nam sanefesh, te prosimo, usli-
 shi nas, o Jesus!

odrefhi nas, o Jesus!

De nam vse nashe grehe odpustish,

De naf v' shivi veri v' ta presveti sakrament poterdisth in obdershisth,

De v' nashih serzih terdno sapupanje v' ta nar svetejsihi sakrament obudisth,

De v' nashih serzih gorezho ljubesen do tega nar svetejsihiga sakramenta pomnoshisth,

De nasho zhast in poboshnost k' temu presvetimu sakramentu poboljshasth in ohranisth,

De nam gnado dasth, vselej s' dobro perpravo k' tvoji misi perstopiti,

De nam sad tega presvetiga sakramenta obilno dodelisth,

De resnizhno pozheshenje tega nar zhastitljivshiga sakramenta med nami pomnoshisth,

De vso nezhaust tej nar zhastitljivshiskrivnosti boshji prevarjesh in odvernesth,

te prosimo, uflishti naf, o Jesus!

- De svojo sveto zerkev vishafsh
in ohranish,
- De vsm, kateri v' te ne veruje-
jo, luzh prave vere dode-
lish,
- De nafhe misli k' nebeshkim
sheljam povsdignesh,
- De nafhe serza f' svojim milo-
stivim obiskovanjam rasve-
felish in ozhistish,
- De nam vselej veselje nad tem
presvetim sakramentam v'
serze dasht,
- De vedno v' nas ostanesh, in mi
v' tebi,
- De naf na konzu nashiga shiv-
ljenja f' to nebeshko po-
potnizo previdish in obve-
selish,
- De naf poslednji dan k' vezhni-
mu shivljenju obudish,
- De vsm vernim dusham vezhni
mir in pokoj dodelish,
- De naf na tem tronu svoje mi-
losti uslishati hozhesht,
- Jesuf, Sin boshji!

te prosimo, uslischi naf, o Jesufi!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, sanesi nam, o Jesus!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, usliši nas, o Jesus!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, usmili se nas, o Jesus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash. Zheslena si Marija.

Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spo-
min svojih zhudeshev storil. On
je shivesh dal tem, kateri se nje-
ga boje.

Ti si nam kruh is nebes dodelil, o
Gospod! kateri vse rasveseljenje v'
sebi ima.

Is tvojiga altarja, o Gospod! preje-
mamo Kristusa, v' katerim se du-
sha in telo rasveseli.

Molimo.

O Bog! kateri si nam v' prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil; dodeli, te profimo, de svete skrivnosti tvojiga teleša in tvoje kervi tako zhaštimo, de sad tvojiga odreshenja vedno v' sebi obzhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti s. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Krishov pot od f. refhniga telefa.

Perpravljanje.

Bodi zhesheho, preljubesnivo in prefladko ime nashiga Gospoda Jesusa Kristusa v' presvetim sakramentu! — O moj Jesus! ponishno te molim, ker si ti moj Bog in moj Gospod; terdno verujem, de si ti v' sakramentu f. refhnjiga telefa s' dusho in f' telesam, f' kervijo in s' mesam, po boshji in zhloveshki natori prizhujozh. Sa to vero sim perpravljen svoje shivljenje dati. O Jesus! poterdi me she bolj, in ohrani me do konza mojiga shivljenja v' tej veri. — O moj Jesus, studeniz vsih gnad! ti

me takej zhakafh, de bi me s' gnadami obdaroval. Satorej pridem k' tebi f' ponishnim saupanjem, kakor otrok k' svojimu ljubesnjivimu Ozhetu, de bi od tebe sprofil in sadobil, kar na dushi in na telesu potrebujem. Perserzhno shelim tvojo ljubesen vselej vshivati, in ti prav is serza in s' saupanjem svoje nadloge in teshave potoshiti. — Ali ena rezh me strafhi, moj usmiljeni Jesus! to nam-rezh, ker sim tebe, svojiga Boga in svelizharja, tolikokrat rasshalil, tvojo nefkonzhno ljubesen sanizheval in s-vergel, in tako savoljo svojih hudobij tvojih gnad nevreden postal. — Ja, saref nisim vreden, de bi jest f' teboj ali ti s' meno govoral. Pa to mi saupanje daje, ker is tvojiga lastniga rasodenja vem, kako dobrotljiv in milostjiv si, in kako rad si f' takimi greslniki v' drushini, kateri se resnizhno poboljshti shele. — O Jesus! ti si vezhna ljubesen, tudi mene perserzhno ljubish; presvet sakrament f. reshnjiga telefa sadosi sprizhuje

tvojo nesapopadljivo ljubesen. — O vezhna ljubesen! pokri moje velike in ostudne grehe; oberni svoj obras od mojih grehov, in sbrishi vse moje krivize; poglej milostljivo na moje sgrevano in poterto serze, in stori s' menoj po svoji neskonzhni ljubeshi. Tvoja ljubeshi naj ozhisti mojo dushe, in s' ljubeshijo napolni moje serze. — Sdej te shelim slishti, moj Iesus! pokashi, de si moj milostljivi Bog in ljubeshnivi shenin moje dushe.

I. Shtazion.

Iesus je po nedolshno k' smerti obsojen.

Iesus v' s. sakramentu dusshi govori:

Ljubeshi je mozhna, kakor smert. Smert se ne boji nobene oblasti, ne gleda ne na premoshenje, ne na uboshtvo, ne na mladost, ne na starost, ne na hvalo in perlisevanje, ne na lepoto in sposhtovanje: — umreti se more! — Ravno tako tudi prava

ljubesen. Ona se ne da v' strah perpraviti, ne premotiti, ne perdershati: — ljubiti se more! — Premisli, o dusha! kako te ljubim. Savoljo tebe sim v' smert obsojen, vender te she ljubim. Ljubesen me je v' ta presveti sakrament skrila; desiravno sim she prevedil, de bom malo ljubezni, ampak vezh nehvaleshnosti in sanizhevanja prejel; vender se nisim dal odverniti, de bi svojim nehvaleshnim stvarjem ljubezni ne skasal. — O ljubi tudi ti mene, moja ljuba dusha! povrazhuj mi saj ti zhasht in ljubesen, ktero mi posvetni ljudje odjemljejo, ker me vse premalo zhashte in ljubijo v' presvetim sakramentu. Ljubi me, ker te tudi jest ljubim, moja preljuba dusha!

Dusha Jesusu odgovori:

O moj dobrotljivi Jესuf! tako mozhna je tedaj tvoja ljubesen, de se ni dala premagati od nashe hudo-bije, temuzh de je le she bolj gore-

zha postala, bolj ko smo mi revni in
 usmiljenja nevredni. Ne sanizhevanje,
 ne sovraštvo, ne smert, nizeh te ni
 moglo odverniti od ljubeshni. — O Je-
 suf, o vezhna ljubeshen, skrita v' pre-
 svetim sakramentu! o, kako fim ti do
 sdaj nehvaleshna bila! kolikokrat fim
 te rasshalila! kako flabo fim te zha-
 stila! kako malo ljubila! Ah, is serza
 mi je shal, de te nifim zhes vse lju-
 bila, ker si vse ljubeshni vreden, o
 vezhna ljubeshen! — O Jesus, moj u-
 smiljeni Odreshenik! ti ostanesi per
 nas v' s. sakramentu, ne de bi nas
 shtrafoval, kakor saflushimo, temuzh
 de bi nas ljubil, kakor ozhe svoje
 otroke ljubi. O Jesus, moj shenin!
 bodi mi milostljiv, in odpusti mi ve-
 liko, de bom veliko ljubila. — O vezh-
 na ljubeshen, kdo bi te ne ljubil! —

Zhast, hvala in ljubeshen Jesusu v'
 s. sakramentu, sdaj in na vekomaj.
 Amen.

Ozhe nash . . . Zheshehena si Ma-
 rija . . . Zhast bodi . . .

II. Shtazion.

Jesuf vsame krish na svoje
rame.

Jesuf v' f. sakramentu dushti govori:

Verni se, ljuba dusha! od hudobne poti, in bosh moja ljubesen sposnala, verni se od poti nizhemerniga in posvetniga veselja; bodi ponishna, in vsemi s' poterpeshljivostjo svoj krish na ramo, in hodi sa menoj po poti krishev s' molitvijo, postam, zhuvanjem in s' svestim dopolnovanjem vsih svojih dolshnost; de vredno vshijesh moje sveto reshnje Telo, in moja ljubesen saflushish. Odpovej se svojimu napuhu, sapusti nizhemernost, premaguj jeso, poravnaj krivize; sizer ti ne morem v' f. sakramentu nobene gnade skasati. Nehaj od svoje nehvaleshnosti in mlazhnosti, ljubi in objemi moj krish, prenaschaj s' voljo slabosti svojiga blishniga, obiskuj in moli me s'

vezhi ponishnostjo in ljubesnijo v' s. sakramentu, perpravi se vselej dobro, de me vredno prejmesih, de ti v' meni ostanesh in jest v' tebi.

Dusha Jesufu odgovori:

O moj Jesuf! nesmerna je tvoja ljubesen! kako dolgo she s' menoj poterpljenje imasih! Ah, jest pa tako malo tvojo ljubesen sposnam! Kader si me nasaj klizal od strasne poti mojih hudobij, te moje serze ni sastopilo; in zhas, ki si mi ga po svoji neskonzhni milosti k' poboljsanju in k' pokori odlozhil, mi je vezhidel v' lenobi in v' mlazhnosti pretekkel. — O moj Jesuf! koliko si ti sa-me storil, in kako malo jest sa-te storim, in kako malo tvoje svete sgleda posnemam! Ti si teshek krish s' poterpesljivostjo na svojo ramo vsel, in ga voljno nosil; jest pa vse, kar mi terpeti poshljesih, s' nevoljo terpim, in se she zhes tvojo boshjo previdnost pertoshim. — O Jesuf v' presvetim sakramentu, o po-

terpeshljivo jagnje boshje! ker mi nar
lepši sglede poterpeshljivosti dajesh,
daj mi tudi gnado, te v' tej tako po-
trebni zhednosti prav posnemati. Ufli-
shi me, o Jusuſ, moj preljubesnſjivi
shenin!

Zhaſt, hvala in ljubesen Jusuſu
v' ſvetim ſakramentu, sdaj in na ve-
komaj. Amen.

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Ma-
rija . . . Zhaſt bodi . . .

III. Shtazion.

Jesuſ ſvoj krish neſe, in per-
vizh pod njim pade.

Jesuſ v' ſ. ſakramentu duſhi govori:

Vſtani, moja perjatliza! in pridi
k' meni; vſtani od ſvojiga pregreſh-
niga ſpanja, vſtani od ſvoje lenobe
in mlazhnosti, Ali ne vidish, kako je
tvoje ſerze ſhe na ſvet navesano, in
kako je vzhafi pobito ſavoljo zhaſnih
rezhi? — Jeſt ſim ſhivi kruh, kruh

mozhnih, kateri mozh in pravo shivljenje daje. Vstani, moja ljuba dusha! ki si tako oflabela, in hiti k' meni s' perferzhnimi sheljami, s' gorezho ljubesnijo. Kolikor vezhi bodo tvoje shelje in tvoja ljubesen do mene, toliko vezhi gnada, ljubesen in mozh od mene bo tvoje plazhilo. Satri v' sebi hudobne shelje, de bodo svete shelje v' tvojim ferzu prostor imele; isprasni in ozhisti svoje ferze od vsake druge ljubesni, ktera je meni soperna, potlej ga bo moja ljubesen vsiga napolnila.

Dusha Jesusu odgovori:

Iskala sim ga, ki ga ljubim; pa ga nisim nashla, ker she nisim prav resnizhniga sklepa imela, od pregreshniga spanja vstati, in nimam she dosti mozhnih shelj, od njega nikdar vezh se ne lozhiti, in ga vselej perferzhno ljubiti. — Sdaj pa hozhem vstati, in se k' tebi podati, moj Jesus! Dosti je she moje dushne dremote in pregresh-

ne mlazhnosti. S' velikim saupanjem pridem k' tebi in klizhem: O Jezus, sin Davidov! usmili se me; poterdi me s' mozhjo svojiga s. Duha, o vsigamogozhni Jezus! To mi bo sadoſti, de frezhno premagam vse svoje ſovrashnike in ſapeljivze. — O, kako ſtraſhni in globoki bi bili moji padzi, ko bi me ti, o Jezus v' preſvetim ſakramentu! ne bil zhudno obvaroval. — Poterdi me ſhe bolj, o preſvelo reſhnje Telo, de v' tvoji ljubesni popolnama oſtanem, de nikdar vezh ne padem, in v' noben greh ne pervolim.

Zhaſt, hvala in ljubesen Jezusu v' ſ. ſakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

IV. Shtazion.

Jesuf frezha svojo shaloſtno mater.

Jesuf v' ſ. ſakramentu duſhi govori:

Kdo je ta, ki gori gre is puſhawe, polna ſhaloſti, na ſvojiga ljubiga naſlonjena? — O moja ljuba duſha! ti ſ' ſvojimi grehi ne le meni, ampak tudi moji preljubi materi veliko ſhaloſt delaſh. — O, nehaj tedej od greha; nehaj ſhaliti mene in mojo preljubo mater, ktera je tudi tvoja dobrotljiva mati, premagaj ſ' mojo gnado ſvojo popazhenoto natoro. Eva, tvoja prva mati, je popazhila zhloveſhko natoro ſ' vſhivanjem prepovedaniga ſadu. Ali jeſt ſim ti na leſu ſ. krisha drugi ſad ſadobil, ker ſim te odreſhil od vezhniga pogubljenja; in de bo tebi ta ſad v' vezhno ſhivljenje, ſe ti vſhiti dajem v' preſvetim ſakramentu; ſ' tem poterdim in mozhno ſtorim tvo-

jo slabo natoro. Jesti sim ti kruh is nebes dodelil, kateri vse rasveselenje v' sebi ima; in to rasveselenje ti dam, moja ljuba dusha! zhe vse pregreschno posvetno veselje sapustish, zhe se nepotrebne kratkozhasnosti in slabe drushine sa vselej snebish, in le per meni in per moji ljubi materi svojiga veselja ishesh.

Dusha Jesusu odgovori:

Per Babilonskih potokih, med posvetnim veseljem, sim sedela, in vender shalovala, ker sim pomislila: Ah, kako nesapopadljivo veselje vshivajo otrozi boshji per angelski misi od ljubesniviga Jesusa! — O moj Jesus! odpusti mi vso shaloft, ktero sim kdej tebi in tvoji presveti materi storila, ker sim posvetnimu veselju svoje serze odperla; vsemi is mojiga serza popolna ma vse nizhemerno veselje sveta, in dodeli mi sa naprej le tebe in tvoje neskonzhne ljubeshni v' presvetim sakramentu se veseliti. — Daj mi gnado, o

Jesuf! vselej, kader k' misi boshji perstopim, prav vredno prejeti tvoje presveto reshnje Telo; daj mi vselej pokusiti, kako sladek si, o Gospod, moj Bog!

Zhašt, hvala in ljubesen Jesufu v' s. sakramentu, sdaj in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zheshehena si Marija . . . Zhašt bodi . . .

V. Shtazion.

Simon Zirenejz nese krish sa Jesufam.

Jesuf v' s. sakramentu dushi govori:

Odpri mi, ljuba dusha, moja ljuba nevesta! odpri mi svoje serze, de bom v' njem prebival, in ti gnado in pomozh delil. Ti veliko pomozh od mene potrebuješh, ljuba dusha; sakaj zhe hozhesh v' meni poboshno shiveti, moresh veliko saframovanja in preganjanja od sveta prestat; pa vse

ti bo lahko, zhe v' presvetim sakramentu mozh najdesih. Kader me vredno prejmesih, v' tebi shivim; tedaj ti je lahko vse sopernosti voljno preterpeti, svoj krish sa menoj nositi, in vse sovrashnike premagati. „Le nikar ne posabi tega kruha jesti, de tvoje serze ne bo pobito, in suho kakor seno.“ (Psalm 101, 5.)

Dusha Jesusu odgovori:

Ah! to je glas mojiga Jesusa, mojiga preljubiga shenina, kateri terka na duri mojiga serza! — O moj Jesus! s' veseljem ti odprem svoje serze. Pridi in napolni me s' ljubesnijo svojiga s. Duha. Glej, moj Jesus! sdaj ti vse dam: svoje serze, svoj spomin, svoj um in svojo voljo. Stori s' meno po svoji boshji volji, kakor ti dopade. — O moj Jesus! kakor me v' mojih krishah in teshavah tvoja ljubesnjava dobrota potroshta! Ti vidish mojo slabost, kako pelham in omagujem na poti proti nebesam; in is,

sgol usmiljene ljubesni tudi mene k' sebi povabiš, ki praviš: „Pridite k' meni vsi, ki ste revni in s' teshavami oblošeni, in jest vam jih bom polajšhal, vas bom potroshtal.“ — Ja, moj Jesuf! s' velikim saupanjem pridem k' tebi, ker me sam yabiš; ti sam sheliš, o Jesuf! de te prejmem, de te vshijem, de se popolnoma s' teboj sklenem. — O moj Jesuf! pridi v' moje serze, in vsiga s' tvojo sveto ljubesnijo napolni; de od sdaj tebe vselej resnizhno in stanovitno ljubiti, s' ljubesnijo tvoj krish objeti, in sa teboj nositi samorem.

Zhašt, hvala in ljubesen Jesufu v' s. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nafh . . . Zhesfrena si Marija . . . Zhašt bodi . . .

VI. Shtazion.

Veronika poda Jesufu potni
pert.

Jesuf v' s. sakramentu dushti govori:

Lepa si, moja perjatelza! in prijetna je tvoja podoba, ker si s' mojo kervijo ozhišhena, ktero sim sa-te pretil; lepa si, kader si s' svetimi zhednostimi olépsšana: s' ljubesnijo, s' ponishnostjo, s' pokorshino, s' poterpeshljivostjo, s' sramoshljivostjo. Taka lepota od mene pride, in prizhuje, de si moja perjatelza, moja ljuba nevesta, nad katero imam svoje dopadenje. Tako lepoto sadobi, kdor me s' dobro perpravo, s' ljubesnijo in s' gorezhnostjo prejme v' presvetim sakramentu. Jest mu svojo podobo v' njegovo serze vli-fnem, de smiram moj sgled pred ozhmi ima, in po tistim shivi.

Duſha Jeſufa odgovori:

O moj Jeſuf! ſram me je tvoj glaſ ſliſhati, ker ſim revna na zhednoſtih, ker ſim ſe tako s' pregrehami ognjuſila. — O Jeſuf! ozhiſti me ſmiram bolj in bolj ſkosi vredno preje-manje tvojiga preſvetiga reſhnjiga Te-leſa. — Ti pokaſheſh ſvoje ſveto ob-lizhje le njim, kateri ſo zhiſtiga ſerza, oni te gledajo, njim ljubeshnjivo na ſnanje dajesh. — O moj dobrotljiv Jeſuf! kateri ſi me iſ ſgol gnade in lju-beshni ſa ſvojo neveſto vſel, daj mi ti-ſto lepoto, ki tebi dopade; olepſhaj me ſ' ſveto ljubeshnijo, in s' vſimi le-pimi zhednoſtimi, ktere ljubeshen v' ſebi ſapopade. Ozhiſti moje ſerze, moj Jeſuf! in obdaruj me ſ' ſvato-vſkim oblazhilam pravize in ſvetoſti, de vſelej vredno perſtopim k' ſveti mi-si ſvojiga nebeſhkiga ſhenina.

Zhaſt, hvala in ljubeshen Jeſufu v' ſ. ſakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha si Ma-
rija . . . Zhaft bodi . . .

VII. Shtazion.

Jesuf pade drugizh pod kri-
shem.

Jesuf v' f. sakramentu dushti govori:

Serze moje neveste more biti pol-
no ognja in plemena. Ta ogenj je pa
gorezha ljubesen do mene, ktera vse
poshge, kar je moji svetosti soperni-
ga; in ktera le tega sheli, de bi bil
jest od vsih ljudi zheshen in ljubljen.
— O kako prava ljubesen shaluje, ka-
der sim sanizbevan, in per nevrednih
obhajilih tako rekozh s' nogami suvan
in teptan, kakor takrat, ko sim na
tla padel pod svojim teshkim krishem.
— Ti ljuba dusha, moja ljuba neve-
sta! moresh biti polna gorezhe ljubese-
ni, de me bosh vselej vredno prejela,
rasveselila, in od mojiga padza spet

vsdignila. — Tako naj sveti tvoja luzh, de se bodo drugi is tvojiga lepiga sadershanja uzhili, kako se morejo pred padzam obvarovati, in k' vrednimu prejemanju s. reshnjiga Telefa se perpravljati.

Dusha Jesufa odgovori:

O preljubi Jesuf! ti si na svet prišel ogenj pershgat. — Ti sam si shivi ogenj vezhne ljubeshni, skrit v' presvetim sakramentu. O boshji ogenj! vshgi se v' meni, vshgi moje serze, daj mi tisto gorezhe in svetlo svetilo, de bodo vse moje dela tebi perjetne, in perpravne tudi druge v' gorezhnosti vneli, in od hudiga odvernili. — O moj Jesuf! koliko moje serze terpi, ker vidim, kako si od tolikajnehvaleshnih dush sanizhevan, sadershan, s' nogami suvan s' strashnimi boshjimi ropi! Ker vidim tolikajn drugih neumerjozhih, sa nebesa vstvarjenih, s' tvojo presveto kervijo odreshenih dush na ravnost v' vezhni ogenj

hiteti! — O Jesuf! ponishno te pro-
sim, vari me pred vsakim greham,
posebno pa pred nevrednim obhajilam!
Vari tudi vse kershanske dushe, ker
si jih tako drago odkupil s' svojo pre-
sveto reshnjo kervijo, vari jih pred
grosovitnim greham, boshjim ropam!
Vshgi in ohrani v' njih ogenj svoje
ljubesni, de peklenškemu ognju odi-
dejo. — O Jesuf! ti si nas odreshil
od vezhniga pogubljenja; daj nam gna-
do, de tvojiga neskonzhniga saflushe-
nja popolnoma deleshni postanemo. —
Zhašt, hvala in ljubesen Jesusu v'
s. sakramentu, sdej in na vekomaj.
Amen.

Ozhe nash . . . Zheskena si Ma-
rija . . . , Zhašt bodi . . .

VIII. Shtazion.

Jesuf tolashi shené, ktere se
sa njim jokajo.

Jesuf v' f. sakramentu dushti govovi:

Lepe so tvoje liza, moja perja-
telza, moja nevesta! in rudezhe so od
sols tvoje shaloſti. Ti se jokash savoljo
mojih bolezhin, savoljo mojiga sanizhe-
vanja; se jokash savoljo svojih grehov
in savoljo grehov zeliga svetá. — Ja
vſiga uſmiljenja in objokovanja so
vredne moje bolezhine in moje neis-
rezhenó terpljenje; pa ſhe vezhiga
uſmiljenja in objokovanja so vredne
greſhne duſhe, ktere so krive vſiga
mojiga terpljenja. — Take ſolſe mi
veſelje delajo, tvoje ſerze ſmivajo in
zhiftijo, te nar loſhej pred novimi
grehi obvarujejo, in te vredniga ſto-
re, s' ſgrevanim ſerzam mene prejeti
v' preſvetim ſakramentu. — Jokaj ſe
ljuba duſha! ſama nad ſeboj in nad

svojimi grehi, de bosh enkrat potro-
shtana in rasveseljena v' nebesih.

Duša Jesusu odgovori:

O moj Jusu, moj terpejozhi Odre-
shenik! kdo bi ne jokal in ne shalo-
val! — Tvoj prelep obras — ognju-
sen in sapljuvan; tvoje nedolshno tru-
plo — rasbito, rastepeno, vse kriva-
vo, tvoja sveta glava — s' ternjem
kronana, vsa rasbodena. — O Jusu!
ti ishesh usmiljene in resnizhno sgre-
vane serze, pa kako malo jih najdesh!
— Ah! kako revno in slabo je tudi
she moje serze! — O Jusu v' pre-
svetim reshnjim Telesu! ti vezhna lju-
besen! daj mojim ozhem potoke sols,
de tukej pred stolam tvoje milosti ob-
jokam svojo slepoto in vse nehvalesh-
nosti, de veselje tvojiga svelizhanja se-
bi, in gnado tvoje sprave vsm gresh-
nikam sadobim.

Zbast, hvala in ljubesen Jesusu
v' s. sakramentu, sdej in na vekomaj.
Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Mar-
rija . . . Zhasi bodi . . .

IX. Shtazion.

Jesuf pade tretjizh pod kri-
shem.

Jesuf v' f. sakramentu dusi govori:

Ljuba dusi, moja nevesta! bodi
is serza ponishna, in bodi rada sani-
zhevana; nikdar ne ishi zhasi in hva-
le sveta, ampak sheli le meni dopasi
v' zelim svojim sadershanji. — Ti me
vidish pod krishem leshati, sanizheva-
niga, s' nogami suvaniga; in tukej v'
presvetim sakramentu me vidish, is
sgol ljubeshni in ponishnosti, pod maj-
hino podobo kruha skritiga, in malo
sposnaniga, malo zheshehena. — Ti
pa, ljuba dusi! me s' ozhmi shi-
ve vére tukej na sedeshu glej, s' sa-
upanjem se k' meni blishaj, de usmi-
ljenje in gnado najdesi, kader ti bo
pomozhi treba. — Zhe te obilnost in

velikost tvojih poprejšnjih grehov ho-
zhe v' obupanje perpraviti; zhe te pe-
zhe tvoja ranjena vest; povsdigni svo-
je ozhi s' sgrevanim serzam, s' saupa-
njem in s' ljubesnijo proti meni, in
pomisli, de sim nedolshno jagnje bo-
shje, ktero grehe sveta odjemlje. Tu-
di tebi jih bom odvsel, ljuba dusha,
moja ljuba nevesta! zhe se le refnizhno
k' meni spreobernes, in do konza v'
meni ostanesh.

Dusha Jesusu odgovori:

O usmiljeni Jesus, moj preljubes-
njivi shenin! kader imam frezho, te-
be prejeti, ki si is serza ponishen, je
tudi moje serze vse bolj k' ponishno-
sti nagnjeno! in kader te pod krishem
leshézhiga in sanizhevaniga, in v' pre-
svetim sakramentu s' veliko ponishno-
stjo skritiga premishljujem, se mi sve-
ta ponishnost she ljubesnjevishi sdi. —
Preljubesnjevivi is serza ponishni Jesus!
kako me je tebe fram! Ti si vsigamogo-
zhni vezhni kralj nebes in semlje, jest

pa slaba grešna stvar: ti si vezhna luzh, jest pa negnjusna gerda temota; ti si vezhna ljubesen, jest pa tolikokrat hudobna in sovrashna proti tebi in svojimu blishnimu. — Ah! ti vender she k' meni pridešh, se mi savshiti dafh, se s' menoju sklenesh in v' meni shivish! O moj Jesus! sdej hozhem po tvojim sgledu, f' tvojo gnado in pomozhjo, prav ponishna biti, de te vselej prav vredno prejmem v' presvetim sakramentu tvoje ponishne ljubeshi! —

Zhafh, hvala in ljubeshen Jesusu v' f. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha si Marija . . . Zhafh bodi . . .

X. Shtazion.

Jesufa slezhejo in mu grenki-ga sholza piti dajo.

Jesus v' f. sakramentu dusshi govori:

Moj vert je serze moje neveste, kjér morejo lepe roshize rasti, pose-

bno lepa lilija svete zhiſtoſti, ktera je v' mojih ozheh nar lepſhi roſhiza; in ſkrita violiza perſerzhne ponishnoſti, ktera ima prijetni nebeſhki duh. — Moja neveſta more biti, kakor lilija med ternjem, ſamotna v' ſredi hudobniga ſveta. — Moja ljuba duſha! podaj mi vſelej is ſvojiga ſerza ſveto zhiſtoſt, ktera mi je tako ſladka; ah! moji ſovraſhniki me pa le s' grenkim ſholzam napajejo, ker imajo ſerze polno poſvetnih in nezhiſtih miſel in ſhelj, ktere ſo mi grenkejšhi, kakor ſholz in pelin. — Ljuba duſha! ljubi ponishnoſt, ſramoſhljivoſt in ſamoto, vari ſe radovidnih pogledov, ogibaj ſe ſapeljive poſvetne druſhine; potlej bom jeſt v' tvojim ſerzu prebival, bom tvoje veſelje v' ſ. ſakramentu, in tvoje plazhilo v' ſveti nebeſhki druſhini.

Duſha Jeſusu odgovori:

O moj Jeſuf! kako ſlabo preſkerbljen in obdelan je tvoj vert v' mojim ſerzu, kteriga ſi mi obdelovati iſro-

zhil. — Ah! koliko hudobniga nagnjusniga plevela, in kako malo lepih shlahtnih roshiz! — Ah! kakofhina je she tista lepa lilija, ktero si per f. kerstu v' moje serze vsadil, in ktero tako rad neomadeshevano vidish! — Ah! na kolikih krajih je isruvana in tje vershena lepo dishezha violiza ponishne framosbljivosti, ktera ti tako prijetno dishi! — Ah! kako vsahnjeno in sapusheno je vse po tvojim vertu! O moj usmiljeni Jesuf! naj teko potoki spokornih solis is mojih ozhi, in naj smijejo in ozhistijo moje nagnjusno serze! Naj teko potoki tvoje svete gnade is tvojiga ljubesnjeviga serza, in naj storé rodovitno moje mlazhno in suho serze, de se bodo vse lepe roshize v' njem spet oshivele po tvojim dopadenji, de najdesh prijetni, lepo dishezhi vert, kader me prideh obiskat v' presvetim sakramentu.

Zhaft, hvala in ljubesen Jesufu v' f. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha si Ma-
rija . . . Zhasht bodi.

XI. Shtazion.

Jesufa na krish perbijajo.

Jesuf v' s. sakramentu dushti govori:

Truma hudobnih me je oblegla,
roke in noge so mi prebodli, in vse
moje kosti rashteli. — O ljuba du-
sha! pogledaj s' milimi in shalostni-
mi ozhmi na hrib Kalvario, kjer tra-
ma hudobnih strahno hudobijo do-
pernasha. — Ah! nehvaleshne stvari!
— Moje dobrotljive roke, ktere so
vam tolikajn dobrot delile; moje do-
brotljive noge, ktere so me k' va-
shimu svelizhanju in k' pomozhi rev-
nih in nadloshnih po semlji nosile,
sdej neusmiljeno na krish perbijate!
— O neisrezhena nehvaleshnost! —
Ah! saj ti, ljuba dusha! saj ti spo-
snaj in moli mojo ljubesen; vari se
greha, kateri ne bolj sbode, kakor

sheblji, s' kterimi so me bili na krish perbili; posebno se pa vari nevredniga obhajila, kteri me bolj neusmiljeno krisha, kakor so me hudobni Judje.

Dusha Jesusu odgovori:

O moj dobrotljivi Jesuf! naj raji nikoli vezh k' tvoji sveti misi ne perstopim, ko pa bi ti imel le en samkrat po nevrednim prejet, in na novizh krishan biti. Ah! ali svojiga Jesusa hozhem krishati, kteri je vezhna ljubesen! — O Jesuf! vari me pred leto nar vezhi nesrezho! Naj rajshi prezej tamkaj s' naglo smertjo umerjem, preden te prejmem, zhe vidish, de te bom po nevrednim prejel. O daj mi gnado, de vselej kader me k' svoji misi povabis, s' zhistim in s' sgrevanim serzam perstopim, in te vselej (kolikor je moji slabosti mogozhe,) vredno prejmem.

Zhasť, hvala in ljubesen Jesusu v' s. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesfheni si Ma-
rija . . . Zhaft bodi.

XII. Stazion.

Jesuf umerje na s. krishu.

Jesuf v' s. sakramentu dushti govori:

Ah! ljuba dusha, moja nevesta!
poglej kako pred tvojimi ozhmi na
krishu visim! Roke in noge sim volj-
no podal, de so jih hudo ranili in
na krish perbili; glava s' ternjem kro-
nana, ponishno in shalofino nagnje-
na! kervavi pot po zelim shivotu; s'
prebodenim serzam, bled, mertev! —
Tebi v' sgled, ljuba dusha! de imash
tudi ti s' svojim sheninam na krishu
viseti. Daj tedaj voljno svoje roke in
noge v' mojo flushbo, zhe se ti tudi
she tako teshavno sdi; terpi s' meno
stanovitno in ponishno, in ne shaluj
toliko zhes svoje terpljenje, ampak ve-
likobolj zhes svoje grehe, kateri so
krivi mojiga in tvojiga terpljenja; in

kader imash toliko terpeti, ljuba du-
sha! de menish, de ti ni mogozhe vsi-
ga prestati, takrat perbeshi pod moj
krish v' mojo prebodeno stran, in pre-
misli, koliko sim jest sa-te terpel,
potlej ti bo vse terpljenje veliko la-
shej postalo. — Preljuba dusha! kader
me per misi boshji prejmesh, spomni
se vselej, de sim tukej ravno tist tvoj
Jesuf, kteri sim sa-te na krishi visel
in umerl; in vselej skleni, de hozhesh
tudi ti sa-me vse voljno preterpeti,
in ko bi bilo treba, tudi raj umreti,
kakor me rasshaliti.

Dusha Jesusu odgovori:

O moj krishani Jesuf! o nesmir-
na ljubesen! Ah koliko si terpel, de
bi nas svelizhal! kakoshne martre si
prestal, kakoshne bolezhine obzhutil,
de bi le nam vezhno veselje perpravil!
kako voljno si grenko smert storil, de
bi le nam vezhno shivljenje sadobil! —
Ah! krishani Jesuf! kako nevredni smo
tvoje neskonzhne ljubesni! kako malo

smo ti podobni, in kako malo si tudi
 persadevamo tebi podobni perhajati! —
 O Jezus, moj preljubi shenin! kako
 mozhno me spomni ta presveti sakra-
 ment na vse, kar si ti sa nas storil in
 terpel, in ravno v' ta spomin si nam
 ga dal! — Ah! koliko si mogel pred
 terpeti, preden si se nam v' tem pre-
 ljubesnjivim sakramentu sapustil! Is
 nebes si mogel na ta revni svet priti,
 veliko let v' sanizhevanji in v' revshini
 shiveti, strashne martre in grenko smert
 prestati, de si se nam samogel sapusti-
 ti v' presvetim sakramentu. — O do-
 brotljivi Jezus! ti nar lepshi sgled lju-
 besnjive poterpeshljivosti! sa teboj ho-
 zhem vsaki dan svoj krish nositi, ker
 vidim, kako voljno ti svoje neisrezhe-
 no terpljenje prešojish. O ljubi Jezus
 v' presvetim reshnjim telefonu! poterdi
 nas v' pravi poterpeshljivosti, ktera nam
 je potrebna, zhe hozhemo deleshni po-
 stati tvojih obljud. — Daj nam pa tudi
 o Jezus! kteri si sa nas na s. krishu
 umerl, daj nam frezhno sadnjo uro,
 in daj veliko gnado, de te she na kon-

zu nashiga shivljenja prav vredno prejmemo, in tako s' teboj skleneni prosodbo pridemo.

Zhašt, hvala in ljubesen Jesusu v' s. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhes'hena fi Marija . . . Zhašt bodi . . .

XIII. Shtazion.

Jesufovo truplo v' narozhji
njegove shalofstne matere
Marije.

Shalofstna mati Marija dushi govori:

Ah! ljuba dusha, ljuba nevesta Jesusova! pridi k' meni in poglej na mojim narozhji svojiga ljubesnživiga shenina; poglej kako so njegovi hudobni sovrashniki s' njim storili. Poglej globoke rane v' njegovih rokah in nogah; poglej njegovo sveto glavo, kako je vsa prebodena in ranjena od ternjeve krone; poglej ljubesnjivo,

prebodeno stran, kako široka in glo-
boka rana je vbodena. — Ah! premi-
sli, ljuba duša! koliko je moj pre-
ljubesnjivi sin Jesus sa-te terpel! —
Ah! kako shalofno je moje serze! s'
ojstrim mezhem je prebodeno, kader
premislim, koliko je mogel moj pre-
ljubi Sin terpeti, in kako malo jih
je, kateri si njegovo britko terpljenje
prav v' svelizhanje obernejo. — O lju-
ba duša! vari se take grosovitne ne-
hvaleshnosti; vari se greha, kateri je
mojiga Jesusa tako strashno ranil in
umoril; ah! posebno se pa vari, de
kdej po nevrednim svetiga obhajila ne
prejmesh, de mi Jesusa, na novizh
ranjeniga in krishaniga, v' narozhje
ne poloshish! —

*Duša shalofni materi Jesusovi od-
govori:*

O ljuba mati mojiga preljudesnji-
viga shenina Jesusa! Ah! v' kakoshino
morje britke shalofsi si vtopljenja! —
Tvoje ljubeshnjive ozhi se hozhejo vto-

piti v' grenkih solсах; v' tvojim shalostnim serzu tizhi ojster mezh, in vse bolezhine shivo obzhutish, v' kterih je tvoj Jesus svoje shivljenje konzhal. — Ja saref si ti kraljiza vsih marternikov, sakaj toliko she nobeden ni terpel! — O shalostna mati Marija! prosi Jesusa sa-me, de mi gnado da, de jest nikdar vezh njegoviga terpljenja in tvoje shalosti ne ponovim, de se vsiga greha prav skerbnno obvarjem, njega per s. obhajilu vlesej prav vredno vshijem, in do konza svojiga shivljenja njemu in tebi svesto slushim. —

Zhaft, hvala in ljubesen Jesusu v' s. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zheshe na si Marija . . . Zhaft bodi . . .

XIV. Shtazion.

Jesuf je v' grob poloshen.

Angelzi dushi govore:

Ah! ljuba dusha! shalostna in ob-
jokana pridešh k' grobu gledat, kam
so tvojiga preljubiga shenina Jesusa
poloshili. — Velika je tvoja shalost per
Jesufovim grobu. Pa saupaj in veseli
se', ljuba dusha! glej grob je prasen;
ni ga obdershal, zhaftitljivo je vstal is
svojiga groba, spet shivi, in sdaj osta-
ne smiram per tebi v' presvetim sa-
kramentu.

Dusha angelzam odgovori:

O nesmirna ljubesen Jesusova v'
presvetim sakramentu! — O angelzi
boshji, isvoljeni nebeshki duhovi! kte-
ri se snajdete tukaj okoli s. reshnjiga
Telefa, okoli svojiga nebeshkiga kra-
lja, kateri tukaj na stolu svoje milosti

fedi, perjasen, dobrotljiv in perprav-
ljen! nam gnade deliti; o vi frezhni ne-
beshki angelzi, kateri ste smiram per
ljubimu Jesusu, povejte mu, kako neis-
rezhenó ga jest f' tako ljubesnijo ljubiti
shelim, f' kakorshno vidim, de me on
ljubi. Ah! moja dusha je smiram tako
slaba in mlazhna, de ga she nizh prav
gorezhe ljubiti ne morem. — Profite
tedaj, o nebeshki angelzi! profite vi lju-
biga Jesusa sa-me, de bi me f' svojo
sveto gnado in ljubesnijo, in s' vsimi zhed-
nostmi obdaroval, ktere on per meni
najti sheli, kader pridem k' njegovi sve-
ti misi; slasti pa, de bi mi dodelil sgre-
vano, ponishno in zhisto serze, v' kterim
bo vesel prebival. O sprofite mi od Je-
susa to gnado in to veselje, de bi ga vsi
ljudje skoraj tako ljubiti sazheli, de bi
nikdar vezh soper njegovo presveto vo-
ljo ne ravnali.

Zhast, hvala in ljubesen Jesusu v'
presvetim sakramentu, sdej in na ve-
komaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha si Ma-
rija . . . Zhast bodi . . .

Konzhanje.

O Jezus, shenin vsih duh, ktere te resnizhno ljubijo, zhašt in hvala ti bodi, de si hotel toliko sa nas storiti, nas tako ljubiti, de si se nam v' sakramentu s. reshnjiga telefa sapustil, v' kterim vedno per nas ostanesh, in nashe dushe sa vezhno shivljenje hranish. O moj Jezus! is serza mi je shal, de te nisim bolj ljubil, de sim te tolikokrat rashalil, de sim tolikajn velikih gnad samudil, ktere poboshni kristjani v' vrednim prejemANJI presvetiga reshnjiga telefa sadobe. — Od sdej sa naprej bo pa moja nar vezhi skerb tebe, o Jezus! prav sposnati, zhaštiti in ljubiti, in te v' presvetim sakramentu prav vredno prejemati. — Daj mi le svojo sveto gnado k' spolnjenju mojiga sklepa, sakaj bres tvoje pomozi ne samorem zelo nizh dobriga storiti. Poterdi me, Jezus! v' tvoji gnadi in ljubeshni, in ohrani mojo dusho sa vezhno shivljenje. Amen.

Kasalo.

	<i>Stran.</i>
M olitev pred obiskanjem presvetiga rešnjiga telefa	1
Molitev per sveti masli	174
Molitve sa spoved in sa f. obhajilo	197
Ljubesnivi sdihljeji k' Jesusu v sakramentu presvetiga rešnjiga telefa	207
Molitve per prozefii v' prasniki presvetiga rešnjiga telefa . .	256
Krishev pot od f. rešnjiga telefa	277

